

ఓం భూర్భువః స్వః తత్సవితుర్వరేణ్యం భర్గోదేవస్య ధీమహి ధియోయోనః ప్రచోదయాత్

ప్రఖర ప్రజ్ఞ

యోగేశ్వరీ

గాయత్రీ

సజల శ్రద్ధ

ఓం వందే భగవతీం దేవీం శ్రీరామంచ జగద్గురుం

పాదపద్మే తయోః శ్రిత్యా ప్రణమామి ముహూర్ముహూః

సూక్ష్మము యొక్క గొప్ప సామర్థ్యము

సంకల్పం - సంరక్షణ
వేదమూర్తి, తపోనిష్ఠ, పండిత
శ్రీరామ శర్మ ఆచార్య
శక్తి స్వరూపిణి
మాతా భగవతీ దేవి శర్మ

ప్రధాన సంపాదకులు
డాక్టర్ ప్రణవ్ పండ్యా
సంపాదక సహాయుని
కందర్ప రామచంద్రరావు
డాక్టర్ మారెళ్ళ శ్రీరామకృష్ణ
పోస్టూరు హైమవతీశాస్త్రి
ముక్కామల రత్నాకర్
డి.వి.ఆర్.మూర్తి
సాధన సరసింహాచార్య

సంపుటి 15 - సంచిక 9
ఫిబ్రవరి 2011
విడిప్రతి రూ॥ 10.00
సం॥ చందారూ॥ 120
3 సం॥ చందారూ॥ 350
10 సం॥ చందారూ॥ 1116

Please send Drafts &
Money Orders in favour of
"SRI VEDAMATA GAYATRI TRUST"
GAYATRI CHETANA KENDRAM
Moosapeta, Near Aswini House,
Hyderabad - 500 018.

స్థూలము ప్రత్యక్షము కనుక ఇంద్రియముల ద్వారా, యంత్ర ఉపకరణముల సహాయముతో చూడగలుగుతాము. వీటికి నామము, రూపము ఉంటాయి. అయినప్పటికీ స్థూలజగత్తు స్థాయి పరిమితమై దాని సామర్థ్యము కూడా స్వల్పముగ ఉంటుంది. కానీ మనుష్యులు దీనినే అంతా అనుకుని, ఇదే ముఖ్యమనుకుని హాని, లాభము, శోకము, హర్షము అనుభవిస్తూ ఉంటారు.

సూక్ష్మము యొక్క ప్రకృతి భిన్నం, అది ప్రాణముల లాగే ఇంద్రియముల ద్వారా అనుభూతిలోకి వచ్చేది కాదు. శరీరము ప్రత్యక్షముగ కనిపించినా ప్రాణము యొక్క ఎత్తు, పొడుగు, వెడల్పు, బరువు కొలవలేము. కానీ శరీరములో కనిపించే శక్తి, బుద్ధి మొదలగువానికి ప్రాణమే ఆధారభూత కారణమని అందరికీ తెలుసు. ప్రాణము పోయినతర్వాత శరీరము ఒక చిల్లిగవ్వంత విలువకూడ చేయదు.

పృథ్వియొక్క గురుత్వాకర్షణశక్తి అదృశ్యము. కానీ సౌరమండలములో తన స్థానాన్ని అందువలననే నిలుపుకొని వున్నది. ఈ గురుత్వాకర్షణశక్తి లేకపోతే పృథ్వి ఒక గడ్డిపోచవలె, ఎండిపోయిన ఆకువలె, విశాల అంతరిక్షంలో ఎక్కడికో కొట్టుకుపోయేది.

మనిషి పశువర్గానికి సంబంధించిన ప్రాణి. కాని అతని సూక్ష్మశరీర సామర్థ్యమునకు అంతులేదు. మహామానవుల, ఋషుల, దేవతల లాంటి ప్రతిభలు తమ సూక్ష్మశరీరము యొక్క అద్భుత సామర్థ్యము వల్లనే ఆవిధంగా కాగలిగారు. గాంధీ, బుద్ధుడు కూడ వారి శారీరక సామర్థ్యము వలనగాక, వారి అంతరంగిక వర్చస్సు వల్లనే వారి కాలమును కాయకల్పము చేయగలిగారు. ప్రకృతి యొక్క సూక్ష్మశరీరము అదృశ్యము. వేడి, ధ్వని, ప్రకాశము, అయస్కాంతము లాంటి శక్తులు అదృశ్యస్థితిలోనే తమ అస్థిత్వాన్ని తెలుపుతాయి. అతి శక్తివంతముగా గుర్తించబడే లేసర్ కిరణాలు అదృశ్యమే. పరమాణువు యొక్క విఖండిత కణములు, అదృశ్యమైనప్పటికీ అనంతశక్తి భాండారాలు.

మనుష్యుడు స్థూలస్థితిలో ఎముకలు, మాంసముతో ఏర్పడ్డ మూర్తి. కానీ అతడే పరిపూర్ణ సూక్ష్మజగత్తులో ప్రవేశించినప్పుడు దేవాత్మయై ఈశ్వరుని అంత సామర్థ్యము గలవాడౌతాడు.

పత్రిక అందనివారు ఈ క్రింది నంబరును సంప్రదించగలరు.
994911175

పత్రికకు సూచనలు, సలహాలు ఇవ్వదలచినవారు క్రింది నంబర్ ను సంప్రదించగలరు. **9989659905**

సజ్జనులు నడిచే మార్గంలో నడవాలి.

విషయ సూచిక

1. సంపాదకీయం : సూక్ష్మము యొక్క గొప్ప సామర్థ్యము	1
2. విషయసూచిక-సద్గురు వచనామృతం : శక్తివంతమైన ఆలోచనల ప్రపంచం	2
3. వేదమంత్రం : ఇతరుల మేలులో మన మేలు ఉన్నది	3
4. గాయత్రీ విద్య-5 : గాయత్రీ సాధన వలన దివ్య లాభములు	4
5. గురుదేవుల జన్మ శతాబ్ది ప్రత్యేకం : నా జీవన సాధన యొక్క అంతరంగ విశేషాలు	7
6. బాలల భవితకు బంగారు బాట-16 : వజ్ర కాయం వృధా - కీర్తి కాయం సదా	14
7. ధారావాహిక ప్రజ్ఞోపనిషద్ : ప్రథమ మండలం - చతుర్థాధ్యాయం : కర్మయోగం - కర్తవ్యపాలనం	15
8. యుగ గీత-6 : రెండవ అధ్యాయం-సాంఖ్య యోగము : జీవన విద్యను నేర్పే గురువు - సూర్యుడు	17
9. సూర్య విజ్ఞానం - 5 : యోగస్థుడవై యుగధర్మాన్ని ఆచరించు	21
10. గాయత్రీ 24 శక్తి ధారలు (21) : అన్నపూర్ణ	24
11. ఆదిశక్తి లీలా కథలు-8 : మహాలక్ష్మి, మహాకాళి, మహా సరస్వతి	25
12. ధారావాహిక-హనుమత్ కథామృతం-32 : ఈశ్వరోపాసన చేసిన శ్రీరాముడు, హనుమంతుడు	27
13. గురుదేవుల జన్మ శతాబ్ది ప్రత్యేకం : బాల్యావస్థ నుండి ప్రస్ఫుటితమవుతున్న సాధన యొక్క బీజాంకురాలు	29
14. బలివైశ్య ప్రాముఖ్యత	32
15. ప్రాణాగ్నిహోత్ర విధి	33
16. పూజ్య గురుదేవుల అమృత వాణి : యుగపరివర్తన కాలములో పంచశీలములను పాటించండి	35
17. నా వారితో నా మాట : 2011-2012 జన్మ శతాబ్ది సంవత్సరం : జన్మశతాబ్ది వసంతపంచమికి మేము కోరుకుంటున్నది	39
18. ఆరోగ్యమే మహాభాగ్యం-3 : హోమియో వైద్య సేవ	42
19. వేమన వేదం-జీవన నాదం - 4	44
20. వార్తలు	46
21. అక్షరాల ఆట : పదగాయత్రీ-4	48

సద్గురు వచనామృతం

శక్తివంతమైన ఆలోచనల ప్రపంచం

ఆలోచన ఒక గొప్పశక్తి. మనం ఎలా ఆలోచిస్తామో అలా రూపొందుతాము.

మిమ్మల్ని మీరు శక్తిహీనులం అని అనుకుంటుంటే శక్తి హీనులవుతారు. మిమ్మల్ని మీరు మూర్ఖులం అని అనుకుంటుంటే నిజంగానే మూర్ఖులవుతారు. మిమ్మల్ని మీరు భగవంతుని రూపం అనుకుంటే నిజంగానే మీరు భగవంతుని రూపం పొందుతారు అలానే ప్రవర్తిస్తారు. ఎలా ఉండాలనుకుంటారో అలాంటి ఆలోచనలు చెయ్యాలి. కోపంగా ఉంటే ప్రేమమయ ఆలోచనలు చెయ్యాలి. నిరాశాస్థితి ఉన్నట్లయితే, మనస్సును ఆనందంతో, ఉత్సాహంతో నింపాలి.

ప్రపంచం కూడా ఒక భావనయే, ఆలోచనయే. మనస్సు సంకల్పరహితమైనపుడు ప్రపంచం మటుమాయమయి మనస్సు వర్ణనాతీయమైన ఆనందంలో మునకలు వేస్తుంది.

చెడు ఆలోచనలను ఎలా దూరం చేయాలి? వాటిని మరువగలగాలి. వాటి స్థానంలో ఆనందాన్ని ఇచ్చే మరో విషయం గురించి ఆలోచించాలి. బాధను పట్టించుకోకూడదు, వాటి స్థానంలో ఆనందాన్ని ఇచ్చే విషయాలు ఆలోచించాలి. మనస్సును ఆనందంతో నింపుకోవాలి ఇది చాలా గొప్ప సాధన.

ఉన్నతమైన ఆలోచనలు చేయాలి. ఆత్మ వైపు మనస్సును త్రిప్పి ఆంతరిక ధ్యానం చెయ్యాలి, ఆలోచించాలి, తర్కించాలి. ప్రాపంచిక ఆలోచనలైన అసహ్యం, ద్వేషం, ప్రతీకారం, క్రోధం మొదలైన భావనలు తక్షణం నశించిపోతాయి.

- అఖండజ్యోతి, మే 1955

అనువాదం : శ్రీ ఊటుకూరి సత్యన్నారాయణ గుప్త

పండుగలు

ఫిబ్రవరి 2011

08-02-2011	వసంత పంచమి
10-02-2011	రథ సప్తమి
19-02-2011	శ్రీరామకృష్ణపరమహంస జయంతి

మార్చి 2011

02-03-2011	మహా శివరాత్రి
19-03-2011	హోళి

అగ్ని కట్టెలను కాలుస్తుంది. చింత జీవితాన్ని కాలుస్తుంది.

ఇతరుల మేలులో మన మేలు ఉన్నది

కుర్వన్నేవేహ కర్మాణి జిజీవిషేచ్ఛతగ్స్వం సమాః ।
ఏవం త్వయి నాన్యథేతోస్తి న కర్మ లిప్యతే సరే ॥

- (యజుర్వేదం 40/2)

భావార్థం : మనుష్యుడు తన జీవిత లక్ష్యాన్ని ప్రాప్తించుకొనుటకు ఏకైక ఉపాయం సదాచరణయే. మనం ధర్మమార్గంలో నడుస్తూ నూరు సంవత్సరములు జీవించాలని కోరుకొనెదముగాక.

సందేశం : మనుష్యజన్మ, పునర్జన్మ రెండూ అతని కర్మ, కర్మఫలం మీద ఆధారపడి ఉన్నాయి. జన్మ నుండి మరణం వరకు, శరీరమున్నంత వరకు జీవితం, జీవితమున్నంతవరకు శారీరక లేదా మానసిక కర్మ ఏదో ఒకటి చేస్తూనే ఉంటాడు. కర్మ చేయకుండా ఒక్క క్షణం గడుపుట కూడా అసంభవం. మనుష్య జీవితం కర్మ చేయుట కొరకే లభించింది. ఆ కర్మ సత్కర్మ కావచ్చు, లేదా దుష్కర్మ కావచ్చు, అది వేరే విషయం.

విజ్ఞాన సంబంధమైన, అందరికీ తెలిసిన సిద్ధాంతమేమంటే ప్రతి క్రియకూ ప్రతిక్రియ ఉంటుంది, ప్రతి కార్యానికి ఒక పరిణామం ఉంటుంది. సమస్త ప్రపంచం నిశ్చిత నియమాలు లేదా సిద్ధాంతాల మీద నడుస్తుంది. పరమేశ్వరుని ఈ జగత్తులో అరాజకత్వం కాక న్యాయం, నియమపాలన సామ్రాజ్యమున్నది. ఈ ప్రపంచంలో లోకహిత కార్యాలు చేస్తూ నూరు సంవత్సరాలు జీవించమని మనుష్యుని పరమేశ్వరుడు ఆదేశించాడు.

కానీ అతడు లోకహితం మరచి తన స్వార్థము, అహంకార పూరిత దిశలో పనులు చేస్తున్నాడు. తదనుసారం వికారగ్రస్త పాప కర్మల ఫలాన్ని భోగిస్తూ దారుణ దుఃఖాన్ని ప్రాప్తించు కుంటున్నాడు.

అయితే మనం ఎలాంటి కర్మలు చేయాలనే ఆలోచన తలెత్తుతుంది. ప్రపంచానికి ఉపకారం చేయుట అంటే ఏమిటి? అసలు ఎందుకు చేయాలి? పైకి మనం ప్రపంచానికి ఉపకారం చేస్తున్నాము, వాస్తవమేమంటే మనం మనకే ఉపకారం చేసుకుంటున్నాము. ఇతరుల మేలులో మన మేలు కూడా ఉన్నది. ప్రపంచపు ఉన్నతిలో మన ఔన్నత్యం కూడా ఉన్నది. ప్రతి పని చేసేటప్పుడు మనకు ఈ సర్వోన్నత ఉద్దేశ్యమే ఉండాలి. ఇతరులకు సహాయం చేయుట ఒక సౌభాగ్యమని ఎల్లప్పుడూ గుర్తుంచుకుంటే, పరోపకారేచ్ఛ సర్వోత్తమ ప్రేరణా శక్తి రూపంలో మన అంతః కరణమంతా నిండి ఉంటుంది.

ఈ విధంగా చేసిన కర్మ స్వార్థరహితమగుటచే దానిని నిష్కామ

కర్మ అంటారు. వాటి సఫలత లేదా అసఫలత మనుష్యుని అహంకారిగా చేయదు, దుఃఖాన్ని కలిగించదు. పనులు సఫలం కానప్పుడు తగిన కృషి పూర్తి మనసుతో తను చేయలేక పోయానని అనుకుంటాడు. అతడు దానిని రెట్టింపు పట్టుదలతో చేస్తాడు. ఈ విధంగా ఆ కర్మ మనుష్యునికంటదు, మనుష్యుడు దాని పట్ల ఆసక్తిని కలిగి ఉండదు. అతడు కేవలం తన కర్తవ్యంగా భావించి పురుషార్థాన్ని చేస్తాడు. తనకు స్వార్థం లేకపోవుట వలన ఆత్మవత్ సర్వభూతేషు భావన బలపడుతుంది. అందరి లాభములోనే తన లాభము కన్పిస్తుంది. ప్రపంచంలోని సుఖాలు, సౌకర్యాలు తానొక్కడే అనుభవించే బదులు పరస్పరం పంచుకొని తినుటలో ఆనందం వస్తుంది. జగత్తును ఈ విధంగా త్యాగపూర్వకంగా భోగించుటచే, తన సమస్త పనులను ఈశ్వరీయ కార్యాలలో నియోగించుటచే, ఆ కర్మలెప్పుడూ బంధకారకములు కావు. అటువంటి నిష్కామ కర్మ చేసేవారే ప్రపంచంలోని శ్రేష్ఠ నరరత్నములు. అందువలన మనుష్యుడు ఎల్లప్పుడూ అనాసక్త భావంతో, త్యాగపూర్వక సత్కర్మలలో తన జీవితాన్ని సమర్పించుకోవాలి.

జీవన లక్ష్య ప్రాప్తికి ఇదొక్కటే ఉపాయం.

★★★

సంబంధం తెగితే

ఒక గ్రద్ద ఆకాశంలో చాలా ఎత్తున ఎగురుతున్నది. ఒక గాలి పటం కూడా ఎగిరి ఎగిరి చాలా ఎత్తుకి చేరుకున్నది. ఎగిరే గ్రద్దను చూచి ఇది స్వతంత్రంగా ఎగురుతున్నది, నేను మాత్రం ఒకరి చేతిలో బంధింపబడ్డాను. ఇలా ఎందుకు జరగాలి. నేను గ్రద్దలాగే స్వతంత్రంగా ఎగిరితే బాగుంటుందని భావావేశంతో తనను తాను దారం నుండి తెంచుకున్నది. మూలాధారాన్ని కోల్పోవడం వల్ల అది పల్లీలు కొట్టి నేల కూలింది.

వ్యక్తి జీవిత విధానం కూడా గాలిపటం లాంటిదే. ఎవరో విచ్చలవిడిగా విర్రవీగుతున్నాడని మనం వారిలా ఎందుకు ఉండకూడదనుకుని భావించి సాధనా, సత్సంగాల, స్వాధ్యాయం వంటి మూలాధారాలను విడనాడితే దేవత్యంతో సంబంధం తెగి జన్మజన్మల వరకు పల్లీలు కొట్టక తప్పదు.

- ప్రజ్ఞా పురాణం నుండి

ఏది లభించినా పంచుకుని తినాలి.

గాయత్రీ సాధన వలన పొందే దివ్యలాభములు

గాయత్రీ మంత్రముతో ఈ సమస్త ప్రపంచాన్ని ధారణ చేసి, పోషిస్తూ అభివృద్ధి పరిచే పరమాత్మని సద్బుద్ధిని ఇవ్వమని ప్రార్థన చేస్తాము. శ్రద్ధతో, విశ్వాసముతో చేసే ఈ ఉపాసన సాధకుని అంతఃశ్చేతనలో, అతని మనస్సులో, అంతః కరణములో, మస్తిష్కములోని ఆలోచనలలో, భావనలలో సన్మార్గము వైపుకి సాగే ప్రేరణని కలిగిస్తుంది. ఎప్పుడైతే సాధకుడు ఈ మహామంత్రము యొక్క అర్థాన్ని గురించి ఆలోచిస్తాడో, అప్పుడు వెంటనే అతనికి ఈ ప్రపంచములోని సర్వోచ్చ సమృద్ధి మరియు అన్నిటికన్నా పెద్ద సాఫల్యము సద్బుద్ధిని పొందటమని అర్థం అయిపోతుంది.

ఒకసారి ఈ నమ్మకము సాధకునిలో స్థిరపడిన వెంటనే అతడి ఇచ్చాశక్తి, ఈ తత్వాన్ని పొందాలని తపన పడటం ప్రారంభిస్తుంది. ఈ ఆకాంక్ష జనించడంవల్ల అతని అంతరంగ క్షేత్రములో ఒక విధమైన అయస్కాంతతత్వమును జనింప చేస్తుంది. ఈ అయస్కాంతం యొక్క ఆకర్షణ వల్ల నిఖిలమైన ఆకాశములోని ఈధర తత్వములో ఉన్న సత్-తత్వం, సదాలోచనలు, భావనలు, ప్రేరణలు ఆ స్థానములోకి ఏకత్రితం కావడం ప్రారంభిస్తాయి. ఆలోచన యొక్క ఆకర్షణ శక్తిని గురించిన జ్ఞానము మనందరికి తెలిసినదే. ఒక జాతికి చెందిన ఆలోచనలు తమ సజాతీయ ఆలోచనలను ఆకాశము నుండి ఆకర్షించుకొంటాయి. తత్ఫలితంగా ఈ ప్రపంచములో గతించిన, జీవించి ఉన్న సత్పురుషులు విస్తరింపచేసిన నాశనం కాని సంకల్పములు ఏవైతే శూన్యములో నిరంతరము పరిభ్రమిస్తూ ఉంటాయో, అవి గాయత్రీ సాధకుని వద్దకు దైవీ వరదానము వలె అనాయాసంగానే వచ్చి చేరుతాయి, సంచిత ధనము వలె పెద్ద భాండాగారముగా తయారు అవుతాయి.

శరీరములో సత్-తత్వము అభివృద్ధి చెందటము వల్ల శారీరిక అలవాట్లలో చాలా మార్పులు చేర్పులు ఏర్పడుతాయి. ఇంద్రియాలు భోగాల వైపుకి వెళ్లే తీరు మందగతిగా మారిపోతుంది. జిహ్వా చాపల్యము, రకరకాల రుచికరమైన పదార్థములు తినాలనే యావ, మాటిమాటికి తినాలనే ఇచ్చ కలగడం, ఎక్కువగా తినటం, భక్షా భక్ష్య వివేకం లేకపోవడం, సాత్విక పదార్థముల

పట్ల అరుచి, చిరుతిళ్లు, తీపి, ఎక్కువ కొవ్వు కలిగిన పదార్థముల పట్ల అభిరుచి వంటి చెడు అలవాట్లు మెల్లమెల్లగా తగ్గు ముఖం పడతాయి. తేలికగా అరిగే సాత్విక ఆహారం వల్ల సంతృప్తి కలగటం ఆరంభిస్తుంది. అంతేకాక రాజస, తామస తిను బంధారాల వల్ల విముఖత జనిస్తుంది. ఇదేవిధంగా కామేంద్రియాల యొక్క ఉత్తేజన సత్స్వగుణ ఆలోచనల వల్ల నియంత్రించబడుతుంది. చెడు మార్గము వైపుకి, వ్యభిచారం, వాసనల వైపు మనసు పరుగు ఆగి బ్రహ్మచర్యం పట్ల శ్రద్ధ పెరుగుతుంది. కామేంద్రియం, స్వాదేంద్రియం అనబడే రెండు ఇంద్రియాలే ప్రధానమైనవి. వీటిని సంయమనం చేసుకోవడం వల్ల స్వాస్థ్య సంరక్షణ శరీర వృద్ధి కారణమౌతాయి. దీనితోపాటే పరిశ్రమ, స్నానము, నిద్ర లేవటం, పడుకోవడం, శుభ్రత, నిరాడంబరత మొదలైన ఇతర దినచర్యలు కూడా సాత్వికంగా తయారు అవుతాయి. ఫలితంగా ఆరోగ్యం, దీర్ఘజీవనం అనబడే జీవితపు వేళ్ళు పటిష్ఠంగా తయారు అవుతాయి.

మానసిక క్షేత్రములో సద్గుణాల అభివృద్ధి వలన దోషాలు, దుర్గుణాలు తగ్గిపోతాయి, సద్గుణాలు అభివృద్ధి చెందుతాయి. ఈ విధమైన మానసిక కాయాకల్పం యొక్క పరిణామ స్వరూపంగా ప్రతి నిత్యం మన దైనందిన జీవితములో ఎదురయ్యే ఎన్నో విధాలైన బాధలకి సహజంగానే పరిష్కారాలు లభిస్తాయి. ఇంద్రియ సంయమనము, దినచర్య కారణముగా శారీరిక రోగాలు కూడా పోతాయి. వివేకము జాగృతమవగానే అజ్ఞానజన్యమైన చింత, శోకము, భయము, శంకలు (Doubts), మోహము, నష్టాలు మొదలైన దుఃఖముల నుంచి కూడా విముక్తి లభిస్తుంది. ఈశ్వరునిపై ఉండే నమ్మకము వల్ల మనస్సు స్థిరంగా ఉంటుంది. అంతేకాక భావి జీవితం పట్ల నిశ్చింతత ఏర్పడుతుంది. ధర్మ ప్రవృత్తి పెరగటం వల్ల పాపము, అన్యాయము, అనాచారము చేయలేరు. తత్ఫలితంగా రాజదండన, సమాజ దండన, ఆత్మదండన, ఈశ్వర దండన మొదలైన దెబ్బలు తగలవు. సేవ, నమ్రత, ఉదారత, దానము, నిజాయితీ, లోకహితము మొదలైన గుణాల కారణంగా ఇతరులకి లాభం వస్తుంది. నష్టమును గురించి సందేహమే ఉండదు. ఈవిధంగా సాధారణంగా అందరికి అతని

నిన్ను నీవు సంస్కరించుకోవడమే గొప్ప స్వయం సేవ.

పట్ల కృతజ్ఞత, ప్రశంస, సహాయపడే మనస్సు, భక్తి మరియు రక్షణనిచ్చే స్వభావం ఏర్పడుతుంది. పరస్పర సద్భావనల యొక్క పరివర్తన వల్ల ఆత్మతృప్తి చెందేటటువంటి ప్రేమ, సంతోషమనే రసములు దైనందిన జీవితాన్ని ఆనందమయంగా మలుస్తాయి. ఈ విధంగా శారీరిక, మానసిక రంగాలలో 'సత్' తత్వాభివృద్ధి జరగడం వల్ల రెండు వైపుల నుంచి ఆనందం ఉప్పొంగుతుంది. గాయత్రి సాధకుడు అందులో నిమగ్నుడై ఆత్మసంతోషము మరియు పరమానందము యొక్క రసాస్వాదన చేస్తూ ఉంటాడు. ఆత్మ ఈశ్వరుని అంశ అగుట వలన ఈశ్వరునిలో ఉండే అన్ని శక్తులను తనలో బీజ రూపములో దాచి ఉంచుకొంటుంది. ఈ శక్తులన్నీ సుషుప్తావస్థలో ఉంటాయి, ఇవి మానసిక బాధల, విషయ, వికారముల, దోష-దుర్గుణాల కుప్పల క్రింద పడి అజ్ఞాత రూపములో ఉంటాయి. ఈ కారణము వల్ల మనుషులు తమని తాము, దీనులుగా, హీనులుగా, తుచ్ఛులుగా, అశక్తులుగా భావిస్తారు. అయితే ఏ సాధకులైతే మనో మాలిన్యాల తెరలను తొలగించుకొని నిర్మలమైన ఆత్మ జ్యోతిని దర్శించుకొనే సమర్థత కలిగి ఉంటారో వారికి సర్వశక్తిమంతమైన ఈశ్వరీయ జ్యోతి తమలో ఉందని తెలుస్తుంది, అంతేకాక వారికి తామే పరమాత్మకి నిజమైన ఉత్తరాధికారులమని అర్థం అవుతుంది. అగ్నిపై కప్పబడి ఉన్న బూడిదని తొలగిస్తే లోపల కణకణలాడే నిప్పు బయట పడుతుంది. ఆ కణిక చిన్నదైనప్పటికీ భయంకరమైన అగ్నికాండ జరిపించగలిగే సామర్థ్యాన్ని కలిగి ఉంటుంది. అదే విధంగా ఈ పరదా తొలగిపోగానే తుచ్ఛమైన మనిషి మహాత్మునిగా మారిపోతాడు. ఆత్మలో అనేకమైన సాధారణ, అసాధారణ, అద్భుత, ఆశ్చర్యజనకమైన శక్తుల భాండాగారం దాగి ఉండి, ఇవి లభించినపుడు అతను సిద్ధ యోగి రూపం దాల్చుతాడు. సిద్ధులు ప్రాప్తింప చేసుకోవడానికి బయటి నుండి ఏమి తెచ్చుకోవాల్సిన అవసరం లేదు. ఏ దేవ-దానవుల కృప కూడా అక్కర్లేదు. కేవలము అంతఃకరణపై కప్పబడి ఉన్న ఆవరణలని తొలగించాల్సి ఉంటుంది. గాయత్రి మాత యొక్క సత్వగుణ సాధన వల్ల సూర్యుడు తామసిక అంధకారమనే తెరని తొలగించివేస్తాడు. దీనివల్ల సహజంగానే ఆత్మ యొక్క ఈశ్వరీయత ప్రకటితమైపోతుంది. ఆత్మయొక్క ఈ నిర్మల రూపము అన్ని రకాలైన రిద్ది సిద్ధులతో పరిపూర్ణమై ఉంటుంది.

గాయత్రి ద్వారా జరిగే సత్వగుణాల వృద్ధి ఎన్నో రకాలైన ఆధ్యాత్మిక, ప్రాపంచిక సమృద్ధులకి జనని వంటిది. శరీరము, మనస్సుల శుద్ధి ప్రాపంచిక జీవితాన్ని ఎన్నో కోణాల నుంచి

సుఖం-శాంతులకి జనని వంటిది. శరీరము, మనసుకి జరిగే శుద్ధి, ఈ ప్రాపంచిక జీవితాన్ని ఎన్నో విధాలుగా సుఖంగా, శాంతిగా ఉండేటట్లు చేస్తుంది. వివేకము, ఆత్మబలము పెరగటం వల్ల ఎన్నో రకాలైన బాధలు ఇతరులకి కొండలాగ గోచరిస్తే ఆత్మవంతుడైన వ్యక్తికి గడ్డిపోచవలె తేలికగా అనిపిస్తాయి. అతడికి ఏ పనిలోను అవరోధం ఏర్పడదు. అతడి ఇష్టానుసారంగా పరిస్థితులైనా మారుతాయి లేక అతడు పరిస్థితికి అనుగుణంగా తన కోరికలలో మార్పు తెచ్చుకొంటాడు. సుఖప్రదమైన జీవితాన్ని గడుపుతాడు. అతడికి పృథ్విపైనే స్వర్గీయ ఆనందం లభిస్తుంది.

వాస్తవానికి సుఖము-ఆనందమునకు ఆధారం ఏ విధమైన బాహ్య సాధన - సామగ్రి కాదు, ఇది అతడి మనస్సుపై ఆధారపడి ఉంటుంది. మనసు చేసిన సాధన ద్వారా ఒక మనిషి రాజసికమైన భోజనము మరియు పట్టు పరుపులు దిక్కుతో పొందని ఆనందము, ఒక సాధువు యొక్క ఉపదేశము, త్యాగము సన్యాస వ్రతము స్వీకరించడం వల్ల అడివిలోని భూమిని సర్వోత్తమమైన శయ్యగా, వనములలోని కందమూల ఫలాలనే సర్వోత్తమమైన ఆహారంగా భావిస్తాడు. ఇవన్నీ అంతరంగములోని మనోభావనలు మరియు ఆలోచనలు మారిపోవడం వల్ల ఉత్పన్నమయినవే.

గాయత్రి సద్బుద్ధికి, ఋతుంభర ప్రజ్ఞకి అధిష్ఠాత్రి దేవత, ఆమె నుంచి సాధకుడు సద్బుద్ధిని పొందుతాడు. ఈ సద్బుద్ధి ద్వారానే అన్ని రకాలైన దుఃఖములకి కారణాలను సమూలంగా పెకిలించి వేయవచ్చును. సద్బుద్ధి అనే వెలుతురులో అన్ని రకాల దుఃఖాలకి సంబంధించిన కారణాలను దూరం చేసే ఉపాయాలన్నీ స్ఫురించుట ప్రారంభమవుతుంది. ఈ ప్రపంచములో ఎన్నో రకాలైన బాధలు ఉన్నాయి. ప్రతి ఒక్కరికి తమదైన సమస్యలు మరియు బాధలు ఉంటాయి. అందరికీ వేరు-వేరుగా ఉండే జటిల సమస్యలున్నాయి. ఈ దృక్పథంతో చూస్తే అందరి దుఃఖములకి వేర్వేరు కారణాలు ఉండాలి. కాని యదార్థానికి అది నిజం కాదు. ఈ సమస్య పట్ల లోతుగా ఆలోచిస్తే జీవితంలో, జగత్తులో ఉండే సమస్తమైన దుఃఖములకి మూడే కారణాలు ఉన్నాయి. అవి **1) అజ్ఞానం 2) ఆశక్తత 3) అభావము.** ఎవరు ఎంత వరకు ఈ పైన పేర్కొన్న కారణాలను తమనుంచి తొలగించుకోగల సమర్థులో వారు అంతే స్థాయిలో సుఖపడగలుగుతారు. గాయత్రి త్రిపద రూపముగా ఈ మూడు కారణాలను చెరిపి వేస్తుంది.

అజ్ఞానం కారణంగా మనిషి దృష్టి కోణము కలుషితమవుతుంది. అతడు తత్వజ్ఞానము పట్ల అపరిచితుడు

ఒక్క పైసా కూడా వ్యర్థంగా ఖర్చు పెట్టవద్దు.

కావడంవల్ల తలక్రిందులుగా ఆలోచన చేస్తాడు. పని తలక్రిందులవుతుంది. ఈ విధంగా ఝంఝాటంలో ఇంకా ఎక్కువగా చిక్కుకొనిపోతాడు. స్వార్థము, లోభము, అహంకారము మరియు కామ భావనలు మనిషిని కర్తవ్యచ్యుతునిగా చేసినందువల్ల అతను దూరదర్శితను వదిలివేసి క్షణికమైన, క్షుద్రమైన, హీనమైన ఆలోచనలను పెంచుకొని అదేవిధంగా ఆచరణ చేస్తాడు. తత్ఫలితంగా అతని ఆలోచన మరియు కార్యములు పాపపంకిలమైపోతాయి. పాపముల ప్రాయశ్చిత్త పరిణామములే దుఃఖరూపములో ఎదుర్కోవలసి వస్తుంది. ఇంకొక వైపు అజ్ఞానము వల్ల అతడు తనకి, ఇతరులకి సంబంధించిన ప్రాపంచిక గతివిధుల మూలకారణాలను తెలుసుకోలేడు. ఫలితంగా అసంభవమైన ఆశలు, తృప్తిలు, కల్పనలు చేస్తాడు. ఈ తలక్రిందుల దృష్టికోణం వల్ల సాధారణమైన విషయాలు కూడా అతడికి ఎంతో బాధాకరంగా గోచరించడం ప్రారంభమవుతుంది, ఈవిధంగా అతడు ఏడుస్తూ బాధపడుతూ ఉంటాడు. ఆత్మీయుల మృతి, తోటివారి భిన్న-భిన్న అభిరుచులు, పరిస్థితులు తారుమారు అగుట స్వాభావికమైన విషయమే. అయితే అజ్ఞాని తన అనుకొన్నదే ఎల్లప్పుడు జరగాలని, ప్రతికూలత జీవితములో ఉండకూడదని అనుకొంటాడు. ఈ అసంభవమైన ఆశకి విరుద్ధంగా సంఘటనలు జరుగుతూ ఉండటం వల్ల అతడు అరిచి, గీపెట్టి, ఏడుస్తాడు. మూడవది అజ్ఞానము వల్ల ఎన్నో తప్పులు జరుగుతాయి. ఇది కూడా దుఃఖానికి హేతువుగా మారుతుంది. ఈ విధంగా ఎన్నో విధాలుగా ఉండే దుఃఖాలను తన అజ్ఞానము వల్ల ఎదుర్కొంటాడు.

ఆశక్తత అంటే నిర్బలత, శారీరిక, మానసిక, సామాజిక, బౌద్ధిక, ఆత్మిక నిర్బలతల కారణంగా మనిషి తన స్వాభావిక, జన్మసిద్ధ అధికారముల భారములను తన భుజములపై మోసే సామర్థ్యం లేక తత్ఫలితంగా అతడు వంచితుడౌతాడు. ఆరోగ్యం చెడి, జబ్బు పడినప్పుడు రుచికరమైన భోజనము అందమైన యువతి, మధురమైన సంగీతము, బాహ్యంగా ఉండే సుందర దృశ్యాలు నిరర్థకంగా ఉంటాయి. ధనము సంపదల వల్ల పెద్ద చెప్పుకోదగ్గ సుఖము లభించదు. బుద్ధిపరమైన నిర్బలత్వము వల్ల సాహిత్యం, కావ్యము, దర్శనము, మననము, చింతనకి సంబంధించిన రసాస్వాదన చేయలేడు. ఆత్మపరమైన నిర్బలత్వం వల్ల సత్సంగము, ప్రేమ, భక్తి మొదలైన ఆత్మానందములు దుర్లభమైపోతాయి. బలహీనులను సతాయించి, అణిచి వేయుటకు ఎన్నో రకాలైన విషయాలు ప్రత్యక్షమౌతాయి. దోషరహితమైన, మంచి, నిరాడంబర తత్త్వములు అతనికి ప్రతికూలముగా

తయారు అవుతాయి. చలి బలవంతుల బలాన్ని వృద్ధి చేస్తుంది. రసికులకి రసాన్ని అందిస్తుంది. అదే చలి బలహీనులకి నిమోనియం, ఉబ్బసాన్ని కలిగిస్తుంది. ఏ తత్త్వాలు బలవంతులకి సహాయకారిగా ఉంటాయో, అవే బలహీనులకి ప్రాణ ఘాతకాలుగా ఉంటాయి. పదార్థముల లేమి-అన్నము, వస్త్రములు, జలము, ఇల్లు, పశువులు, భూమి, సహాయపడేవారు, మిత్రులు, ధనము, ఔషధములు, పుస్తకములు, శస్త్రములు, శిక్షణనిచ్చేవారు మొదలైన లేములవల్ల వివిధ రకములైన బాధలు, కష్టాలు అనుభవించవలసి వస్తుంది. ఉచితమైన అవసరాలను అణిచి వేసుకొని మనసు చంపుకొని కూర్చోవలసి వస్తుంది. అంతేకాక జీవితములోని ముఖ్య క్షణాలను మట్టిపాలు చేసుకోవాల్సి వస్తోంది. యోగ్యత, సమర్థత కలిగిన వ్యక్తులు కూడా సాధనాల లేమి వల్ల తమని తాము ఏమిలేనివానిగా భావించి దుఃఖిస్తారు.

గాయత్రి కామధేనువు వంటిది. గాయత్రి ఉపాసన, పూజ, ఆరాధన మరియు అభినందన చేసే వారు ప్రతిక్షణము తల్లి యొక్క అమృతోపమదుర్గపానం చేసిన ఆనందమును పొందుతారు. అంతేకాక సమస్తమైన అజ్ఞానములు, ఆశక్తతలు మరియు అభావముల కారణము వల్ల ఉత్పన్నమయ్యే కష్టములనుండి విముక్తులై మనోవాంఛితాలను పొందుతారు. యోగ్యుడైన గురువు యొక్క మార్గదర్శనంలో చేసిన గాయత్రి సాధన అభీష్ట లాభాన్ని ఇస్తుంది. ఈ సాధనలలో సాఫల్యం పొందటానికి కొంత ఎక్కువ శ్రమ, సమయము పట్టినా ఎంతో కష్టముతో కూడుకొన్న సాధనల వల్ల ఈ సాధనలో త్వరగా ఫలితం లభిస్తుంది. యోగీజనుల కష్టసాధ్యమైన సుదీర్ఘమైన మార్గము గాయత్రి వల్ల సరళమై (తేలికై), గృహస్తులు కూడా వనవాసులైన తాపసుల వలె సాఫల్యమును పొందగలరు.

కష్టప్రదమైన భవబంధనాలు, మాయా మోహముల, శృంఖలాల నుండి విడుదలై పరమ లక్ష్యాన్ని పొందటం ఈ మార్గములో సులభతరమైనట్టుగా ఇక ఇతర ఏ మార్గాల్లో సాధ్యపడదు. గాయత్రి సాధన ద్వారా మానసిక పరిష్కారము, వ్యక్తిత్వ వికాసము, దుఃఖముల నివారణ మరియు ఆత్మిక వికాసము వంటి దివ్య లాభాలే కాక ఎన్నో విశేషమైన సిద్ధులు కూడా లభిస్తాయి. ఈ శక్తులను క్రమంగా ఆర్జిస్తూ వ్యక్తి అనుపమ, అసాధారణ వ్యక్తిత్వాన్ని హస్తగతం చేసుకొని యజమానిగా మారుతాడు.

- అఖండజ్యోతి, జనవరి 1955
అనువాదం : శ్రీమతి లక్ష్మీ సుందరి

అవినీతికి తలవంచవద్దు.

నా జీవనసాధన యొక్క అంతరంగ విశేషాలు

“చాలామంది పరిజనులు నేను చేసిన సాధన, దాని ఫలితాల గురించి విశదంగా తెలుసుకోవాలి అనుకుంటారు. ఇది స్వాభావికమే. నా భౌతిక స్థూల జీవితములో బహిర్గతమైన అంశాలు లోకుల దృష్టిలో అద్భుతమైనవి, వానిలో రకరకాల సిద్ధులు, చమత్కారాలు, అలౌకికమైన సంఘటనలను గమనించవచ్చు. వాటి వెనుక వున్న రహస్యాలను తెలుసుకోవాలి అనే ఉత్సాహము స్వాభావికమే. అందువల్ల పరిజనులు నా ఆత్మకథ తెలుసుకోవాలి అని ఈ రోజులలో నన్ను బలవంతము చేయుట సహజమే.

నేను ఎప్పుడు యేది దాచిపెట్టాలి అనుకోలేదు. మోసగించుట, కపటము నాకు అలవాటు లేదు. నా వివశత ఏమిటంటే ప్రపంచ నాటకరంగములో నా పాత్ర ప్రత్యక్షముగా, శారీరకంగా ఉన్నప్పుడు వాస్తవాన్ని తెలిపితే, దర్శకుల దృష్టి ఇంకొక దిశకి మళ్ళుతుంది. అందువల్ల ఆదర్శాల కొరకు ఏ కర్తవ్యనిష్ఠను నేను అందరిలోను జాగ్రతము చేయదలచుకున్నానో ఆ ప్రయోజనము సిద్ధించదు. వ్యక్తులు యీ రహస్యాల జంఝాటంలో యిరుక్కుంటారు. అందువల్ల నా వ్యక్తిత్వము కూడా వివాదాస్పదము అవుతుంది. అప్పుడు నేను యేమి చెయ్యాలి, ఇతరుల చేత యేమి చేయించడానికి నేను పంపబడ్డానో, దానికి చాలా అవరోధాలు యేర్పడతాయి. నిస్సందేహంగా నా జీవితము అలౌకికతలతో నిండివున్నది. నా జీవితములో రహస్యమయ తెరలు ఎన్నో ఉన్నాయి, సమయానికి ముందే వాటిని ఎత్తితే చాలా అరిష్టాలు సంభవిస్తాయి. అందువల్ల నా తర్వాత వచ్చేవారికి నా జీవితాన్ని ప్రమాణికత అనే గీటుతాయితో అన్నివిధాల, అన్ని కోణాలలో పరీక్షించి అధ్యాత్మికవిద్య ఎంత సమర్థమైనదో, ఎంత సారగర్భితమైనదో నిరూపించే బాధ్యత అప్పగిస్తున్నాను. ఈ పరసువేది స్పర్శతో ఒక అతి సాధారణవ్యక్తి తన తుచ్చ కాయ కళేబరములను స్వర్ణమువలె బహుమూల్యముగా చేసుకొనుటలో యెలా సమర్థుడయ్యాడు? ఎలా సఫలత పొందాడు? అనేది తెలుసుకుంటారు. ఈ దృష్టితో నా జీవితములోని అనేక రహస్యమయ సంఘటనలను సమయము వచ్చినప్పుడు పరిశోధనలు చేయవచ్చు. అప్పుడు ఈనాడు నాకు చాలా దగ్గరగా ఉన్న పరిజనులు కొంత సహాయపడవచ్చు. దానికి యింకా

సమయము వున్నది. అందువల్ల వాటిమీద తెరలు యింకా అలాగే వేసివుండాలి.

ఆత్మకథ వ్రాయమని అడిగేవారికి నా సాధనాక్రమము యెలా నడిచినదో మాత్రమే తెలుపగలను. వాస్తవానికి నా ఉపలబ్ధులన్నీ ప్రభుసమర్పిత సాధనాత్మక జీవిత విధానము మీద ఆధారపడినవే. దీనిని తెలుసుకొనగలిగితే అధ్యాత్మిక జీవితము మీద ఆసక్తి కలిగిన ప్రతిఒక్కరికి ఆత్మికప్రగతి, దానివల్ల లభ్యమయ్యే విభూతులు పొందే ఆనందమయ మార్గము సులభము అవుతుంది. నా కలము ద్వారా పాఠకులు యింతమాత్రమే పొందగలరు. దానితోనే సరిపెట్టుకోవాలి.

నా 60 సంవత్సరాల జీవితములో మొదటి 15 సంవత్సరాలు అందరివలె సాధారణముగా గడిచినవి. తర్వాత 45 సంవత్సరాలు అధ్యాత్మిక ప్రసంగాలను నా జీవితములో కలుపుకుంటూ గడిపాను. ఈ ప్రయోగాలలో పూజ-ఉపాసనల పాత్ర చాలా తక్కువ. రోజుకి 6 గంటలు చొప్పున 24 సంవత్సరాల గాయత్రీ ఉపాసన కంటే దానితోపాటు జోడించబడిన మానసిక పరిష్కారము, భావనాత్మక ఉత్కృష్టతను పెంపొందించే ప్రయత్నాలకు ప్రాముఖ్యత యివ్వాలి. విచారణ మరియు కార్య పద్ధతిని పరిష్కృతము చేసుకొనివుండకపోతే నా ఉపాసనా కర్మకాండ కూడా అనేకుల మంత్ర-యంత్రములతో కూడిన పూజా - ఉపాసనా కర్మకాండవలె నిరర్థకము అయివుండేది. నా జీవనసాధన, మీరు సఫలము అనుకుంటే, దానిలోని అలౌకికతకు కారణాలు వెతుక్కుంటే దానికి ప్రధాన కారణము అంతరంగ, బహిరంగ స్థితుల పరిష్కారమే అని తెలుసుకోవాలి.

నా పూర్తి మనోయోగమును మరియు పురుషార్థమును ఆత్మశోధనకే వెచ్చించాను. నా ఉపాసనను కూడా భావపరిష్కార ప్రయత్నాలతో పూర్తిగా జోడించాను. ఇక పాఠకులకు తెలియడానికి నా సాధనా విధానాలు చెప్తాను.

అధ్యాత్మిక జీవితానికి మూడు మెట్లు వున్నాయి.

1. మాతృవత్ పరదారేఘ, 2. పరద్రవ్యేషు లోష్టవత్,
3. ఆత్మవత్ సర్వభూతేషు.

మానవ జీవితక్రమములో కూడా కాన్స్సెనెస్, సబ్ కాన్స్సెస్, సూపర్ కాన్స్సెస్ వున్నాయి.

ఇతరుల సహాయం మీద ఆధారపడితే మిగిలేది నిరాశే.

ఈ మూడింటిని అధిరోహిస్తూ సుదూర లక్ష్యాలను సాధించాను.

1. మాతృవత్ పరదారేషు, 2. పరద్రవ్యేషు లోష్టవత్, ఈ మజిలీలు వ్యక్తిగతమైన సాధనలు. ఇవి నాతో నేనే యుద్ధము చేసుకొనుట, నా ఇంటిని నేనే చక్కబరచుకొనే ప్రయత్నాలు. పూర్వజన్మ సంస్కారాలను సమర్థుడైన గురువు సహాయముతో సులభంగానే సాధించగలిగాను. నన్ను చెడు మార్గము వైపు లాక్కెళ్ళే ధైర్యము చేయటానికి నా మనస్సు అంత మొండిది కాదు, చెడ్డది కాదు. అప్పుడప్పుడు కొంచెము మార్గమునుంచి తప్పుకోవడానికి ఊహ వచ్చినా, ఒక గట్టి దెబ్బ వేస్తే దారికి వచ్చేది. మనస్సును యిలా నియంత్రించుకోవటం వల్ల పాపము, పతనము నుంచి కూడా తప్పించుకోగలిగాను. ఇక ఇప్పుడు అన్నిరకాల ప్రమాదాల నుంచి తప్పించుకున్నాను గనుక, హాయిగా ఊపిరి పీల్చుకోగలుగుతున్నాను. కబీరుదాసు అతి పల్కుగా పారదర్శకమైన దుప్పటి అల్లాడు, ప్రయత్నపూర్వకముగా దానిని కప్పుకున్నాడు. దానికి యేవిధమైన మరకలు, మచ్చలు అంటకుండా తిరిగి ఇచ్చివేశాడు. నన్ను ఆ మార్గములోనే నడిపించిన పరమాత్మకు అనేక ధన్యవాదాలు. ఆ పదచిహ్నములను వెతుక్కుంటూ, ఆ ఆధారాలను గట్టిగా పట్టుకొని ఇక మార్గచ్యుతుడనయ్యే ప్రమాదము లేని స్థితికి చేరుకున్నాను.

“అధ్యాత్మికత యొక్క కర్మకాండలు అంత కష్టమైనవి కావు. దృఢమైన సంకల్పబలముండి శ్రద్ధ-నిష్ఠ తగ్గకపోతే మానసిక ఉద్విగ్నత వుండదు. ఉపాసన విధివిధానము కూడా దారి తప్పకుండా సాఫీగా నడచిపోతుంది. ఒక సాధారణ వ్యాపారి, ఒకే దుకాణంలో, ఒకేవిధంగా తన పూర్తి జీవితాన్ని ఆనందంగా గడుపుతాడు. అతని మనస్సుకి అది విసుగనిపించదు. అయిష్టం అనిపించదు. కిళ్ళీ, సిగరెట్లు అమ్మేవారు రోజుకు 12-14 గంటలు తమ వ్యాపారాన్ని ఉత్సాహంతో శాంతిపూర్వకంగా చేసుకొంటారు. అటువంటప్పుడు 24 సంవత్సరములు రోజుకు 6-7 గంటలు గాయత్రీ సాధన చేసే సంకల్పమును నేను యెందుకు నెరవేర్చలేను? ఉపాసన, - కిళ్ళీ, బీడీలు అమ్మటము, మిఠాయిలు అమ్మటము, వ్యవసాయము చేయుట కంటే ఉపాసన తక్కువ లాభదాయకము, అనవసరము అనుకునేవారికే ఉపాసనలో మనస్సు లగ్నంకాదు. అనవసరమనిపించే అరుచికరమైన పనులలో మనస్సు నిలవదు కదా?

“ఎవరి ఆంతరిక ఆకాంక్ష భౌతిక సుఖసాధనాలే అంతా అనుకుంటుందో వారికి ఉపాసనలో విసుగు, అరుచి అనే

అడ్డంకులు వస్తాయి. ఎవరైతే పూజా - ఉపాసనల ద్వారా కోరికలు తీర్చుకోవాలి అనుకుంటారో, వారే ప్రారబ్ధ, పురుషార్థ న్యూనత వల్ల కోరుకున్న వరదానాలు లభించకపోతే, నిరాశ నిస్పృహలకు లోనవుతారు. మొదలు పెట్టినప్పుడే ఆకాంక్షలకు ప్రతికూలమైన పనిలో ఉత్సాహము వుండదు. ఎక్కువమంది యీ స్థితిలోనే ఉంటారు కనుక వారి మనస్సు నిలకడగా వుండుటలేదు అని ఫిర్యాదు చేస్తారు. కాని నా స్థితి వీరికంటే భిన్నమైనది. శరీరము సాధనకు ఒక పనిముట్టు అనుకున్నాను. వస్త్రపులను జీవించటానికి అవసరమైన ఇంధనములుగా మాత్రమే ఉపయోగించాను. గొప్పవాడిని అవ్వాలని, పేరు తెచ్చుకోవాలి అనే మహత్వకాంక్ష నాకు యెప్పుడు రాలేదు. నేను ఆత్మను అని నిరంతరము గుర్తుంచుకొనుటవల్ల ఆత్మోత్పర్ణకు, ఆత్మకళ్యాణము కొరకు, ఆత్మశాంతికొరకు, ఆత్మవిస్తారము కొరకు యెందుకు ప్రయత్నించకూడదు అని అనిపించేది. ఎప్పుడైతే శరీరమును, నన్ను, వేరు-వేరుగా చూసుకోగలిగానో శరీరము యొక్క స్వార్థమును, నా స్వార్థమును వేరుగా చూడగలిగానో అజ్ఞానము యొక్క ఒక పెద్ద అడ్డుగోడ కూలిపోయింది. చీకటిలో వెలుతురు ఆవిర్భవించింది.”

“ఎవరైతే తాను శరీరము అని అనుకుంటారో, ఇంద్రియాల తృప్తియే ఆనందదాయక మనుకుంటారో, వాసనా-తృష్ణ యొక్క పూర్తి యెవరి జీవనోద్దేశ్యమో, వారికి డబ్బు, హోదా, ప్రశంస మొదలగునవే సర్వస్వం. వారు ఆత్మకళ్యాణంగురించి విస్మరించవచ్చు, లోభ-మోహాలనే బంగారుసంకెళ్ళు ఆనందంగా వేసుకొనవచ్చు. వారికి శ్రేయోమార్గం ఆచరించే వీలు లభించలేదు అనే వంక చెప్పుకోవచ్చు.

అంతఃకరణయొక్క ఆకాంక్షలే పరిస్థితులను నిర్మిస్తాయి. భౌతిక సుఖ-సంపదలే లక్ష్యమైనప్పుడు చేతనయొక్క అన్ని ప్రయత్నాలు దానికొరకే ఉపయోగపడతాయి. ఉపాసన ఒకచిన్న ఆటగా మారుతుంది. చేసినా పర్వాలేదు, చేయకపోయినా పర్వాలేదు. ఎక్కువమందికి ఉపాసన ఒక కుతూహలమే. చిన్న పిల్లల ఆటవలె చేసుకుని యే పుట్టలో యే పాముందో అనే భావనే తప్ప, సంకల్పబలం ఉండదు. కొంచెముసేపుకూడా మనస్సును పెట్టకుండా అడ్డదిడ్డంగా చేసే పూజ-ఉపాసన ఫలించక విశ్వాసము కోల్పోయి మానివేస్తారు. ఈ పరిణామము సహజమే కదా! నిజమేమిటంటే శ్రద్ధ-విశ్వాసము లేకపోవుట మరియు జ్ఞానోద్దేశ్యప్రాప్తికొరకు తీవ్రమైన ఆకాంక్ష లేకపోవుట వల్ల ప్రగతి పొందలేకపోతున్నాము.

అధికారం మరచిపో - కర్తవ్యాన్ని గుర్తుంచుకో.

ఈ వివరాలన్నీ నాకు పూర్తిగా అర్థమయ్యాయి. కనుక నాశరీరాన్ని పోషించుకొనుటకు మరియు కుటుంబవ్యవస్థను నడుపుకోవటానికి కావలసినంత శ్రమమాత్రమే భౌతిక జీవితంలో నేను తీసుకున్నాను. శరీరాన్ని ఉపయోగించుకోవటానికి అతి ముఖ్యమైన, ఎంత తక్కువ సంభవమో అంత తక్కువ ప్రయత్నాలు శరీర యంత్రానికి బాడుగ యిచ్చే దృష్టికోణంతోనే భౌతిక కార్యక్రమాలు చేసుకున్నాను. ధన సంపాదన లక్ష్యంకూడ అంతవరకు ఉంచుకున్నాను. నా అంతఃకరణ నిరంతరము లక్ష్యప్రాప్తికొరకు ప్రయత్నిస్తూ వుండడంవల్ల భౌతిక ప్రలోభాలు మరియు ఆకర్షణలో ఇరుక్కునే పరిస్థితి, అవసరము నాకు ఎప్పుడూ రాలేదు.

“ఎప్పుడైతే నా స్వరూపమును ఆత్మస్థితిగా గుర్తించానో అప్పటినుంచి అంతఃకరణ పరమేశ్వరుని పరమ పవిత్ర నివాసగృహముగా దృగ్గోచరమగుట మొదలుపెట్టింది. చిత్తము అంతర్ముఖమగుట మొదలెట్టింది. వరమాతృ యొక్క రాజకుమారుడైన ఆత్మ ఏమి చెయ్యాలి? ఏ దిశలో వెళ్ళాలి? అనే ఆలోచనలకు మాత్రమే పరిమితమైనది. ప్రశ్నలు సులభమైనవి, జవాబులు కూడా సులభమైనవి.”

“కేవలము ఉత్కృష్ట జీవితమే జీవించాలి. కేవలము ఆదర్శవంతమైన కార్యపద్ధతులే అవలంబించాలి. ఈ మార్గముమీద నడవలేనివారికి చాలా భయాలు అనిపించి ఏమి ప్రమాదాలు వస్తాయో, బీదరికము ఎలాంటి పరిస్థితులను చూపిస్తుందో, కుటుంబసభ్యులనుండి యెటువంటి విమర్శలు ఎదుర్కొనవలసి వస్తుందో అనే భయాలు పీడిస్తాయి. నేనుకూడా అనేకమంది ఎగతాళిని మరియు చేతకానివాడిని అనే కఠినోక్తులను సహించవలసి వచ్చింది. కుటుంబసభ్యులే నాకు ఎక్కువగా అడ్డుపడ్డారు. వారికి నానుండి లభించేటటువంటి అనేక భౌతిక లాభాలు లభించవు, వాటిని పోగొట్టుకుంటున్నాము అనే భావనతో నా ఆలోచనలు, కార్యపద్ధతిని మూర్ఖమైనవిగా అన్నారు. కానీ యిది ఎక్కువసేపు నన్ను బాధించలేదు. మన నమ్మకము, విశ్వాసము, శ్రద్ధ సుదృఢముగా ఉంటే అడ్డు ఎంతసేపు ఉంటుంది? చెడుమార్గము మీద నడిచేటప్పుడు మాత్రమే విరోధ తిరస్కారాలు స్థిరంగా ఉంటాయి. మంచితనము వ్యక్తిని మాత్రమేకాక ఇతరులను కూడా రక్షించే విభూతి శక్తి. దీనికి అడ్డుతగిలేవాళ్ళు, నిందించేవాళ్ళు త్వరలోనే తమ తప్పును తెలుసుకొని అడ్డుతగలడానికి బదులు సహకరించటం మొదలెడతారు. మనయొక్క శ్రద్ధ, విశ్వాసము ఎంత గొప్పగా, స్థిరముగా ఉంటాయో, ఎంత దృఢముగా ఉంటాయో ప్రతికూలత

అంత తొందరగా అనుకూలతగా మారుతుంది. కుటుంబము నుంచి వచ్చే అడ్డంకులు ఎక్కువసేపు నేను భరించవలసి రాలేదు. వారి సందేహాలు వస్తుస్థితి అర్థముకాగానే దూరమైపోయాయి. ఆధ్యాత్మిక జీవితంలో నిజానికి ఎప్పుడూ హాని వుండదు. అప్పుడప్పుడు బాహ్యదృష్టిలో బీదరికమున్నట్లు అనిపించినా యిటువంటి వ్యక్తులు ఆత్మికశాంతి మరియు సంతోషమువల్ల చాలా ప్రసన్నంగా ఉంటారు. ఈ ప్రసన్నత మరియు సంతృప్తి ప్రతివొక్కరినీ ప్రభావితము చేసి అడ్డంపెట్టేవారిని కూడా సహకరించే వ్యక్తులుగా మారుస్తుంది. నా కష్టాలన్నీ ఇలాగే నివారించబడ్డాయి.”

“గొప్పదనము, పేరుతెచ్చుకోవాలనే ఆకాంక్ష, లోభ, మోహ, తృప్తల యొక్క సంకెళ్ళు యెప్పుడైతే నివారించుకో గలిగానో అన్నిరకాల బంధనాలనుండి ముక్తి లభించింది. లోభ, మోహ, తృప్తలనే యీ మూడు సంకెళ్ళు వ్యక్తులను భవసాగరంలో బోర్లపడవేసి ముళ్ళకంచెలమీదికి లాగుతుంటాయి. అంతేకాక అసంతృప్తి, ఉద్విగ్నతల యొక్క వ్యధావేదనలతో మూల్గుతూ ఉంటాడు. ఈ మూడింటిని తుచ్చమైనవిగా అర్థము చేసుకోగలిగితేనే లిప్సను, కోరికలను శ్రద్ధగా మార్చుకోగలిగితే, మాయ యొక్క బంధనాలు తొలగిపోయి జీవన్ముక్తస్థితి పొందగలము.”

ఆత్మజ్ఞానము పొందగానే నా వ్యక్తిగత భావనలు పరిసమాప్తమై జీవన లక్ష్యము పొందాలి అనే ఆకాంక్ష నా వ్రేలుపట్టుకుని మార్గదర్శనము చేయడము మొదలెట్టింది. ఇంక లేమి లేదు, దుఃఖము లేదు. శరీరానికి జీవించటానికి ఎంత అవసరమో అంతే సమకూర్చి, పరిమిత వనరులతోనే తృప్తిచెందే శిక్షణ యిచ్చి, లోభ-లిప్సలను వేరుచేసేశాను. మనస్సు యిటు అటు చలించకుండా ఉంటే ఎంత అనంతమైన శక్తి లభిస్తుందో, ఎంత ప్రసన్నంగా ఉంటుందో యీ తథ్యాలను ఎవరైన అనుభవించి తెలుసుకోగలరు. కానీ ఏమి చేయగలము? మనుష్యులందరూ నూనెతో నిప్పును ఆర్పటానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. తృప్తను-ధనముతోను; వాసనలను, కోరికలను-భోగముతోను తృప్తి చెందించడానికి ప్రయత్నిస్తారు. ఇటువంటి ప్రయత్నాలు దావాసలాలను మాత్రమే సృష్టిస్తాయని, ఈ మార్గంమీద పయనించేవారు ఎండమావుల భ్రమలో దారి తప్పుతారని, సృశానాలలో ప్రేతపిశాచాల వలె ఉద్విగ్న మానసిక స్థితిలో వుండి చెడుకర్మలే చేయగలరని వీరికి అర్థమయ్యేటట్లు ఎవరు చెప్పగలరు? చెప్పేవాళ్ళు వినేవాళ్ళు ఇద్దరూ దొందుకు దొందే.

అవినీతిని ఎదిరించాలంటే చాలా సాహసం కావాలి.

ప్రవచనాలు నేను చాలా విన్నాను. కానీ ఆధ్యాత్మికతను అంతరంగంలోకి దింపి అనుసరించమని ప్రేరణ నిచ్చే జ్ఞానులు నాకు దొరకలేదు. ప్రవచనాలిచ్చేవారి జీవన విధానాన్ని జాగ్రత్తగా గమనిస్తే వినేవారికంటే వారి జీవితాలలోనే ఎక్కువ మాలిన్యమును చూశాను. వారినుండి మనస్సు ఎదురు తిరిగింది. పెద్దపెద్ద సత్సంగాలు, సమ్మేళనాలు జరుగుతున్నా కానీ నాకు వాటిని చూడటానికి, వినటానికి మనస్సు ఒప్పేదికాదు.

ప్రకాశము నాకు లభించింది. కాని అది నాకు నా అంతరంగము నుండే లభించింది. బయట నుంచి కాదు. నా ఆత్మయే తన చుట్టూవున్న వలను ఛేదించే ధైర్యము ఇచ్చింది. అప్పుడే ఫలితాలు పొందగలిగాను. ఇతరుల మీద ఆధారపడి జ్ఞాని అనిపించుకున్నవారు బహుశా నన్నుగూడ అజ్ఞానిని చేసివుండేవారు.”

ఎవరికైనా ప్రకాశము (జ్ఞానజ్యోతి) లభిస్తే అది ఎప్పుడూ లోలోపల నుంచే లభిస్తుంది అన్నది నాకు అర్థమయింది. కనీసము నావరకు ఇది తథ్యము అని నిరూపణ అయినది. ఆధ్యాత్మిక ప్రగతిలో పెద్దపెద్ద కొండల వంటి బాహ్య అవరోధాలను, లక్ష్యము మీద నిరంతర శ్రద్ధ వుండకుండా, శ్రేయోమార్గములో నడిచే సాహసము చేయకుండా తొలగించుకోలేము. ఈ నిర్ణయముమీద నేను దృఢంగా వున్నప్పుడు సహాయకులు నాకు యెప్పుడూ లభిస్తూనే వున్నారు. గురుదేవులనుండి భగవంతుడి వరకు అందరూ నా లక్ష్యమును సరళము చేయుటకు నిరంతరము లభిస్తూనే వున్నారు. ప్రగతిమార్గములో నెమ్మది నెమ్మదిగ సుదృఢమైన అడుగులు ముందుకు వేస్తూనే ఉన్నాను. ఈనాడు ఉన్న నా స్థితికి యీ విధివిధానము అవలంబించటం వల్లనే చేరుకున్నాను.”

“సాధారణంగా చాలామంది ఆధ్యాత్మిక జీవనము చాలా కష్టసాధ్యము అంటారు. కాని నా వ్యక్తిగత అనుభవము దీనికంటే సర్వసాధిన్నం. నిజానికి వాసనా తృప్తలతో నిండి వున్న జీవితము చాలా కఠినమైనది, జటిలమైనది. ఈ స్థాయిలో జీవించే వ్యక్తి ఎంత శ్రమపడతాడో, ఎంత బాధపడతాడో, ఎంత వ్యధా వేదనలు సహిస్తాడో, ఎంత గందరగోళపడతాడో వాటిని చూస్తూ ఉంటే ఆధ్యాత్మిక జీవితములోని కష్టాలు అతి తక్కువని చెప్పవచ్చు. ఇంత శ్రమ, ఇంత బాధ, ఇంత ఉద్వేగము పడినా ఒక్కక్షణము కూడా సంతోషము ఉండదు. కోరికలను తీర్చుకొనుటకు చెప్పలేనంత ప్రయాస, కాని ఆ కోరిక పూర్తికాకముందే వంద క్రొత్త అభిలాషల సమూహము ఏర్పడుట, ఇవంతా యెంత గందరగోళము అంటే,

అతి పెద్ద సఫలత పొందినా వ్యక్తికి తృప్తి లేదు, సంతోషము లేదు. ఒక చిన్న సఫలత పొందటానికి ఎంత అలసిపోయే శ్రమ చేయవలసిందో తెలిసినా దాని కంటే పెద్ద సఫలత పొందటానికి నాలుగురెట్లు, పదిరెట్లు బాధ్యత పైన వేసుకుంటారు. పోయినకొద్ది సమస్యలు యెక్కువవుతాయి. ఝంజాటము యెక్కువ అవుతుంది. వాటిని సవరించుకోవటానికి దేహము, మనస్సు, ఆత్మ యొక్క మొత్తము శక్తి ఖర్చయిపోతుంది. సామాన్య శారీరక మరియు మానసిక శక్తి, సురుసలాంటి అభిలాషలను పూర్తిచేయటానికి సమర్థత లేకపోవటంవల్ల అవినీతి అనాచార మార్గాలను ఎన్నుకోవలసి వస్తుంది. ఎన్ని పాపకర్మలు చేసినా అభిలాషలు, కోరికలు ఎప్పటికీ తీరుతాయి? పొందిన ఉపలబ్ధులను, దానికీపద్ధ నిరంతర మానసిక ఉద్వేగము మరియు వాటివల్ల భవిష్యత్తులో రాబోయే ఘోరఫలితాలు ఈ రెండిటిని కలిపిచూస్తే వాటిని అతి తుచ్చముగానే భావించ వలసివస్తుంది. సాధారణవ్యక్తులు నిరంతరము బాధపడుతూ, ఏడుస్తూ, శోకముల బారినపడుతూ, జీవచ్ఛవముల వలె జీవితాన్ని గడుపుతున్నారు. నిజానికి వీరినే నిజమైన తపస్వులుగా గుర్తించాలి. అంత కష్టము, త్యాగము, ఉద్వేగము, ఆత్మికప్రగతిమార్గములో భరించగలిగితే ప్రతివ్యక్తి యోగి, సిద్ధపురుషుడు, మహామానవుడు, దేవతే కాక భగవంతుడు కూడా అయిపోగలిగేవాడు. సాధారణమానవులు పాపము ఏమీ పొందలేరు. చాలా కోల్పోతారు. నిజానికి వీరే నిజమైన త్యాగులు, తపస్వులు, బలిదానము చేసేవారు. ఎందువల్ల నంటే వీరు అత్యధిక పరిశ్రమతో పాపములు మూటకట్టుకొనే దుస్సాహసము చేయుటయేకాక సంపాదించింది బంధువర్గానికిచ్చి స్వయముగా ఉత్తిచేతులతో వెళ్ళిపోతారు. అందువల్ల నాకు ఇతరుల సుఖము కోసం ఇంత కష్టపడేవారే మహాత్ములు, జ్ఞానులు, పరమార్థి పురుషులు అనే అనిపిస్తుంది. వీరు తమని తాము మోహగ్రస్తులమని, పాపాత్ములమని, పదభ్రష్టుల మని అనుకున్నా వీరు నాదృష్టిలో గొప్పవారే.”

“నాచుట్టూ వున్న అసంఖ్యాక మానవదేహదారుల యొక్క అంతరంగ బహిరంగ జీవితమును చూస్తే వీరందరికంటే యెక్కువ సుఖమయమైన, ఆనందదాయకమైన జీవితము నేను జీవించానని చెప్పగలను. నాకు జరిగిన హాని యేమిటంటే కాస్త తక్కువ సంపన్నమైన, తక్కువ వెసలుబాటున్న జీవితాన్ని జీవించాను. వస్తుసామగ్రి నా దగ్గర తక్కువ ఉండటం వల్ల బీదవాడిలాగ కన్పించాను. సంపద లేకపోవటం వల్ల ప్రపంచము నన్ను చిన్నవాడిని అనుకుంది. పట్టించుకోలేదు. ఇంతకంటే ఎక్కువ హాని ఆధ్యాత్మికపథములో ఎవరికీ జరుగదు. దీనివల్ల నాకు ఏమి

నీలోని దుర్గుణాలను వెదకి వేటాడు.

హాని జరుగలేదు. నా ఏ పని ఆగలేదు. ఇతరులు షడ్రసోపేతమైన ఆహారం తిన్నా నేను బార్లీ, శనగలు మాత్రమే తిని సర్దుకున్నాను. వారు నాలికపైన నియంత్రణ లేక రోగాలపాలైతే నేను తిన్న యీ చౌక ఆహారము బాగా అరిగేది. శరీరము రోగరహితముగానే ఉండేది. నేను పోగొట్టుకున్న దేమిటి? నాలిక యొక్క క్షణికమైన రుచిని పోగొట్టుకుని నేను తీవ్ర ఆకలి కలిగి కిసాడ్ పాపడ్ (తలుపు కూడా అప్పడం) అవుతుంది అనే యుక్తి సార్థకముగా అనుభవించాను. ఇంక రుచి గురించి అడుగుతే విలాసవంతమైన వారి ఆహారము కంటే నాయొక్క బార్లీతో తయారుచేసిన రొట్టె ఎక్కువ రుచిగలది అనిపిస్తుంది. ధనము సంపాదించి మంచిబట్టలు, మంచి ఇల్లు మొదలగునవి చేకూర్చుకుని తమ అహంకారములను యితరులు పెంపొందించుకుంటే నేను స్వల్ప సాధనసామాగ్రితో వారిలాంటి విలాసపూరిత వాతావరణాన్ని పొందలేకపోయినా సాధారణ జీవితము వల్ల పొందిన ఆత్మ సంతోషము, ఆనందము ముందు వారి విలాసమయ జీవితము ఎందుకు పనికిరాదు. బాలబుద్ధిగలవారు నన్ను వెక్కిరించినా అవగాహన కలవారు నా సాధారణజీవితము యొక్క తెరవెనకాతల వున్న గొప్పతనాన్ని గుర్తించి దాని ముందు వారి శిరస్సులు వంచారు. మరి వారు లాభంలో ఉన్నారా? నేనా? వాస్తవిక స్థితిని జాగ్రత్తగా గమనిస్తే తక్కువ పరిశ్రమ, తక్కువ ఇక్కట్లు, తక్కువ బాధ్యతలు తీసుకుని నేను శారీరకంగా, మానసికంగా, ఎక్కువ సుఖము గుండటే కాక సన్మానము కూడా ఎక్కువ పొందాను. పిచ్చివాళ్ళు, పిచ్చివాళ్ళను ప్రశంసిస్తే నాకేమి అభ్యంతరము లేదు. వ్యక్తిగతంగా నాకే బాధలేదు. ఆత్మనుంచి పరమాత్మ వరకు, సజ్జనులు, దూరదృష్టి కలవారు అందరూ నా జీవన ప్రక్రియా పద్ధతిని ప్రశంసించారు. కష్టాలు తక్కువ, లాభము చాలా ఎక్కువ. కోరికలతో అతి యొక్కవ ఖర్చులతో కృత్రిమమైనటువంటి చాలా బరువు అనిపించే జీవితము పాపము - పతనము అనే చక్రములు గల బండిద్వారానే మోయగలము. నాది అంతా తేలికైనదే. పక్కబట్టలు చంకలో పెట్టుకోవటము. బయలుదేరడము. ఏ అలసటా లేదు.

ఏ వ్యధా లేదు. ఆదర్శవంతమైన జీవితమే అతి సరళమైనదని నా వ్యక్తిగత అనుభవము. దానిలో ప్రకాశము, సంతోషము, ఉల్లాసము అన్నీ ఉన్నాయి. దుష్టులు ఆక్రమణ చేసి యేదైనా హాని కలగచేస్తే ఈ ఇక్కట్లు పాపభూయిష్టమైన జీవిత విధానములో కూడా ఉంటాయికదా? సంతలు, సేవ చేసేవాళ్ళు ఎన్ని కష్టాలు సహించవలసివస్తుందో అంతకంటే చాల ఎక్కువ కష్టాలు ప్రతిస్పర్ధ, ఈర్ష్యా, ద్వేషము మరియు ప్రతీకారము మొదలగు కారణాల వల్ల

భౌతికజీవితములో పడవలసివస్తుంది. హత్యలు, ఆక్రమణలు, దొంగతనాలు, దోపిడీలు, మోసములు మొదలగువాటికి భౌతిక జీవితము మీద తీపివున్న వాళ్ళే గురికావటం చూస్తాము. ఇంతమంది వ్యక్తులు, స్వేచ్ఛగా తమ ప్రాణాలను, ధనాన్ని సమాజానికి ఇవ్వగలిగితే, వాళ్ళని దేవతలుగా కొలవటమేగాక చరిత్రలో వారి పేర్లు సువర్ణాక్షరాలలో లిఖించబడివుండేవి. క్రీస్తు, సోక్రటీస్, గాంధీ లాంటి వ్యక్తులు అతి తక్కువ సంఖ్యలోనే యీవిధంగా చనిపోయారు. వీరికంటే వేయిరెట్లమంది పతనోన్ముఖ క్షేత్రములో హత్యలకు గురౌతువుంటారు. తన సర్వస్వము దానమిచ్చి, బీదరికము వహించిన భామాషాలాంటి వాళ్ళను ప్రేళ్ళమీద లెక్కపెట్టవచ్చు. కానీ మోసములు, నమ్మకద్రోహములు, వ్యసనములు, వ్యభిచారము, ఆక్రమణలు, జ్వరములు, రోగాలు, మూర్ఖత్వముల వల్ల అనేకమంది ధనవంతులు, బీదవారుగా మారడం ప్రతీరోజు చూస్తూనే వున్నాము, వింటున్నాము. ఆధ్యాత్మిక క్షేత్రములో నష్టపోవుట, ఇతరుల ఆక్రమణలు తక్కువ. భౌతిక క్షేత్రములో ఇవి చాల ఎక్కువ. ఈ సత్యమును సరిగా అర్థము చేసుకొనగలిగివుంటే, వ్యక్తులు ఆదర్శవంతమైన జీవితము జీవించడానికి భయపడరు. మరియు భౌతిక లిప్సలో ఇరుక్కుని బోర్లాపడే మూర్ఖత్వము చేయరు. తృప్తి-వాసన ప్రలోభముల ద్వారా వ్యక్తి పొందేది తక్కువ, పోగొట్టుకునేది చాలా ఎక్కువ అనేది నా వ్యక్తిగత అనుభవము. నేను పోగొట్టుకున్నది అతి స్వల్పము, కానీ ఎంత ఎక్కువ పొందానంటే, నాకు మళ్ళీమళ్ళీ ప్రతి వ్యక్తికి ఉత్కృష్టమైన, ఆదర్శవంతమైన పరంపరను పాటించమని చెప్పాలని అనిపిస్తుంది. కాని విషయము కొంచెము కష్టము. నేను నా అనుభవాల సాక్షిగా ఉజ్జ్వలమైన జీవితము జీవించండి అని ఘోషిస్తుంటే సంవత్సరాలు గడిచిపోయాయి. కానీ ఎంతమంది దానిని విన్నారు? విన్నవాళ్ళలో ఎంతమంది దాన్ని పాటించారు?

శ్రేయస్కరమైన దానిని అర్థము చేసుకొని, జీవితముయొక్క స్వరూపము, ప్రయోజనం, దాని ఉపయోగం, అర్థము చేసుకొని ఆ మార్గంలో నడిచే ధైర్య సాహసాలు చేసిఉండకపోతే, మాతృవత్ పరదారేపు, పరద్రవ్యేషు లోష్టవత్, అనే రెండు మెట్లు ఎక్కడం నాకు కష్టమై ఉండేది. ఎవరైతే శరీరమునే అంతా అనుకుని అదే తన నిజస్వరూపము అనుకొని, మరియు తృప్తి-వాసన కొరకే ఆతురత చూపించేవారు, ఆత్మికప్రగతి నుండి వంచితలువుతారు. పూజ-ఉపాసన లాంటి, చిన్నచిన్న కర్మకాండల ఆధారముగా ఎవరి పడవ ఒడ్డుకు చేరలేదు. నేను 24 సంవత్సరాలపాటు నిరంతరము గాయత్రి పురశ్చరణలో నిమగ్నమై, ఉపాసనయొక్క ఒక మహాత్వపూర్ణమైన అధ్యాయము పూర్తి చేయవలసివచ్చింది.

మానవుడు తన అదృష్టానికి తానే విధాత.

కానీ ఆత్మికప్రగతి యొక్క భావనాత్మక ప్రక్రియ, జీవనసాధనతో పాటు కలిపినప్పుడే, ఈ ఉపాసన కర్మకాండ యొక్క సాఫల్యం లభించింది.”

“ఇతరుల వలె దేవతలను వశము చేసికొని లేక ఇతరులను మోసగిస్తూ కోరికలను తీర్చుకోవడానికి యంత్ర-మంత్రముల కర్మకాండమాత్రమే చేసివుంటే, జీవనదేవతాసాధనయొక్క ప్రాముఖ్యత అర్థము చేసికొని ఉండిఉండకపోతే, నిస్సందేహముగా నాకు కూడా ఏమి లభించేది కాదు. నాకు తంత్ర మంత్రము గురించి పూర్తి అవగాహనతో, జీవనదేవతా సాధన చేయకుండా కర్మకాండలలోనే సంవత్సరాల తరబడి నిమగ్నమైయున్నవాళ్ళు అనేకులు తెలుసు. వారి పూజా-ఉపాసనా విధానము నాకంటే చాలా విస్తృతమైనది. కాని పరిశీలనగా చూస్తే వారు ఏమి పొందలేకపోయారు అనేది స్పష్టమైనది. వారిలో తమని తాము మోసము చేసుకొనే ఆత్మవంచన చూశాను. దీని ఆధారంగా వారు యీ జన్మలో కాకపోతే చనిపోయిన తరువాత, స్వర్గములో సుఖాలు లభిస్తాయి అనే భ్రమలో వున్నారు. కానీ నా ఉద్దేశ్యము, నా భవిష్యవాణి ఏమిటంటే, వీరిలో ఏ ఒక్కరికి స్వర్గము మొదలైనవి లభించవు. ఏవిధమైన సిద్ధులు చమత్కారాలు లభించవు. సాధకుడి జీవనక్రమం ఉత్కృష్టత వైపు ఒక క్రమబద్ధ ప్రణాళికను అనుసరిస్తూ ముందుకు వెళుతూవుండాలి. అతని దృష్టికోణములో మంచితనము వైపు మార్పురావాలి. అతను చేసే పనులలో, క్రియాకలాపాలలో ఒక ఆధ్యాత్మవాదికి అనుకూలమైన రీతినీతులు కలిగివున్నప్పుడే అతని కర్మకాండ కాని, మరియు పారాయణలు కాని ఫలితాన్నిస్తాయి. ధూర్తులు, స్వార్థపరులు, పిసినారులు మరియు శరీరము, పిల్లలకొరకు మాత్రమే జీవించేవాళ్ళు తమ ఆలోచనలను, కార్యపద్ధతులను పరిష్కరించుకోకపోతే వారికి తీర్థయాత్రలు, వ్రతములు, ఉపవాసములు, కథాకీర్తనలు, స్నానదానాలు మొదలగు వాటి వల్ల యేమి లాభము వుండదు అని నష్టముగా చెప్పన్నాను. ఈ కర్మకాండలన్నీ ఉపయోగకరమైనవే, కానీ వీటి ఉపయోగము ఒక వ్యాసం వ్రాయటానికి ఉపయోగపడే కాగితం కలము వంటివి మాత్రమే. కలము లేకుండా ఎలా వ్రాయగలము? పూజా, ఉపాసన లేకుండా ఆత్మికప్రగతి మాత్రము యెలా సంభవము? ఇంత తెలుసుకున్న తరువాత మనకి ఇంకొక విషయము స్పష్టముగా తెలియాలి. అధ్యయనము, స్వాధ్యాయము, చింతన, మననలు చేయకుండా కేవలము కాగితము, కలము ఆధారంగా వ్యాసములు, కవితలు వ్రాయలేము. అంతరిక ఉత్కృష్టత కూడా బౌద్ధిక వికాసము లాంటిదే. పూజ-ఉపాసన కర్మకాండలు మంచి కలంలాంటివి.

ఈ రెండింటి సమన్వయము వల్లనే పని జరుగుతుంది. ఏది లేకపోయినా అసంపూర్ణతగానే ఉంటుంది. సాధనయొక్క బండి ఒక చక్రముతోనే నడవదు. ఉపాసన మరియు అంతరిక ఉత్కృష్టత అనే రెండు చక్రాలను - నా జీవనసాధన అనే బండికి ఉండేటట్లు చూసుకొన్నాను. నేను ఉపాసన యెలా చేశాను? అందులో రహస్య మేమి లేదు. గాయత్రీ మహావిజ్ఞానంలో వివరించినట్టే నేను గాయత్రీ మంత్రము యొక్క అతి సామాన్యమైన ఉపాసన చేసుకొన్నాను.”

“ఒకటిమాత్రము గుర్తుంచుకోండి. భజన చేయడానికి ఎంత సమయము కూర్చున్నా ఆ సమయమంతా పరబ్రహ్మము యొక్క పరమతేజోమయసత్తా గాయత్రీమాత యొక్క దివ్యప్రకాశము నా రోమరోమంలో ఓతప్రోతమౌతున్నది (కలసిపోతున్నది) మరియు ప్రచండాగ్నిలో పడవేసిన ఇనుము ఎలా ఎర్రగా అగ్ని వలె మారుతుందో, నా యొక్క లెక్కకురాని అస్తిత్వము దివ్యతేజోమయంగా మారుతోంది అనే భావన చేస్తుండేవాడిని.”

“నా ఇష్టదేవత వలెనే నా స్థాయికూడ ఉత్కృష్టమౌతున్నది’ అనే భావన నిరంతరము వుండేది. శరీరం యొక్క కణకణంలో గాయత్రీమాత యొక్క బ్రహ్మవర్చస్సు ఉండటం వలన నా శరీరంలోని ప్రతి అవయవము జ్యోతిర్మయమైనది. ఆ అగ్నిలో ఇంద్రియముల లిప్పలన్నీ కాలి భస్మమైపోయినవి. బద్ధకం మొదలగు దుర్గుణాలు నశించాయి. రోమికారములు యీ అగ్నిలో కాలిపోయాయి. శరీరము నాదే అయినా దానిలో ప్రచండ బ్రహ్మవర్చస్సు వికసించుచున్నది. నా వాణిలో సరస్వతి నాట్యము చేయుచున్నది. అసత్యము, మోసము, రుచి అనే అనురులు నోరు అనే దివ్యమందిరము వదిలి పలాయనము చిత్తగించారు. కళ్ళలో ఇతరుల సుగుణములను గ్రహించడము మరియు భగవంతుని సౌందర్యము జడచేతనా అన్నింటిలో చూడగలిగే సామర్థ్యమే మిగిలింది. ఛిద్రాన్వేషణ, కాముకత లాంటి దోషములు నా కళ్ళల్లో లేవు. చెవులు మంగళకరమైనవాటినే వింటాయి. మిగతాదంతా కేవలము కోలాహలమే, అవి శ్రవణేంద్రియమును తాకి ఏ ప్రతిస్పందనా లేకుండా వెనక్కితిరిగి వెళ్ళిపోతున్నాయి.

“గాయత్రీమాత యొక్క పరమతేజస్వీ ప్రకాశము నా సూక్ష్మశరీరంలో, అంతఃకరణ చతుష్టయము, మనస్సు, బుద్ధి, చిత్తము, అహంకారములలో ప్రవేశించి అవి ప్రకాశవంతమగుట దర్శించాను. ఈ బ్రహ్మవర్చస్సు నా మనస్సును పాశవిక, ఇచ్ఛా, ఆకాంక్షలు లేనటువంటి ఉచ్చభూమిక వైపు నన్ను లాక్కునిపోతున్నదని అనుభవంలోకి తెచ్చుకొన్నాను. దివ్యత్వమును

వివాహాలలో ధనాన్ని దుబారా చేయవద్దు.

మేలుకొలిపే ఆకాంక్షలు మేలుకొంటున్నాయి. బుద్ధి క్షణికావేశానికి, తుచ్ఛప్రలోభముకొరకు మానవజీవితం లాంటి అతి పెద్ద ఉపలబ్ధిని నష్టము చేసుకోకూడదు అనే నిర్ణయాలు చేసుకొంటుంది. ఈ జీవితంయొక్క ప్రతిక్షణము ఆదర్శాల ప్రతిష్ఠాపనకు ఉపయోగించాలి. చిత్తములో ఉచ్చ నిష్ఠలు చోటుచేసుకుని సత్యము, శివము, సుందరము వైపు ముందుకు వెళ్ళాలనే ఉత్సాహపూరిత ఆలోచనలు ఉత్తుంగ తరంగాలుగా ఏర్పడుతున్నాయి. సవితాదేవతయొక్క తేజస్సు, నా అంతఃక్షేత్రంలో ప్రవేశించి, నా అహంను పరిష్కృతము చేసి మరణధర్మ జీవధారుల స్థితినుండి అనేక యోజనములు దూరంగా తీసుకువెళ్ళి ఈశ్వరుని యొక్క సమర్థ, పరమపవిత్ర సచ్చిదానంద స్వరూపంలో స్థిరపరచుచున్నది.

“గాయత్రీపురశ్చరణకాలంలో నేను జపము మాత్రమే చెయ్యలేదు. భావతరంగాలు కూడ నిరంతరము మనస్సులో చేసుకునేవాడిని. కారణశరీరంలో అనగా భావభూమికయొక్క అంతరాళాలలో ఆత్మబోధ, ఆత్మదర్శనము, ఆత్మానుభూతి మరియు ఆత్మవిస్తార అనుభూతిగా అంతర్జ్యోతిరూపంగా దర్శించేవాడిని.

నా యొక్క ఆత్మ పరమ తేజస్వి సవితాదేవత యొక్క ప్రకాశములో దీపములో పురుగులు ఆత్మానుభూతి చేసుకున్నట్లు ఆ సవితలో లీనమైపోయింది. నా అస్తిత్వము సమాప్తమైనది. దాని స్థానంలో పరమతేజస్సు ప్రతిష్ఠితమైనది. నేను సమాప్తమై పోయాను. నీయొక్క ఆధిపత్యమే ఉన్నది. ఆత్మ మరియు పరమాత్మ యొక్క అద్వైత కలయికయొక్క అనుభూతి క్షణక్షణము వచ్చేది. బ్రహ్మానందం యొక్క సరసత అనుభవంలోకి వచ్చేది. ఈ అనుభూతి కొరకు ప్రపంచంలోని అన్ని రకాల ఆనందాలను వదులుకొనవచ్చును.”

“జపముతోపాటు స్థూల, సూక్ష్మ, కారణ శరీరములో దివ్యప్రకాశము యొక్క ప్రతిష్ఠాపన మొదట ధ్యాన, ధారణ రూపంలో ప్రయత్నపూర్వకంగా చేయవలసివచ్చేది. మెల్లిమెల్లిగా అది నా సహజమైన ప్రకృతిగా మారింది. తర్వాత అది ప్రత్యక్షానుభూతిగా ఉండిపోయినది. నాయొక్క ఉపాసనకాలములో నా లోపల, బయట పరమ తేజస్వి సవితయొక్క దివ్యజ్యోతి సాగరము అనుభూతిలోకి వస్తూ, నాయొక్క అస్తిత్వము, ఈ దివ్యజ్యోతితో ఓతప్రోతమవుతోంది అని నిరంతరము అనుభూతి చెందేవాడిని. ఈ ప్రకాశంతప్ప నా అంతరంగ బహిరంగములో యింక ఏమి లేదు. నా ప్రాణము యొక్క ప్రతిస్ఫురణలో జ్యోతిస్ఫుల్లింగముల కంటే నాకు ఏమి మిగలలేదు. ఈ దివ్య

అనుభూతులతో, కనీసము పూజ సమయములో ఖచ్చితంగా మునిగిపోతూ ఉండేవాడిని. ఉపాసన, సాధనయొక్క పూర్తి సమయము ఈ అనుభూతితోనే ఉండేవాడిని.”

“పూజ యొక్క 6 గంటలు, మిగిలిన 18 గంటలకు ప్రేరణ నిచ్చేది. ఏ పనిచేస్తున్నా ఇష్టదేవత యొక్క యీ తేజస్సే నాకు మార్గదర్శకము. ఆయన సంకేతానుసారమే నాయొక్క ప్రతి పని జరుగుతున్నది. నేను లాలస, లిప్స, తృప్త లేక వాసనలతో ప్రేరితమైన ఏ పనీ చేయుట లేదు. తల్లి ఏ విధంగా చిన్నపిల్లవాడి ప్రేలుపట్టుకుని నడిపిస్తుందో, అదేవిధంగా ఆ దివ్యసత్తా నా మస్తిష్కమును పట్టుకుని ఉచ్చ ఆలోచనలను ఆలోచించుకోవడానికి మరియు శరీరమును పట్టుకుని ఉచ్చాదర్శములవైపు నడువటానికి వివశుడిని చేసింది”.

“ఉపాసన తర్వాత మెలకువగా వున్న ప్రతిక్షణము శారీరక నిత్యకర్మలనుండి ఉపాసన, స్వాధ్యాయ, చింతన, శరీర పోషణకు నిమిత్తము చేసే పనులు, కుటుంబవ్యవస్థ మొదలగు అన్ని పనులు ఆ పరమేశ్వరుడే చేస్తున్నాడనే అనుభూతి నిరంతరము వుండేది. రాత్రి పడుకునే 6 గంటలు ఎంత గాఢంగా నిద్రపోయేవాడినంటే సమాధిస్థితిలో ఉన్నానా అని అనిపించేది. తల్లి ఒడిలో నన్ను నేను సమర్పించుకుని పరమశాంత సంతృప్తభూమికలో ఆత్మసత్తాలో తాదాత్మ్యత చెందేవాడిని. లేచిన తర్వాత క్రొత్త జీవితము, క్రొత్త ఉల్లాసము, క్రొత్త ప్రకాశము, మార్గదర్శనము నా ముందు నడుస్తూ పథ దర్శనకు తయారుగావుండేవి.

24 సంవత్సరాల 24 మహాపురశ్చరణ కాలంలో సామాజిక కుటుంబ బాధ్యతలేవి నాకు లేవు. అందువల్ల పూర్తి తత్పరతతో, తన్మయత్వంతో ఈ జప, ధ్యానముల సాధనాక్రమము సక్రమంగా నడిచినది. మాతృవత్ పరదారేషు పరద్రవ్యేషు లోష్టవత్ అనే నిరంతర నిష్ఠ శరీరమును పాపకర్మలనుండి రక్షించింది. అన్నయొక్క సాత్త్విక మనస్సును మానసిక అధఃపతనములో పడకుండా కాపాడినది. బార్లీ, రొట్టె, ఆవుమజ్జిగ - ఈ ఆహారమే నాకు రుచించినది, అరిగినది. ఆహారమునుబట్టి మనస్సు అనే సత్యము నా జీవితకాలంలో అడుగడుగునా అనుభవంలో కొచ్చింది. అతి తీవ్ర సంయమనములతో శరీరమును, మనస్సును నిగ్రహించకుండా ఉండకపోతే ఎటువంటి ప్రగతిని సాధించలేక పోయేవాడిని.

- అఖండజ్యోతి, జనవరి, 1971

కర్తవ్యాన్ని నిర్వహించినవాడికే అధికారం లభిస్తుంది.

వజ్ర కాయం వృథా - కీర్తి కాయం సదా

వజ్రపురి, స్వర్ణపురి రెండూ ఇరుగు పొరుగు రాజ్యాలు. పైగా దాయాది రాజ్యాలు. పేరుకు తగ్గట్టే ధనిక రాజ్యాలు. వజ్రపురిలోని వజ్రాలకు, స్వర్ణపురిలో స్వర్ణానికి కొడువలేదు. కొదవ అంటూ ఉంటే రెండు రాజ్యాలలోనూ సంతృప్తికి మాత్రమే. వజ్రపురిని వజ్రసేనుడు, స్వర్ణపురిని స్వర్ణసేనుడు పాలిస్తూ ఉన్నారు. ఇద్దరికీ ప్రక్క రాజ్యంపైనే కన్ను, ఎంత ఉన్నా ఇంకా కావాలనే ఆకాంక్ష. ఇక చెప్పేదేముంది? తరచూ యుద్ధాలు చేసుకుంటూ ఉండేవారు. ఇద్దరూ యుద్ధంలో హేమాహేమీలు. ప్రతీసారి కొంత జననష్టం, కొంత ధననష్టం జరిగాక యుద్ధం ఆపేసేవారు. కొంతకాలం గడిచాక మళ్ళీ మూమూలే.

ఒకసారి యథాతథంగా యుద్ధం మొదలైంది. భీకర సంగ్రామం జరిగింది. పొరపాటునో, గ్రహపాటునో వజ్రసేనుడు గాయపడ్డాడు. ప్రాణ భయంతో గుర్రంపై పారిపోయాడు. స్వర్ణసేనుడు వజ్రసేనుడి కుటుంబాన్ని జైల్లో పెట్టాడు. రెండు రాజ్యాలూ కలిపి పాలించసాగాడు. అక్కడ వజ్రసేనుడు పారిపోతూ పోతూ అరణ్యంలో స్పృహ తప్పి పడిపోయాడు. గుర్రం పెద్దగా సకిలించసాగింది. అడవిలో తిరిగే బోయవాళ్ళు విని పరుగెత్తుకు వచ్చారు. వజ్రసేనుణ్ణి తమ నాయకుని దగ్గరకు తీసుకుని పోయారు. ఆ నాయకుని పేరు భీమన్న. భీమన్న అనుమతి తీసుకుని వజ్రసేనునికి వనమూలికలతో చికిత్స చేశారు. వజ్రసేనుడు కోలుకున్నాడు. తన వృత్తాంతం అంతా భీమన్నకు తెలియచేశాడు.

భీమన్న జాలిపడ్డాడు. “నా దగ్గర వనమూలికలతో ఒక చికిత్స ఉంది. దాన్ని తీసుకుంటే శరీరం వజ్రంలాగా మారిపోతుంది. ఎంత పదునైన కత్తి కూడా ఆ శరీరాన్ని గాయపరచలేదు. మేము ఇప్పటికీ 600 ల మందిమీ ఆ చికిత్స పొందాము. అంటూ కత్తితో తన శరీరాన్ని పొడుచుకొని చూపాడు. కానీ ఒక్క చిన్న గాయం కూడా కాలేదు. వజ్రసేనుడు ఆశ్చర్యపోయాడు. తనకు కూడా ఆ చికిత్స చేయించుమని వేడుకున్నాడు. భీమన్న రెండు రోజులు వజ్రసేనునికి ఏమీ ఆహారం ఇవ్వలేదు. కటిక చేదు మూలికల రసం త్రాగించాడు. ఆ రసం దుర్భరమైన దుర్వాసనలతో కూడి ఉంది. అయినా సహించి శ్రద్ధగా త్రాగాడు. 3వ రోజు నుండి మామూలుగా ఆహారం ఇప్పించాడు. వజ్రసేనుడు

వజ్రకాయుడు అయ్యాడు. ఆనందం పట్టలేక కత్తులతో గీచుకుని చూచుకున్నాడు. గాయం అనేది కనిపించలేదు. భీమన్న సహాయంతో స్వర్ణసేనుని మీదకు దండెత్తి వెళ్ళాడు. భీకరంగా యుద్ధం జరిగింది. 600 ల మంది వజ్రకాయుల సహాయం ఉంది. గెలవకేం చేస్తాడు. గెలిచాడు. స్వర్ణ సేనుణ్ణి చంపి రెండు రాజ్యాలు కలిపి పాలించసాగాడు. భీమన్నను, అతని అనుచరులను అనేక రకాలుగా సత్కరించి పంపించివేశాడు.

విజయ గర్వంతో, బలగర్వంతో ఊగిపోతున్న వజ్రసేనుడి దగ్గరకు ఒక రాజర్షి వచ్చాడు. రాజర్షికి నమస్కరించి, ఆదరసత్కారాలు చేశాడు. వజ్రసేనుడు, మాటల సందర్భంలో తన వజ్రకాయం గురించి గర్వంగా చెప్పుకున్నాడు. వింటూనే రాజర్షి పకపకా నవ్వాడు. “వజ్రసేనా! ఎంతటి మూర్ఖుడివి? మన పురాణ కథలు వినలేదా? ఎంత మంది రాక్షసులు అహోరాత్రాలు తపస్సు చేసి మృత్యువు రాకూడదని రకరకాల వరాలు పొందారు. కనీసం ఒక్కడైనా మృత్యువును జయించాడా? చివరకు ఏదో ఒక రూపంలో వారికి మరణించక తప్పలేదు. నీవు పొందిన వజ్రకాయం వల్ల యుద్ధంలో కత్తిని జయించవచ్చు. కానీ పొరపాటున విషాహారంవల్ల మరణించవచ్చు కదా? అగ్నికి ఆహుతి కావచ్చు కదా? విపరీతమైన భయంవల్ల గుండె అగి మరణించవచ్చు కదా? మృత్యువును జయించడం నీ తరం కాదు. పూర్వం అనేక మంది రాజులు మరణించినా కీర్తి కాయంతో ఇప్పటికీ జీవించే ఉన్నారు. రంతిదేవుడు, కర్ణుడు మొదలైన వారి పేర్లు వినలేదా? జీవికి కావలసింది వజ్రకాయం కాదు. కీర్తి కాయం కావాలి” అని బోధించాడు.

వజ్రసేనుడి కన్నులు తెరుచుకున్నాయి. ఆనాటి నుండి పేదలకు దాన ధర్మాలు చేస్తూ న్యాయంగా పరిపాలించాడు. రాజ్య కాంక్షను, ధనాశను, దూరంగానే నెట్టివేశాడు. తాను సుఖపడుతూ, ప్రజలను సుఖపెట్టాడు.

కం॥ మరణ భయముతోడనెప్పుడు

గిరిగీచుచు బ్రతుకలేవు కీర్తిని పొందన్

మరణము కలుగదు పేరుకు

మరణించునదీ తనువని మరువకు బాలా!

- మధుర కవయిత్రి, పొన్నూరు హైమవతీ శాస్త్రి

అన్నం పరబ్రహ్మ స్వరూపం.

కర్మయోగం - కర్తవ్యపాలనం

అనుపయుక్త తాయాశ్చ యది తద్రక్షితం భవేత్ ।
ప్రయోజనేషు సత్సూపయుజ్యేత సృజకేషుచేత్ ॥ 63

సంయమము ద్వారా సంపాదించిన సంపదను చెడు ప్రయోజనాల కొరకు ఉపయోగించకుండా, సత్కార్యాలకు ఉపయోగించడమే పరమార్థంగా భావించాలి. కేవలం చెడు ప్రయోజనాలకు ఖర్చు కాకుండా నిరోధించడమే దీని పరమావధి కాదు. సత్ప్రయోజనాలకు ఉపయోగించడం కూడా విధిగా ఆచరించాలి. తద్వారా సంయమము యొక్క పరమార్థం అర్థమవుతుంది. సంయమము యొక్క లక్ష్యము, ప్రయోజనాలు, పరిణామాలతోబాటు పరమార్థం అవగతమౌతుంది.

రాత్రివేళ ప్రయాణం చేస్తున్న బాటసారికి పిల్లకాలువను దాటే సమయంలో తన కాళ్ళు తడవడం ద్వారా, నీటిని స్పర్శ ద్వారా, నీరు అస్తిత్వాన్ని గమనించడం, అనంతరం ఆ నీరు త్రాగే ప్రయోజనం కొరకు ఉపయోగపడుతుందన్న సంయమ పరమార్థాన్ని ఎలా గ్రహించగలడో, సంపద విషయంలో కూడా అదే జ్ఞానాన్ని పొందగలడని మహాజ్ఞాని అయిన పిప్పలాదుడు, జిజ్ఞాసి అయిన శృంగికి వివరించాడు.

జీవనం త్వభ కార్యంచ, పూరకం తు పరస్పరమ్ ।
దృష్టాగవా కార్యస్తరం సాఫల్యం జీవనస్యహి ॥ 64

జీవనశైలి మరియు వృత్తి పరస్పర సంబంధం గల విషయాలు ప్రత్యక్ష, పరోక్ష దృక్కోణాల వంటివి. వృత్తి, సత్ప్రవృత్తితో సంచరించినపుడు, జీవనశైలి కూడా చక్కగా తీర్చిదిద్దబడి సఫలతను పొందుతుంది. కాబట్టి ప్రవృత్తి ద్వారా వృత్తి, వృత్తి ద్వారా జీవితం సార్థకమౌతాయి.

శ్రమ మాత్రం సపర్యాప్తం, తం తు చోరాశ్చ గార్థభాః ।
అపి కుర్వన్త్య ధోచ్చైస్తు, సదుద్దేశ్యైర్హి యాన్యహో ॥ 65

శ్రమవలన మాత్రమే పరిపూర్ణత కలగదు. సమయానికి అనుగుణంగా, ఔచిత్యవంతమైనరీతిలో వృత్తి ఉండాలి. లేదా చాకలివానికి మేలు చేయాలనుకున్నప్పటికీ, గాడిద యొక్క ఉద్దేశ్యం (దొంగ వచ్చాడన్న విషయాన్ని తెలపవలెనన్న విషయం) అరవడం ద్వారా సాఫల్యం కాలేదు. కుక్క యొక్క సహాయనిరాకరణ కూడా యజమానికి అర్థంకాకపోవడం వల్ల, కేవలం గాడిద

అరుపు తనకు 'నిద్ర భంగానికి' కారణమని భావించడం వల్ల గాడిద ప్రాణాలను కోల్పోయింది.

కావున ఆలోచన మంచిదైనా, ఆచరణను బట్టి సఫలత లభిస్తుంది. కేవలం పని చేయడం మాత్రమే ముఖ్యం కాదు. పరమార్థాన్ని కూడా దృష్టియందుంచుకోవాలి. అన్న కర్మ సిద్ధాంతాన్ని అలవరచుకోవాలి.

కర్తవ్యాని నిబద్ధాని, తేషామేవానుపాలనం ।
కర్మయోగ ఇతిప్రోక్తః యేనవిశ్వంభరో భవేత్ ॥ 66

నిబద్ధతతో (క్రమశిక్షణతో) కూడిన కర్తవ్యములు, వాటిని క్రమం తప్పకుండా ఆచరణలో పెట్టడమే, కర్మయోగమని తెలుపబడింది. ఈ కర్మయోగం ద్వారా విశ్వంలో అత్యున్నతమైన గౌరవ ప్రపత్తులు కల్గి, విశ్వాన్ని సన్మార్గంలో నడిపించగలిగే సామర్థ్యం, పరిపూర్ణత్వాన్ని సాధించే శక్తి కలుగుతాయి.

సదుద్దేశ్య సుపూర్ణార్థం, యోగసాధనవత్ సదా ।
కర్మ కర్తవ్యమత్రాస్తి నహిచేత్ సఫలస్తతః ॥ 67

మంచి ఉద్దేశ్యంతో (ఎటువంటి ఫలాపేక్షలేని, స్వార్థ రహితమైన) కర్తవ్యాన్ని నిర్వహించాలంటే, యోగసాధన (నిష్కామ కర్మతో కూడిన యోగసాధన) ఆవశ్యకం. అటువంటి యోగసాధనతో కర్తవ్యాన్ని నిర్వహించడమే ముఖ్యం. ఇటువంటి దృక్పథం కానీ, కార్యాచరణగానీ లేకుంటే, ఎంతటి శ్రమతో చేసిన పని అయినా, పరిపూర్ణత చెందదు. సాఫల్యాన్ని ఇవ్వదు.

సదుద్దేశ్య సుపూర్ణం యత్కర్మకర్తవ్యపాలనమ్ ।
కుర్వన్నరః సుసంతోషం లభతే చాత్మగౌరవమ్ ॥ 68

మంచి ఉద్దేశ్యం, లక్ష్యంతో చేసే పనివలన, మానసిక ఉల్లాసం, ఆత్మ గౌరవము కలుగుతాయి. కొన్ని పరిస్థితులలో ఆ పని సాఫల్యం పొందకున్నప్పటికీ, మరోసారి ప్రయత్నం చేయవచ్చునన్న ఆత్మవిశ్వాసం, అట్టి పని చేయడం వల్ల పొందిన ఆనందం, ఆత్మ గౌరవాల ముందు ఆ నష్టం (అపజయం) పెద్ద ప్రభావం చూపలేదు. కాబట్టి చిత్తశుద్ధి, సత్సంకల్పములతో చేపట్టే పనుల వల్ల ఆత్మసంతృప్తి, ఆత్మానందం కలుగుతాయి.

ప్రయోజనేషు సాఫల్యం దూషితేషు లభేతచేత్ ।
తథాపి సహతే లోకభత్స నామాత్మతాడనమ్ ॥ 69

ఆహార పదార్థాలను వ్యర్థం చేయకూడదు.

చెడు ఉద్దేశ్యంతో చేసే పనులు విజయవంతమైనప్పటికీ, ఆ పనుల ఆచరణలో అనుసరించిన అక్రమ మార్గాలు, అసత్య సంభాషణల యొక్క ఛాయ, జ్ఞాపకాలు అనునిత్యం వెంటాడుతూ ఆత్మ సంతృప్తి లేకుండా చేస్తాయి. క్రమంగా లోక నిందకూడా పొందే అవకాశం ఉంటుంది. అందువల్ల చేసే పనిని గురించి ఆలోచించి, తగిన రీతిలో స్పందించడం అవసరం.

**తాతా! మానవ ఆబద్ధో, దాయిత్వైర్భహుభిః యథా ।
శరీరం స్వాస్థ్య మేతత్తన్మనః సంతులనం తథా ॥ 70**

నాయనా! మానవుడు ఎన్నో విధములైన బంధాలు, అనుబంధాలకు లోబడి ప్రవర్తిస్తూ ఉంటాడు. శారీరకంగా, ఆరోగ్యపరంగా, పరిజనులను తీర్చిదిద్దే బాధ్యత, సమాజ ఋణం తీర్చుకోవాలన్న తపన, సంస్కృతి, శీలమును రక్షించుకోవాలన్న లక్ష్యం మొదలైన బంధాల ప్రభావాలకు లోబడి మనిషి ప్రవర్తిస్తూ ఉంటాడు.

**పరివార సుసంస్కారిత్యం సమాజస్య తత్తథా ।
ప్రతిదానం సురక్షాచ కౌలీన్యస్యాథ సంస్కృతేః ॥ 71**

కుటుంబ సభ్యులను సంస్కారవంతులుగా చేయడం, తదుపరి సమాజాన్ని కూడా సంస్కరించాలన్న లక్ష్యం, సమాజం కొరకు సమయం, ధనము, మొ॥ ప్రతిదానాలు చేయుట, సమాజ రక్షణ అనేవి సంస్కృతి లక్షణాలుగా, ఉత్తమ కుటుంబ సభ్యుల స్వభావముగా పేర్కొనవచ్చును.

**దాయిత్వైర్భహుభిర్భద్ర ఏభిర్మానవ ఏషతు ।
నిర్వాహః ఏషాం కర్తవ్యపాలనం పరికీర్తితమ్ ॥ 72**

అనేక బంధాలకు బద్ధుడైన మానవుడు, వాటిని నిర్వహిస్తూ, తన జీవితాన్ని సార్థకం చేసుకోవడమే 'కర్తవ్యపాలన'గా తెలుపబడింది. కావున సంసార బంధాలకు అనుగుణంగా, బాధ్యతాయుతంగా కుటుంబాన్ని, సమాజాన్ని కావడి కుండల వలే వహించడమే కర్తవ్య పాలన.

**పారాయణంతు కర్తవ్యస్యాస్తి ధార్మికా ధృవమ్ ।
ఏతత్తు ధర్మవేత్సణాం పరిభాషితముత్తమమ్ ॥ 73**

కర్తవ్య పరాయణత్వమే ధర్మగుణమని తెలియుచున్నది. ధరించేది ధర్మము. ఇతర ఆలోచనలు లేకుండా, వక్ర మార్గాలకు, భాష్యాలకు తావు ఈయకుండా తన ధర్మాన్ని ఆచరించడం, ఆ ధర్మం ద్వారా అందరి మేలు కోరేవారే ధర్మశీలురు ధార్మికులుగా కీర్తించబడతారు. అటువంటి ధార్మిక జీవనం వల్ల సామాజిక

వికాసము, ఆత్మ కల్యాణములనే ప్రశస్తమైన మార్గము సుగమమౌతుంది.

**కర్మమాత్రం శ్రమోనాస్తి తేనోచ్చైతరకస్య హి ।
మనోయోగస్య భాష్యంచ సమావేశేన తద్వతా ॥ 74**

కర్మపరమైన శ్రమ మాత్రం చాలదు. దానితోపాటు అత్యున్నతమైన మనోయోగముతో కూడిన అంకితభావము అవసరము. ఈ రెండింటి సమన్వయము వలన సన్మార్గ లక్ష్యము సులభతరమౌతుంది.

**ఉత్కృష్టతా తు కృతేతు స్వాభిమానినః ।
గర్వస్య గౌరవస్యాపి విషయ ఇతిబోధ్యతామ్ ॥ 75**

ఉత్కృష్టమైన కార్యాన్ని నిర్వహించేటప్పుడు, ఆత్మాభిమానము గలవానికి గర్వము, గౌరవము అనే విషయాలను, వాటి మధ్యగల అంతరాన్ని తెలుసుకోవాలి. "అహంభావము కన్నా అత్యున్నతమైన మిన్న" అని అనుకోకుండా చేయబోయే కార్యాన్ని, ఆ కార్య నిర్వహణలో పాటించవలసిన చిత్తశుద్ధి, ఔచిత్యవంతమైన రీతిలో ఉత్కృష్ట కార్యాలను చేయగలవారే కార్యదక్షులు.

**ఉపేక్షయోన్యన్మనస్కేన కృతం కార్యం నిరర్థకమ్ ।
భవత్సేవతథా కర్తురపకీర్తికరంచ తత్ ॥ 76**

ఉపేక్షతో (నిర్లక్ష్యంతో) అన్యమనస్సులై ఏ పనిని చేసినా, అది నిరర్థకము అవుతుంది. అంటే చేసే శ్రమలో శ్రద్ధ, ఏకాగ్రత ఉండాలి లేనిచో పనిని చేసే కర్తకు అపకీర్తి కలుగుతుంది. కావున నిరర్థకమైన పనిని, దానివల్ల పొందే అపకీర్తి పట్ల జాగ్రత్తగా వ్యవహరించాలి.

**కర్తవ్యం యదముష్మిశ్చేత్ సమావేశో ద్యయోరపి ।
ఏకాగ్రతారుచ్యోస్తత్ కర్మేతీ శార్చనాస్తరమ్ ॥ 77**

కర్తవ్యమునందు ఏకాగ్రత, ఇష్టము ఉంటే అది సత్కార్యముగాను, దేవునిపూజతో సమానముగా పరిగణించ బడును. చేసే పనియందు చిత్తశుద్ధి ఉంటే, అది శివపూజలాంటిది. గాంధీగారు ప్రార్థనయందు ఎంత చిత్తశుద్ధి, ఏకాగ్రత పాటించేవారో, అదే చిత్తశుద్ధిని, ఏకాగ్రతను పొందినట్లు కార్యక్రమాలలోనూ పాటించేవారు. కబీర్ దాసు, తులసీదాసు వంటి గొప్పవారు తాము చేసేది గృహకార్యములలో కూడా ఆ దైవాన్ని చూడగలిగే కర్మయోగులు. అటువంటి మనోయోగమును అలవరచుకొనినచో తప్పక ఆధ్యాత్మిక సిద్ధి లభిస్తుంది.

- స్వేచ్ఛానువాదం : శ్రీ మారకేశ్వ కామరాజు

మంచి ఆచరణ నేర్పించేవారే ఆచార్యులు.

యోగస్థుడవై యుగధర్మాన్ని నిర్వర్తించు

కిందటి సంచికలో శ్రీకృష్ణ భగవానుడు జిజ్ఞాసువు, సాధకుడు అయిన అర్జునుడికి చెప్పిన దేహాతీత ఆత్మజ్ఞానం గురించి విస్తారంగా తెలుసుకున్నాము. జీవించి ఉన్న వారి గురించి కాని, ప్రాణాలు వదిలిన వారి గురించి కాని పండితులు శోకించగూడదని సద్గురువు, పారదర్శి, అంతర్యామి అయిన భగవానుడు తెలుపుతున్నాడు. తన శిష్యుణ్ణి ఆసక్తి యొక్క బంధనాల నుండి విడిపించడానికి భగవానుడు అనేక ఉదాహరణలు ఇవ్వసాగాడు. సద్గురువు రూపంలో గురుదేవులు ఏ విధంగా ఆసక్తి అనే బంధాల నుండి మిమ్మల్ని విముక్తిల్ని చేసారో కూడా తెలుసుకున్నాము. శాశ్వతము, నిత్యము అయిన జీవాత్మను మరియు దాన్ని ధరించే నశ్వరమైన దేహాన్ని గురించి అర్జునుడికి మళ్ళీ మళ్ళీ గుర్తు చేస్తూ యుద్ధం చేయమని శ్రీకృష్ణుడు చెప్పాడు. ఎవరైతే శరీరాన్ని, శరీరానికి సంబంధించిన వాటిని గురించి బాధపడుతుంటారో, అటువంటి వారికి రెండవ అధ్యాయంలోని మొదటి భాగంలో భగవంతుడు శాశ్వత సంబంధాలను గుర్తించే ప్రయాస చేయమని బోధిస్తున్నారు. ఈ విషయం చెప్తూ భగవంతుడు తన శిష్యుడికి యుగధర్మాన్ని గురించి గుర్తుచేస్తున్నారు. ఈ శరీరంలో స్వధర్మాచరణ ఏ విధంగా చేయాలి అనేది కిందటి సంచికలో చదివాము. 32,33,34 శ్లోకాల్లో ధర్మయుక్తమైన యుద్ధం చేయడమే శ్రేయస్కరం, లేకపోతే స్వధర్మాన్ని కీర్తినీ పోగొట్టుకుని పాపం సంపాదించినవాడవుతాడు అని చెప్పారు. స్వధర్మాచరణ గురించి మరింత తెలుసుకుందాం...

యుద్ధం చేయకపోతే ధర్మాన్ని విడిచినవాడై, పాపాన్ని సంపాదించినవాడవుతాడని భగవంతుడు అర్జునుడికి అనేకసార్లు అనేక విధాలుగా యుగధర్మం గురించి చెప్పాడు.

**భయాద్రణాదుపరతం మంస్యన్వై త్వాం మహారథాః
యేషాం చ త్వం బహుమతో భూత్వా యాస్యసి లాఘవమ్ 2.35**

అర్థం :- ఈ మహారథుల దృష్టిలో ఇప్పుడు నీవు గొప్పవాడివి. యుద్ధ విముఖుడవైనచో వీరి దృష్టిలో నీవు ఎంతో చులకన అయ్యేవు. అంతేగాక నీవు పిరికినవాడవై యుద్ధము నుండి పారిపోయినట్లు వీరు భావింతురు.

**అవాచ్యవాదాంశ్చ బహూన్ వదిష్యన్తి తవాహితాః
నిందంతస్తవ సామర్థ్యం తతో దుఃఖతరం ను కిమ్ 2.36**

అర్థం :- నీ శత్రువులు నీ సామర్థ్యమును చులకన చేస్తూ నిన్ను గూర్చి పెక్కు అనరాని మాటలను అంటారు. అంతకంటే విచారకరమైన విషయమేముండును?

**హతో వా ప్రాప్యసి స్వర్గం జిత్యా వా భోక్షసే మహీమ్
తస్మాదుత్తిష్ఠ కౌంతేయ యుద్ధాయ కృతనిశ్చయః 2.37**

అర్థం :- ఓ అర్జునా! రణరంగమున మరణించినచో నీకు వీరస్వర్గము ప్రాప్తించును. యుద్ధమున జయించినచో రాజ్యభోగములను అనుభవింపగలవు. కనుక కృతనిశ్చయుడవై యుద్ధమునకు లెమ్ము.

**సుఖదుఃఖే సమే కృత్వా లాభాలాభౌ జయాజయౌ
తతో యుద్ధాయ యుజ్యస్వ నైవం పాపమవాప్యసి 2.38**

అర్థం :- జయాపజయములను, లాభ నష్టములను, సుఖ దుఃఖములను సమానముగా భావించి యుద్ధసన్నద్ధుడవు కమ్ము. అప్పుడు నీకు పాపములు అంటనే అంటవు.

పైన చెప్పిన నాలుగు శ్లోకాల ద్వారా మూడు ముఖ్యమైన విషయాలు తెలియవస్తాయి. మొదటిది - 'నీ మమకారము, మోహము, సంశయము నిన్ను పాపం వైపుకు తీసుకు వెళుతున్నాయి. పారిపోవటం మహాపాపం'. రెండవది - కర్తవ్యపాలన చేస్తూ చావడం మంచిది. చనిపోయి వీర స్వర్గాన్ని పొందడం లేదా గెలిచి రాజ్యభోగాలు అనుభవించడం, ఇదే ఒక యోధుడి లక్ష్యం అవ్వాలి. కాబట్టి నీవు కృతనిశ్చయుడవై యుద్ధానికి సన్నద్ధుడవుకా. మూడవది - లాభనష్టాలు, జయాపజయాలు, సుఖదుఃఖాల గురించి ఆలోచించకు. ఈ ద్వంద్వాలలో చిక్కకుంటే అధోగతి పాలవుతావు, తిరస్కరించబడతావు, నికృష్ట యోనులలో జన్మిస్తావు. ఎందుకంటే ఈ యుద్ధాన్ని పాపకర్మగా కాదు, కర్తవ్యకర్మగా చేస్తున్నావు. దృఢ నిశ్చయంతో యుద్ధానికి సన్నద్ధుడవు కమ్ము.

అకారణంగా చుట్టాల మీద మోహం, కర్తవ్యం నుండి తప్పించుకోవడం, నైష్కర్మ్యం నుండి పుట్టిన పలాయనవాదం, పని వాయిదా వేయడం వంటి ప్రవృత్తులు మనల్ని పాపం వైపుకు నడిపిస్తాయి. మనకు నిర్ధారించబడ్డ కర్మను తెలుసుకుని స్వధర్మాచరణలో ప్రవృత్తులవ్వాలి. 38వ శ్లోకం వరకు శ్రీకృష్ణుడు స్పష్టంగా చెప్పేదేంటంటే స్వధర్మం నుండి విముఖత అనేది

సోమరితనాన్ని మించిన శత్రువు లేదు.

మహాపాపం. గాయత్రీ పరిజనులమైన మనమంతా ఈ విషయానికి కటిబద్ధులమై మన శరీరము, మనస్సుల కష్టాలను మర్చిపోయి గురుకార్యాలలో నిమగ్నులమవుదాం. కాస్తంత బద్ధకాన్ని కూడా దరికి చేరనివ్వద్దు. ఎటువంటి కాలనేముల మాయలోనూ పడకుండా, మన కర్తవ్యాన్ని నిర్వర్తించుకుంటూ పోవాలి. ఇలా చేయడం వల్ల స్వధర్మాచరణ చేయడం వీలవడమే కాక మనం ప్రతికూల కాలాన్ని దాటి రవ్వంత పురుషార్థం చేసినా మనకు అనేక రెట్లు కీర్తినీ, యశస్సునూ ప్రసాదించే కాలానికి చేరుకుంటాము. మహాపూర్ణాహుతి చాలా దగ్గరలో ఉంది. దేశమంతటా నీతి, రాష్ట్రీయతా భావాలు పులకించేటట్లు చేయాలి. తప్పక చేయవలసిన ఈ యుగధర్మాన్ని విస్మరించడం మహాపాపమనే సందేశం మనకు తెలిసిరావాలి.

ఈ పని చేస్తూ చేస్తూ నీకు అంతిమగతి ప్రాప్తించినా పర్వాలేదు, నీకు స్వర్ణమే దక్కుతుందని భగవంతుడు చెప్పన్నాడు, కీర్తికిరీటాలు దక్కుతాయని మన గురువుగారు కూడా చెప్పారు, ఇక సంశయం దేనికీ? పరమపూజ్య గురుదేవులు 1987 అఖండ జ్యోతిలో ఒక మాట చెప్పారు, 'రిజర్వ్ ఫోర్సు సైనికులు చాలా కాలంగా ఖాళీగా కూర్చున్నారు. కర్తవ్య విముఖులైతే ఈరోజు కాదు, రేపు కూడా వాళ్ళు ఉద్ధరింపబడరు'. ఈ వాక్యం గురువుగారి వేదనే కాదు, మన కర్తవ్యకర్మను కూడా సూచిస్తుంది.

తరువాతి శ్లోకాల్లో కృష్ణుడు కర్మయోగిగా అర్జునుడు ఎటువంటి బుద్ధిని ఉపయోగించి యుద్ధం చేయాలో చెప్పాడు. ఇప్పటివరకు ఆత్మ-పరమాత్మ, యుగధర్మం మొదలైన వాటి గురించిన జ్ఞానయోగ విశేషాలు విన్నావు, ఇక కర్మయోగం గురించి విను. దీనిని ఆకళింపు చేసుకుని ఆచరిస్తే కర్మబంధాల నుండి విముక్తుడవుతావు (39వ శ్లోకం). ఈ కర్మయోగము ఏ కొంచెం సాధనా చేసినా అది జన్మమృత్యురూప మహాభయము నుండి కాపాడుతుంది. (40వ శ్లోకం).

ఆర్య ధర్మం, క్షత్రియ ధర్మం గురించి చెప్పి వెంటనే శ్రీకృష్ణుడు తన ఉపదేశ శైలి మార్చుకున్నాడు. అర్జునుడి కష్టాలు, ఊహలకు ముందే ఆయన జవాబిచ్చారు. రెండవ ప్రశ్నకి జవాబు చెప్పతూంటే మనకు సాంఖ్యానికి, యోగానికి తేడా కనిపిస్తుంది. బుద్ధి యోగము నందు లగ్నము చేస్తే, అలా యోగస్థమైన బుద్ధితో కర్మలు చేయబడతాయి. అప్పుడు అర్జునుడు తన కర్మబంధాల నుండి విముక్తుడు కాగలడని 39వ శ్లోకంలో చెప్పారు.

ఈ క్లిష్టమైన విషయాన్ని శ్రీ అరవిందుల 'గీత ప్రబంధం' దృష్ట్యా అర్థం చేసుకుందాం. 'గీత వేదాంత గ్రంథం. వేదాంతానికి ప్రమాణంగా అందరికీ తెలిసిన మూడు పుస్తకాల్లో గీత ఒకటి.

ఈ గౌరవనీయ గ్రంథం పడమూడవ ఉపనిషత్తుగా కీర్తిగాంచింది. ఇందులోని వేదాంత ఆచోచనల కారణంగా ఒక విలక్షణమైన సమన్వయమైన సాంఖ్య, యోగాల ముద్రతో దర్శింపబడుతోంది. ఈ గ్రంథం సిద్ధాంతం, వ్యవహారాలు తెలుపుతుంది. ఈ గీతా జ్ఞానం, కర్మ, భక్తి మరియు జ్ఞానం యొక్క పునాదుల మీద నిలబెట్టింది. గీతలోని సాంఖ్య యోగం ఒక స్వాభావికమైన ఆత్మవికాస ప్రక్రియ మీద ఆధారపడి ఉంది. కర్మ సిద్ధాంతాలను అవలంబించుకుని జీవుడు ఉద్ధరింపబడాలని గీత కోరుకుంటుంది. నీచప్రకృతి నుండి దివ్య ప్రకృతికి అధిరోహించాలి.' పరమపూజ్య గురుదేవులు కూడా ఈ దివ్యజ్ఞానాన్నే మనకు వ్యావహారిక ఆధ్యాత్మిక రూపంలో అందించారు. నరమానవుడి నుండి దేవమానవుడిగా మారడానికి కావలసిన దిశాధార మరియు సూత్రాలను 'జీవించే కళ'గా మనకిచ్చారు. ఈ శ్లోకాల్లో కూడా భగవంతుడు ఇదేగా చెప్పడానికి ప్రయత్నించింది.

అర్జునుడి మనస్సులోని సంకోచాన్ని భగవంతుడు మెల్లిమెల్లిగా దూరం చేస్తున్నారు. ఒక పద్ధతి ప్రకారం ఆలోచించి మెల్లిగా సర్జరీ చేసినట్లు చేస్తున్నారు. అర్జునుడు పాపభీతితో, దుఃఖభీతితో, నరకభీతితో, దేవుడు శిక్షిస్తాడనే భీతితో ఉన్నాడు. భగవంతుడు చెప్పిన మాటలు అర్థం చేసుకుని, నమ్మితే ఈ భయాలన్నిటి నుండి తరిస్తాడు. అందుకే, 'ఈ కర్మయోగ రూప ధర్మాన్ని ఏ కొంచెం పాటించినా కూడా నీవు జన్మమృత్యు భయాల నుండి విముక్తుడవు కాగలవు' అన్నారు. ఒక్కసారి ఈ బాటలో పయనించడానికి ప్రయత్నిస్తే, ఏ ఒక్క అడుగు వృధాపోలేదని నీకు అర్థమవుతుంది. నీ ప్రగతిని అడ్డుకోగలిగే బాధకాలేవీ ఉండవు. గీత యొక్క ఈ ప్రారంభిక ఉద్దోషతో గురువుగారు మనకు 1940 నుండి చూపించిన మార్గదర్శనాన్ని సరిచూసుకుంటే గనక, ఈ యుగపు మహానాయకుడైన యుగకృష్ణుడు మనకు చెప్పింది ఇదే అని తెలుస్తుంది. గాయత్రీ మంత్ర రూప సాధనలో స్వయంగా ప్రవృత్తులై, ఆ సాధనలో కొంతైనా జీవితంలో ఒక భాగంగా చేసుకోగలిగితే జీవితం ధన్యమైనట్టే. ఈ విషయం గురుదేవులు ఎందరికో ఎన్నోసార్లు చెప్పి వారి జీవిత దిశాధారను మార్చారు. బుద్ధిని సద్బుద్ధిగా మార్చడానికి ఉపయోగపడిన ఈ నిప్పు రవ్వ పెద్ద దావానలంగా మారి ఒక క్రాంతిని తీసుకురావడం మనం చూస్తూనే ఉన్నాం.

మనుషుల బుద్ధి రెండు రకాలుగా ఉంటుందని భగవంతుడు చెప్పన్నాడు (41 నుండి 44వ శ్లోకం). మొదటి రకం యొక్క గొప్పతనం ఏంటంటే ఏకాగ్రత, నిశ్చయాత్మకత, పరమతత్వానికి సమర్పణ. రెండవ రకానికి సంకల్పం ఉండదు. నిశ్చయాత్మకత

సోమరితనాన్ని వీడితే సంపన్నుడవవుతావు.

ఉండదు, జీవితంలో, పరిస్థితుల వల్ల కలిగే కోర్కెలు తీర్చుకోవడానికి అటూ ఇటూ తిరుగుతూ ఉంటుంది. గీతలో బుద్ధి అనే శబ్దానికి ఉద్దేశం - మనస్సు యొక్క వివేకము, నిశ్చయాత్మక క్రియ. బుద్ధిని ఊర్ధ్వముఖంగానూ, అంతర్ముఖంగానూ చేయడమే మన కర్తవ్యం - ఈ విషయం అర్థమయ్యేటట్లు తెలపడానికి భగవంతుడు ఇదంతా చెప్పాడు.

**వ్యవసాయాత్మికి బుద్ధిః ఏకేహ కురునందన
బహుశాఖా హ్యనంతాశ్చ బుద్ధయోఽ వ్యవసాయినామ్ 2.41**

అర్థం:- ఓ అర్జున! ఈ నిష్కామ కర్మయోగములో నిశ్చయాత్మక బుద్ధి ఒక్కటే ఉంటుంది. కాని భోగాసక్తులైన వివేకహీనుల బుద్ధులు చంచలములై ఒక దారి తెన్ను లేక కోరికల వెంట నలువైపులా పరుగులు తీస్తూ అనంతములుగా ఉంటాయి.

కొన్ని పదాలను జాగ్రత్తగా అర్థం చేసుకుందాం. భోగాసక్తులు, వివేకహీనులు, చంచల బుద్ధి, సకామ బుద్ధి, అనంత బుద్ధి. ధర్మాన్ని కర్తవ్యకర్మ కాక ఒక వ్యాపారంగా భావించేవారి గురించి మొదటి మూడు పదాలు సూచిస్తాయి. భగవంతుడి యందు కూడా సకామభక్తి కలిగి ఉంటారు. కోరిక తీరితే భగవంతుడున్నట్టు, లేకపోతే లేనట్టు. ఇటువంటి వారు వివేకహీనులనీ, వీరి బుద్ధి అస్థిరమైనదని, నలువైపులా పరుగులు తీసేదనీ భగవంతుడు చెప్తున్నారు. ఆ పైన ఈ విధంగా చెపుతున్నారు.

“ఓ అర్జున! వివేకహీనులైన జనులు ప్రాపంచిక భోగములలోనే తలమునకలై ఉంటారు. వారికి కర్మఫలములను ప్రశంసించే వేదవాక్యాల యొక్క బాహ్యార్థములయందే ఇష్టం. వారు అంతర్ధారాల జోలికేపోరు. స్వర్గానికి మించినది ఏదీ లేదనీ, వారు భావిస్తారు. క్షణికములైన ప్రాపంచిక భోగైశ్వర్యాల యందు ఆసక్తితో వివిధ సకామ కర్మలను ప్రోత్సహించే మాటలు మాట్లడతారు. ఈ మాటల ఉచ్చులలోబడిన భోగైశ్వర్యసక్తులైన అజ్ఞానుల బుద్ధులు భగవంతుని లక్ష్యముగాగల సమాధి యందు స్థిరముగా ఉండవు.” (42-44 శ్లోకాలు)

ఒక విధంగా దీన్ని నేటి యుగ సమీక్ష అనవచ్చు. భోగవాది, పైకి మాత్రం మధురంగా ఉండే వాణి కలవాడు, ఐశ్వర్య కామన కలవాడు, భౌతికవాదంపైనే చిత్తం కలిగిన వ్యక్తి - ఆత్మకళ్యాణం గురించి ఎలా ఆలోచిస్తాడు. నేడు చాలా మంది, ధర్మపరాయణులని చెప్పుకుంటున్న వారు కూడా ఈ కోవకే వస్తారు.

శ్రీరామకృష్ణ పరమహంస ఈ బుద్ధిని పట్వారీ బుద్ధి అనీ, తూకం బుద్ధి అని, కూడికలు-తీసివేతల బుద్ధి అనీ అనేవారు. ఇంత త్యాగం ఇస్తే ఇంత వస్తుంది, అనే తూకం వేయకుండా,

అన్ని కోరికలనూ త్యాగం చేసేదే సరైన బుద్ధి. అందుకే భగవంతుడు అర్జునుడితో, ‘అసక్తిరహితంగా, యోగక్షేమాలను కాంక్షింపక, అంతఃకరణాన్ని వశములో ఉంచుకో’ అన్నాడు. (45వ శ్లోకం). **కావలసినవి పొందడం యోగమని, ఉన్నవాటిని పోగొట్టుకోకుండా కావడాన్ని క్షేమమని అంటారు.** అందుకే వాటిని కోరుకోక అంతఃకరణాన్ని స్వాధీనపరచుకోమని అంటారు. వ్యావసాయిక బుద్ధిని వదలి సద్బుద్ధిని తెచ్చుకో. ద్వంద్వాల నుండి విముక్తుడవై నీ కర్తవ్యకర్మను ఆచరించు. కర్మఫలాన్ని ఆశించకు.

యుగయుగాల నుండి కీర్తింపబడుతున్న గీత యొక్క అతి మహత్వపూర్ణమైన శ్లోకానికి వచ్చాము. కొన్ని వేల సంవత్సరాల నుండి జనచైతన్యానికి ప్రేరణను కలిగించే కర్మయోగ ప్రధాన, సాంఖ్యయోగ ప్రధాన శ్లోకం.

**కర్మణ్యేవాధికారస్తే మా ఫలేషు కదాచన
మా కర్మ ఫలహేతుర్భూః మా తే సంగోఽ స్త్యకర్మణి 2.47**

అర్థం :- కర్తవ్యకర్మను ఆచరించుటకే నీకు అధికారము కలదు. ఎన్నటికీనీ దాని ఫలములయందులేదు. కర్మఫలములకు నీవు హేతువు కారాదు. కర్మలను మానుటయందు నీవు ఆసక్తుడవు కావలదు. అనగా ఫలాపేక్షరహితుడవై కర్తవ్యబుద్ధితో కర్మలను ఆచరించుము.

ఇక్కడుండి 53వ శ్లోకం వరకు గీత యొక్క మర్మం, వాస్తవ సారం, నిజమైన యుగార్థాల వివరణ ఇవ్వబడింది. కర్మను చేయడం తప్ప, వాటి ఫలాల మీద, అంటే అది లభించిందా లేదా, ఎందుకు లభించలేదు అని ఆలోచించే హక్కు నీకు లేదు అంటున్నారు. దీన్నే గీత యొక్క మహావాక్యంగా చాలా మంది పరిగణిస్తారు. కర్మలకి మనిషి కర్త కాడని, త్రిగుణమయ శక్తే ఆ పని చేయిస్తున్నది. కాబట్టి ఏ కర్మకు తను కర్త కాదు అన్న విషయం శిష్యుడు బాగా అర్థం చేసుకోవాలి. ఎప్పుడైతే మనం కర్మలకు కర్త కాదు అని చైతన్యంలో అనుభూతి చెందుతామో, కర్మ ఫలాధికారాన్ని, కర్మాధికారాన్నీ కూడా మనస్సు, బుద్ధి వదిలేస్తాయి. అప్పుడే కర్మలు చేయడంతో సంబంధించిన అహంకారం కూడా నశిస్తుంది. తరువాతి అధ్యాయాల్లో, సాధకుడు త్రిగుణాతీతుడై కర్మలన్నిటినీ మనం పరమేశ్వరుడు అని పిలిచే ఆ పరమసత్తాకు సమర్పించుకోవాలని భగవంతుడు చెప్తాడు. ఆయన సంకల్పంతో మన సంకల్పం తాదాత్మ్యం చెందాలి, సమర్పణే మనిషికి నిర్ధారించబడ్డ యోగం - నరుడి నుండి నారాయణుని చేసే, జీవుణ్ణి బ్రహ్మలో ఐక్యం చేసే మహా పురుషార్థం.

ప్రగతికి ప్రధాన శత్రువు సోమరితనమే.

‘ఓ ధనుంజయ! యోగస్థితుడవై ఆసక్తిని వీడి, అన్ని పరిస్థితులలో సమత్వభావమును కలిగి ఉండి కర్తవ్యకర్మలను ఆచరించు. ఈ సమత్వభావమునే యోగమందురు.’ 2.48. “యోగస్థః కురు కర్మాణి” - యోగస్థుడవై కర్మను ఆచరించు. ‘సంగం త్యక్త్వా’ - ఆసక్తిని వీడి, ‘సమత్వం యోగ ఉచ్యతే’ - ఏ పని చేసినా, ఆ పని అయినా కాకపోయిన సమభావంతో ఉండాలి. ఈ మూడు విషయాలే మనల్ని సాంఖ్యయోగ మూలాల వరకు చేరుస్తాయి. జీవితంలో ఎటువంటి జటిల పరిస్థితికి సమాధానమివ్వాలన్నా, యోగస్థులమై కర్మని ఆచరించే శైలిని నేర్చుకోవాలి. అదే మనల్ని శ్రేష్ఠజీవనం గడిపే కళాకారుడిగా, శ్రేష్ఠ వ్యవస్థాపకుడిగా, శ్రేష్ఠ కుటుంబం యొక్క అధిష్ఠాతగా తయారు చేస్తుంది. పరమపూజ్య గురుదేవులు మనలను లోకసేవకులుగా, యుగసాధన చేయడం నేర్పించారు. వారు చాలా సార్లు యోగములో స్థితులై పని చేయమని చెప్పేవారు, భవబంధనాలపై ఆసక్తిని వీడి మనస్సులో సమత్వ భావాన్ని తెచ్చుకోమన్నారు. మనం ఒక వేళ ఇంట్లో ఉండి కుటుంబాన్ని చూసుకుంటూ ముందుకు సాగాలనుకున్నా కూడా ఈ సూత్రమే మార్గదర్శనాన్నిస్తుంది.

హే ధనుంజయ! ఆసక్తిని వీడి కర్మలను ఆచరించు అన్నారక్కడ. ఇక్కడే భగవంతుడు అర్జునుణ్ణి ధనుంజయ అని ఎందుకు సంబోధించినట్లు! ధనుంజయ అంటే ధనం యొక్క ఖజానాను గెలుచుకుని వచ్చినవాడు అని అర్థం. ఓ పార్థ! అర్జున! అని అనకుండా, వస్తువుల మీద ఆసక్తిని వీడి, యోగస్థితిలో ఉండమని చెప్పే సమయంలో ధనాన్ని గెలుచుకున్న వాడా! అని ఎందుకు సంబోధించినట్లు. నీవు సిద్ధులు పొందినవాడవు, వైభవశాలివి, కాని ఈ భావాలన్నిటినీ వదిలి కర్మలను ఆచరించు. ‘సమత్వాన్ని’ ధరించు. సమత్వం - పని పూర్తవడం, కాకపోవడం మరియు దానివల్ల వచ్చే ఫలితం పట్ల సమత్వ భావం కలిగి ఉండడం మీద నమ్మకం ఉంచుకో. ఎందుకంటే ఇదే నిజమైన యోగం. సమత్వం అంటే సంతులన. అర్జునుడు జ్ఞాని లాగా మాట్లాడతాడు కాని జ్ఞానుల ఆచరణ లేదు. అతివాదాన్ని వదిలి మధ్యేమార్గంగా సాగడం మంచిది.

“సకామకర్మ సమత్వబుద్ధియోగము కంటే చాలా తక్కువ శ్రేణికి చెందినది. కావున ఓ ధనుంజయ! నీవు సమత్వ బుద్ధియోగమునే ఆశ్రయింపుము - ఏలననగా ఫలాసక్తితో కర్మలు చేయువారు అత్యంతదీనులు, హీనులు.” 2.49

సమబుద్ధి అనే శబ్దానికి చాలా ప్రాముఖ్యత ఉంది. బుద్ధిలో సమత్వభావాన్ని తెచ్చుకోవడం సులువైన పని కాదు. ఇది

సాధించిన వాడు స్థితప్రజ్ఞుడు అని పిలవబడతాడు. సాంఖ్య యోగములోని తరువాతి 18 శ్లోకాల్లో భగవంతుడు చెప్పినదేంటంటే - యోగస్థుడవై చేసిన ప్రతి పని అత్యుత్తమమైనదే అవుతుంది, అత్యంత తెలివితో, ప్రాపంచిక విషయాల సంబంధించినా కూడా అతి శక్తివంతమైనది, అమోఘమైనది అయి ఉంటుంది. ఎందుకంటే వాటిలో అన్ని కర్మలకు స్వామి అయిన భగవంతుని జ్ఞానము, సంకల్పము నిండి ఉంటాయి. తస్మాత్ యోగాయ యుజ్యస్వ యోగః కర్మసు కౌశలమ్ (2.50)

నీవు సమత్వమనే యోగంలోనే నిమగ్నమై ఉండు. యోగమనేది కర్మలలో కౌశలానికి పర్యాయపదము, అంటే కర్మ బంధనాలను తెంపుకోవడానికి ఉపాయం. ఇటువంటి యోగలు జన్మబంధనాల నుండి ముక్తిని, పరమపదాన్ని పొందుతారు. (2.51). అందుకే అర్జునుణ్ణి మోహమనే ఊబి నుండి బయటకు రమ్మని, అప్పుడే ఇహపర భోగాల పట్ల వైరాగ్యం పొందగలవని ఆశ్వాసన ఇస్తారు. (2.52). ఈ యోగప్రాప్తి ఎలా జరుగుతుంది అనేది - “నానా విధములైన మాటలను వినుట వలన అయోమయమునకు గురియైన నీ బుద్ధి పరమాత్మయందు నిశ్చలముగా స్థిరముగా ఉన్నప్పుడే నీవు ఈ యోగమును పొందగలవు. అనగా నీకు పరమాత్మతో నిత్య (శాశ్వత) సంయోగము ఏర్పడును.” 2.53. అర్జునుడి జిజ్ఞాసలన్నిటికీ అందంగా జవాబిచ్చారు. ఎన్నో ఒడిదుడుకులు, మమకారంతో కూడిన కొరదాలు ఝళిపించాక, యోగీశ్వరుడైన శ్రీకృష్ణుడు తన శిష్యుడైన అర్జునుడి శోకాన్ని దూరం చేస్తూనే, బ్రాహ్మీ స్థితిని పొందే యోగిగా మారుతూ ముందుకు సాగే స్థాయికి చేర్చారు. కాని ఇక అర్జునునిలో ప్రశ్నలు ఉదయిస్తున్నాయి. బ్రహ్మాంలోనే దృఢంగా ప్రతిష్ఠించుకుని ఉండే యోగిగా అతను ఎలా మారాలి? ఈ ప్రశ్న మరియు దానికి జవాబుతోనే సాంఖ్యయోగము యొక్క అతి ముఖ్యమైన మూడో భాగానికి చేరుకున్నాము. స్థితప్రజ్ఞుని యొక్క లక్షణాలు - అతడెలా ఉంటాడు, ఎలా మాట్లాడతాడు, ఎలా నడుస్తాడు, అతని ఆచరణ ఎట్టిది మొదలైనవి. ‘నిశ్చల’ బుద్ధి అన్న మాటను వాడి భగవంతుడు అర్జునుడిలో జిజ్ఞాసను మేల్కొల్పారు. ఆ తరువాత స్థితప్రజ్ఞుని గురించిన వివరణనిచ్చారు. శరీరంతో స్వధర్మాచరణ నుండి సమత్వబుద్ధి యోగము అంటే కర్మకౌశల యోగము వరకు ఈ సంచికలో ప్రయాణించాము. తదుపరి వచ్చే సంచికలో...

- అఖండ జ్యోతి, అక్టోబరు 1999
అనువాదం : శ్రీమతి జయలక్ష్మి

ఆవేశంతో పనులు కావు.

జీవన విద్యను నేర్పే గురువు - సూర్యుడు

సూర్యుడు అందించే అనుదానములు వెలుగు, వేడి శక్తి రూపములలో అనుభవమవుతాయి. ఈ కనిపించే అనుదానాల కన్నా గొప్ప అనుదానం అదృశ్య ప్రేరణ ప్రవాహములు. ఇవి సూర్యుని నుండి సౌరమండల గతివిధుల నుంచి ఉద్భవిస్తాయి. అంతఃకరణను సవ్యంగా ఉపయోగించుకోగలిగితే సూర్యుడు జీవనదాత మాత్రమే కాదు జీవన కళను చక్కగా నేర్పించే గురువు అన్న అనుభూతి కలుగుతుంది. మనం సౌరమండలం, దానికి సంబంధించిన గ్రహ నక్షత్రముల మీద దృష్టి సారినై విశ్వం యొక్క విశాలత్వమే గాక దాని నిర్మాత యొక్క గొప్ప దనాన్ని అర్థం చేసుకొనటమేగాక, జీవించే విధి విధానాల రీతినీతుల శిక్షణ ఏ విధంగా ఇవ్వబడుతుందో తెలుసుకోగలుగుతాము.

సమస్త గ్రహ నక్షత్రములు నిరంతరం క్రియాశీలంగా ఉంటాయి. దానిమీదనే వాటి మనుగడ ఆధారపడి ఉన్నది. సమస్త పిండములు (గ్రహములు) తమ ఇరుసులో పరిభ్రమిస్తుంటాయి, ఇంతేగాక ఏ కేంద్రముతో జోడింపబడి ఉన్నాయో దాని మీద ధ్యానం ఉంచుకుంటాయి. అందువల్ల అవి శక్తి ప్రాప్తించుకుంటాయి. స్థిరత, రక్షణ కూడా లభిస్తాయి. అవి కేంద్రంలో ఉన్న సూర్యుని చుట్టూ కూడా పరిభ్రమిస్తుంటాయి.

ఈ ప్రక్రియపై ధ్యానముంచితే పరమ నియంత యొక్క ఇచ్చు కొంచం అర్థం అవుతుంది. దీనిని పాటించడంలో అందరు ఉత్సాహం తెచ్చుకోవలసి ఉంటుంది. గ్రహ నక్షత్రములు తమ తమ కక్ష్యలో ఒక పద్ధతిగా, సువ్యవస్థతో, ఒక క్రమబద్ధతతో తిరుగుతాయి. ఇవి ఇలా ఉండకపోతే వాటి గతి దుర్గతియే. మనిషికి కూడా ఇది వర్తిస్తుంది. అతడు సోమరితనంతో ఏ పని చెయ్యకుండా, క్రమశిక్షణ లేకుండా ఇష్టం వచ్చినట్లు ప్రవర్తిస్తే అది భగవంతుని ఇచ్చును ఉల్లంఘించినట్లే. అందువల్ల వాడికి దండన తప్పదు. క్షుద్ర గ్రహ కీటకముల శృంఖల ఈ బ్రహ్మాండములో తిరుగుతూ ఉన్నది. అవి తమకు నిర్ధారించబడిన పద్ధతులను ఉల్లంఘించడం వల్ల తమ అస్తిత్వాన్ని చిన్నాభిన్నం చేసుకున్నాయి.

మనం మన పరిధిలో క్రమశిక్షణతో ఉంటే సరిపోదు, సమాజం అనే కేంద్రాన్ని ధ్యానంలో ఉంచుకోవాలి. గ్రహములు

కేంద్రంలోని సూర్యుని చుట్టూ పొరపాటు లేకుండా, ఒక పద్ధతిగా తిరుగుతుంటాయి. మనిషి కూడా తన సమాజ కర్తవ్యాన్ని చక్కగా, పద్ధతిగా ఆచరించాలి. సౌరమండలములోని గ్రహములు సూర్యుని నుండి చాలా ప్రాప్తించుకుంటాయి. అలా జరుగకపోతే అవి మృత్యుస్థితిలోకి వెళ్ళవలసి ఉంటుంది. సమాజం యొక్క అనుదానం లేకపోతే మనిషి ఒక్కరోజు జీవించడం కూడా కష్టమే. సుఖ సదుపాయాలు ఎవరి ఒక్కడి సొత్తు కాదు.

సమాజం యొక్క సహాయోగం వల్లనే వ్యక్తికి సమృద్ధి, సుఖంగా ఉండటం సాధ్యమవుతుంది. దీనితోపాటు సమాజం యొక్క బాధ్యత కూడా అతని మీద ఉంటుంది. సౌరమండలం యొక్క సహాయోగం లేకపోతే సూర్యుని అస్తిత్వం కూడా ప్రమాదంలో పడుతుంది. గ్రహములు సూర్యుని చుట్టూ తిరుగుతూ వాటి సామర్థ్యాలు పెంపొందించుకోవాలి, సూర్యుడు ఈ గ్రహములకు అనేక అనుదానాలు ఇచ్చి పోషించాలి అనేదే ప్రకృతిలోని వ్యవస్థ. ఈ అన్యోన్యాలిత ప్రక్రియయే సౌరమండల స్థిరత్వానికి వెన్నెముక. అది విరిగిపోతే ఈ సుందరమైన సౌర పరివారం చెల్లాచెదరవుతుంది.

వ్యక్తి సమాజానికి మధ్య కూడా ఇలాంటి దృఢమైన విధి వ్యవస్థ నడుస్తుండాలి. సమాజం వ్యక్తులను వికసించజేసేదిగా ఉండాలి. వ్యక్తి సమాజాన్ని ఉన్నతంగా, శక్తివంతంగా చేయడానికి నిరంతరం కృషి చెయ్యాలి. ఇదే పద్ధతి సౌరమండలంలో నడుస్తున్నది. ఇటువంటి పద్ధతి వ్యక్తి సమాజాల మధ్య ఉండి తీరాలి.

మనం ఈ అందమైన పృథ్విపై స్వల్పకాలం జీవించే హీనమైన క్రిమికీటకాల మధ్య ఉన్నాము. జీవితం యొక్క అమృతమే గాక ప్రకృతి ఇచ్చిన బహుమూల్యమైన వసతులు (ఇతర గ్రహములలో లేని) కూడా అందుబాటులో ఉన్నాయి. అందువలన పృథ్వి వాసులు అయిన మనమందరము ఉదార సహృదయయుడైన సృష్టికర్త ఇచ్చు నెరవేర్చడం మన కర్తవ్యం, బాధ్యత అవుతుంది. సమాజాన్ని సవ్యంగా ఉంచేందుకు మన వంతు సహకారం అందించాలి.

వైజ్ఞానికులు సూర్యునికి భూమికి మధ్యగల దూరాన్ని 9

ఆవేశం అనర్థ హేతువు.

కోట్ల 25 లక్షల మైళ్ళుగా అంచనా వేశారు. సూర్యుని వ్యాసం పృథ్వి వ్యాసం కంటే 109 రెట్లు ఎక్కువ. 13 లక్షల పృథ్వి గ్రహాలను కలిపినట్లయితే సూర్య గోళంతో సమానమవుతుంది.

సూర్యుని ఆకర్షణ వల్ల 7900 మైళ్ళ వ్యాసం గల పృథ్వి ఆకాశంలో ప్రేళ్ళాడుతూ బొంగరం వలె తన చుట్టూ తాను తిరగడం వల్ల రాత్రి పగలు ఏర్పడుతున్నాయి. పృథ్వివాసులమైన మనము ఈ సిద్ధాంతాన్ని ఒప్పుకుంటాము కాని పృథ్వి ఇలా తిరగడం చూడలేము. అందువల్ల మనం చూడగలిగినదే సత్యమని అనలేము. చూడలేనిది కూడా వివేకం అనే గీటురాయిపై స్వీకరించాలి.

ప్రపంచంలోని అణువణువు కదులుతూనే ఉంటుంది. ఎక్కడ ఇచ్చి (కోరిక)లు, అభిలాషలు జడమవుతాయో అక్కడ కదలికలు ఉండవు. ప్రతి వస్తువు ఇలా తిరుగుతూ ఉంటే, అది ఒక అదృశ్యశక్తి వల్లనే జరుగుతున్నదని గుర్తించవలసి ఉంటుంది. పృథ్వి తన చుట్టూ తాను తిరగడంతో తృప్తి చెందలేదు. అది నూర్యుని గురుత్వాకర్షణకులోనయి నూర్యుని చుట్టూ తిరుగుతున్నది. ఇలా ఒకసారి ప్రదక్షిణ చేయడానికి 365 రోజుల 6 గంటల సమయం పడుతుంది, రోజులో 4వ వంతు అంటే 6 గంటలు ప్రదక్షిణలో అధికంగా తీసుకోవడం వల్లనే నాలుగు సంవత్సరాలకు ఒకసారి లీపు సంవత్సరంగా భావిస్తారు. ఆ సంవత్సరం ఫిబ్రవరి నెలలో 28 రోజుల బదులు 29 రోజులు ఉంటాయి.

పృథ్వి నుండి ముందుకు వెళ్తే సూర్యుని సమీపమున నవ గ్రహములలో అతి చిన్నదైన 3000 మైళ్ళ వ్యాసం గల బుధుడు కనిపిస్తాడు. బుధగ్రహం 36000000 మైళ్ళ దూరం నుంచి సూర్యుని ప్రదక్షిణ చేస్తుంది. అది తన చుట్టూ తాను తిరగడానికి 88 రోజులు పడుతుంది. అంటే బుధుని ఒక పగలు పృథ్విపై 44 పగలులకు సమానం, అలాగే బుధుని ఒక రాత్రి సమయం పృథ్విపై 44 రాత్రులకు సమానం. మనం ఒక పరిస్థితికి అలవాటు పడ్డాము. అందువల్ల ఇతర పరిస్థితులపై ధ్యానం పెడితే ఇంత పొడవైన రాత్రి, ఇంత పొడవైన పగలు మీద కుతూహలం రాకమానదు. ప్రపంచంలో ఎక్కడ రాత్రి, పగలు అవని బిందువు ఏమైనా ఉన్నదా అనే ప్రశ్న కూడా రావచ్చు.

బుధుని వలె శుక్రుడు కూడా అంతర్గ్రహమే. అంతర్గ్రహం అంటే సూర్యునికి పృథ్వికి మధ్యనున్న స్థితి. శుక్రగ్రహం తన

చుట్టూ తాను తిరగడానికి 30 రోజులు, శక్తి ప్రదాత సూర్యుని చుట్టూ తిరగడానికి 225 రోజులు తీసుకుంటుంది.

ఇప్పుడు పృథ్వికి అటు ప్రక్క చూద్దాం. గాలిలో ఎగరటానికి సంభవమయితే, సూర్యుని వైపు గాక అటు ప్రక్కకు ఎగరగలిగితే పృథ్వి నుండి 49000000 మైళ్ళ దూరం వెళ్తే ఒక గ్రహం లభ్యమవుతుంది. ఈ గ్రహంపై ఎవరైనా 1000 మైళ్ళు పైకి వెళ్ళి చూచినట్లయితే అది కూడా తన చుట్టూ తాను తిరుగుతున్నట్లు గోచరిస్తుంది. ఆ తిరగటం 24 గంటల 37 నిమిషాలలో పూర్తి చేస్తుంది. అంటే అక్కడ పగలు, రాత్రి దాదాపు పృథ్వి పగలు రాత్రికి సమానమే. ఇదే సూర్యుని 678 రోజులలో ప్రదక్షిణ చేసే మంగళ (కుజ) గ్రహం.

ఇంకా ముందుకు పోతే భీమకాయమైన బృహస్పతి గ్రహం వస్తుంది. దీనిలో పృథ్వి వంటి గ్రహములను వేలాదిగా నింపవచ్చు. సూర్యుని ప్రదక్షిణకు 12 సంవత్సరాలు పడుతుంది. ఇది విశాలమైన గ్రహం కాక దీని వేగం కూడా ఎక్కువే. కేవలం 9 గంటల 50 నిమిషాలలో తన చుట్టూ తాను తిరుగుతుంది. అంటే 4 గంటల 55 నిమిషాల పగలు, అంతే సమయం గల రాత్రి. ఇంత చిన్న రాత్రి వేళ విచిత్రం ఏమంటే 11-12 చంద్రులు ఒకేసారి వెలుగు విరబూస్తాయి.

శనిగ్రహాన్ని చెడుగ్రహంగా భావిస్తారు. కాని అది వాస్తవం కాదు. అది సార్వభౌమిక నియమాలను మాత్రమే పాటిస్తుంది. తన చుట్టూ తాను తిరగటానికి 10 గంటల 14 నిమిషాలు పడుతుంది, సూర్యుని చుట్టూ తిరగటానికి 29 సంవత్సరాల 6 నెలలు పడుతుంది. యురేనస్ గ్రహం తన చుట్టూ తాను తిరగటానికి 10 గంటల 48 నిమిషాలు పడితే సూర్యుని చుట్టూ తిరగటానికి 84 సంవత్సరాలు పడుతుంది. నెప్ట్యూన్ గ్రహం తన చుట్టూ తాను తిరగటానికి 15 గంటల 48 నిమిషాలు పడితే, సూర్యుని చుట్టూ తిరగటానికి 165 సంవత్సరాలు తీసుకుంటుంది. ప్లూటో గ్రహం తన చుట్టూ తాను తిరగటానికి 6 రోజుల 12 గంటలు తీసుకుంటుంది. సూర్యుని చుట్టూ ప్రదక్షిణం చేయడానికి 248 సంవత్సరాలు తీసుకుంటుంది.

మహా సౌరమండలంలోని ఈ మహా సదస్సులే గాక కొన్ని క్షుద్ర గ్రహాలు కూడా ఉన్నాయి. ఇవి చిన్నవిగా, హీనంగా కనిపిస్తాయి. ఇవి తమ కక్ష్యలను నడకను మార్చుకుంటూ ఉంటాయి. నియమాల, మర్యాదల ఉల్లంఘన చతురతగా

ఈర్ష్య మానవునికి చెదపురుగు వంటిది.

కనిపించవచ్చు. కాని ఇది ఏమి సాధించాయి? ఇవి అస్తవ్యస్త ప్రతి క్రియలను (Reactions) భరించవలసి వస్తుంది. కాని వీటిని ప్రకృతి నియంత్రణలోనే ఉంచింది. లేకపోతే ఇవి తమకు తామే హాని చేసుకుంటాయి, ఇతరులను సంకటంలో పడవేస్తాయి. ఇవి తమకు లభించిన స్వతంత్రతను దురుపయోగం చేసి, స్థాయి కోల్పోయి క్షుద్ర గ్రహాలనిపించుకుంటున్నాయి. ఇది అర్థం చేసుకుంటే మనిషి తన మహత్వాన్ని గుర్తు చేసుకొని క్షుద్ర గ్రహముల వలె కాకుండా తమను తాము రక్షించుకొనవచ్చు.

ఖగోళ శాస్త్రజ్ఞులు క్షుద్ర గ్రహాలను గుర్తించేందుకు వాటికి నంబర్లు ఇచ్చారు. ఈ క్షుద్ర గ్రహాలు వస్తుతః చంచలమైనవి, చెడునడత కలిగినవి. ప్రేలుడు స్వభావం కలిగినవి. “ఈరోస్” అనే క్షుద్ర గ్రహానికి 433 నంబరు ఇవ్వబడింది. ఇది కొన్ని కోట్ల మైళ్ళ దూరంలో ఉన్నది. కాని ఇది తిరుగుతూ తిరుగుతూ కోటిన్నర మైళ్ళ దగ్గరకు వచ్చింది. 1566 నంబరు గల “ఇకారస్” 1968 సంవత్సరంలో పృథ్విని దాదాపు ఢీకొనబోయింది. ఇది ఎంత దుస్సాహసమైనదంటే, సూర్యుని బుధుని మధ్యలో ఉన్న అత్యంత భీషణమైన వేడి ఉన్న స్థానంలో కూడా తిరుగుతుంది.

సూర్యుడు కూడా స్వయంగా ప్రదక్షిణ చేస్తున్నాడు. విరాట్ పరమాత్ముకు తన నిష్ఠ ప్రదర్శించేందుకు తన సమస్త పరివారంతో ప్రదక్షిణకు బయలుదేరాడు. ఈ విరాట్ ప్రదక్షిణను 25 కోట్ల సంవత్సరాలలో పూర్తి చేస్తాడు. దీని కొరకు సెకండుకు 200 మైళ్ళ వేగంతో వెళ్ళవలసి వస్తుంది. సూర్యుడు తన చుట్టూ తాను తిరగటానికి 15 రోజుల 7 గంటల 48 నిమిషాలు తీసుకుంటాడు.

సూర్యుడే కాదు. విరాట్ బ్రహ్మాండములోని ప్రతి పిండము గతి శీలమై (తిరుగుతూ) కర్మమయ జీవితాన్ని బోధిస్తున్నది. మన సూర్యుడు ఉన్న పాలపుంత, ఇతర పాలపుంతలు కాంతి వేగంతో ఎక్కడికో వెళ్తున్నాయి. సమస్త సృష్టి ఏ బిందువు నుంచి ఉద్భవించిందో అది అనంతమైన బ్రహ్మాండమునకు నాభి కేంద్రం అవుతుంది. విరాట్ చేతన దాని అంశమే. ఈ సార్వభౌమిక సౌర చేతనత్వాన్ని దర్శించడం నిర్దిష్ట గ్రహాల లక్ష్యం అయినపుడు, మానవీయ చేతన దానిని తెలుసుకునేందుకు, గుర్తించేందుకు ఎందుకు ప్రయత్నించడం లేదు?

ఆకాశంలోని సూర్యుడు తన పరివారం, సహయోగులైన గ్రహ నక్షత్రాలతో రత్నాల, మణుల వంటి శోభ, అందం ఇవ్వడమేగాక, జీవన విద్య యొక్క మహత్వపూర్ణమైన శిక్షణ కూడా

ఇస్తాడు. సూర్యుడు అలౌకికమైన, అధ్యాత్మికమైన స్వరూపాన్ని అర్థం చేసుకోలేక పోయినప్పటికీ కనీసం భౌతికంగా దృష్టి గోచరం అయ్యే సూర్యుని చూచి దైనందిన జీవన చర్య శిక్షణ తీసుకోవాలి. సూర్యుడు బ్రహ్మాండం యొక్క అధిపతి. అందువల్లనే గ్రహ నక్షత్రాలు అతని నలుప్రక్కల భ్రమణం చేస్తుంటాయి. సామాన్య జనానికి మార్గదర్శనం చేసే వ్యక్తికి, గ్రూపు లీడర్ కావాలనుకునే వ్యక్తికి ఎటువంటి లక్షణాలు ఉండాలో అవి సూర్యుని క్రియా కలాపాలలో లభిస్తాయి. జీవన క్రమం భువన భాస్కరుని స్థాయిలో ఉన్నప్పుడే ఉన్నతి ప్రాప్తించగలడు. ఈ శిక్షణను హృదయంగమము చేసుకుంటే మనం కూడా లౌకిక జీవనంలో సఫలతలతో, కీర్తి గాధలతో నిండేటట్లు చేసుకోవచ్చు.

- అఖండ జ్యోతి, జూన్ 1993

శ్రీ గాయత్రీ శతకం

43. “శుద్ధపరచు నా బుద్ధిని చూపుతోడ
శుభ్రపరచు నా మనసును సూక్తితోడ”
అనుచు నమ్మగా ఆయమ్మ అటులె జేయు
విశ్వజనయిత్రి గాయత్రీ వేదమాత

తా:- “వక్రమార్గంలో పయనిస్తున్న నా బుద్ధిని తన దయా దృక్కులతో తేట పరుస్తుంది. అదుపు తప్పిన నా మనసును మధురమైన వాక్కులతో నిర్మలం చేస్తుంది”. అని ఆ మహాతల్లిని నమ్మి శరణు కోరితే సాధకుని ఆవిధంగానే మార్చివేస్తుంది వేదమాత గాయత్రీదేవి.

44. హృదయ మలరగ మంత్రమున్ మదిని నిల్చి
పొల్లుపోకుండ నిష్ఠతో వల్లెవేయ
సుగుణవంతునిగా జేసి సుఖము నిచ్చు
విశ్వ జనయిత్రి గాయత్రీ వేదమాత

తా:- సంపూర్ణమైన సహృదయంతో గాయత్రీ మంత్రాన్ని మనసులో నిలుపుకొని ఉచ్చారణాది దోషాలు లేకుండా అత్యంత నిష్ఠతో జపిస్తే సాధకుని సుగుణశీలునిగా తీర్చిదిద్ది సుఖసంతోషాల నందిస్తుంది.

రచన : సహజ కవి, సాహిత్య రత్న,
శతక చతురానన, పద్మ్య కవితాసుధానిధి
శ్రీ అయినాల మల్లేశ్వర రావు

నిజాయితీతో సంపాదించిన ధనమే మేలు చేస్తుంది.

అన్నపూర్ణ

జీవనానికి కావలసిన అవసరాలలో మొట్టమొదటిది “అన్నం”. భోజనంలో ఉపయోగించే ధాన్యాలను, ఇతర పదార్థాలను కూడా అన్నం అంటారు. గాయత్రి యొక్క ఒక శక్తి అన్నపూర్ణ. దీనివల్ల అన్నం మొదలైన అవసరాలు సహజంగా తీరుతాయి. గృహలక్ష్మిని అన్నపూర్ణ అంటారు. ఆమె తన ముందు చూపుతో, సువ్యవస్థతో ఎలాంటి స్థితి కలుగజేస్తుందంటే అక్కడ లేమికి, కష్టానికి ఆస్కారమే ఉండదు. **సుసంస్కారవంతమైన, నేర్పుగల గృహలక్ష్మిని అన్నపూర్ణ అంటారు.** ఆమె ఎక్కడున్న దరిద్రత అనేది మచ్చుకయిన కనిపించదు, సంతోషకరమైన పరిస్థితులే ఉంటాయి.

అన్నపూర్ణ అనే గాయత్రి యొక్క ఒక చేతనా శక్తి ఏ సాధకునిపై అవతరిస్తుందో, అతనికి ఎటువంటి లేమి, లోటు ఉండవు. అవసరాలను సమకూర్చుకోవడంలో ఆవేదన చెందవలసిన పనే ఉండదు. తృప్తి, తుష్టి, శాంతి అనేవి వస్తు సామగ్రి అధికంగా ఉంటే లభించేవి కావు. అహంకార తృప్తి కొరకు గొప్పదన ప్రదర్శన కాదు కావలసినది, కావలసినది గొప్ప ఆదర్శాలు ఇటువంటి సద్బుద్ధి ఉదయస్తే జీవన సంపద మనలోనే ఉన్నదని అర్థమవుతుంది, విభూతుల భాండాగారం కూడా మనలోనే ఉన్నదని తెలుస్తుంది. వాస్తవిక అవసరాలకు కావలసిన దానిని సంపాదించేందుకు పెద్ద ప్రయత్నం చెయ్యనక్కర లేదు. అవి సహజంగానే కావలసినంతగా లభిస్తాయి. సంపద ప్రోగుజేయాలని, ఆడంబరాలను ప్రదర్శించాలనే మూర్ఖత్వం నుంచి బయటపడతాడు, తన సామర్థ్యాలను ఆదర్శముల కొరకు వినియోగిస్తాడు. వ్యక్తిత్వాన్ని గొప్పగా తీర్చిదిద్దుకోవాలని, లోక మంగళకరమైన పనులలో తాను కూడా పాలు పంచుకోవాలని, విశ్వమనే పూడ్కోటను అత్యంత సుందరంగా తీర్చి దిద్దాలని, పెంచి పోషించాలనే ప్రయత్నం చేస్తాడు. ఈ ప్రయత్నంలో పని అవుతుందా కాదా అనేది చూడకుండా ముందుకు సాగిపోవాలనే భావన ప్రతిక్షణం సంతోషాన్ని కలిగిస్తుంది. ఇలాంటి ప్రయత్నాన్నే అన్నపూర్ణ అంటారు. గాయత్రి యొక్క ఈ అన్నపూర్ణ ధార సాధకునికి స్వర్గీయ ఆనందాన్ని నిరంతరం కలిగిస్తుంది.

గాయత్రి ఉపాసన వల్ల సాధకుని ఆర్థిక స్థితి సంతోషజనకంగా ఉంటుంది. ధన ధాన్యాలకు లోటు ఉండదు, రుణగ్రస్తుడు కాజాలదు. అసంతోషం (సంతోషం లేకపోవడం) అనే అగ్ని లోభం, తీవ్రమైన కోరికలతో ఉద్విగ్నత అతని దరిచేరవు. అంటే

అతని ఇంటిపై ధాన్యపు వర్షం కురుస్తుందని కాదు, అతని పొలంలో అంతులేని పంట పండుతుందని కాదు. అతను సాధనములను సంపాదించుకోవడానికి, యోగ్యత పెంచుకోవడానికి కఠోర పరిశ్రమలో నిమగ్నమయి ఉంటాడు. సోమరిపోతులకే దారిద్ర్యం అంటుకునేది. మనోయోగంతో, సృజనాత్మక కార్యక్రమాలలో నిమగ్నమయ్యేవారికి కావలసిన వస్తువుల కొరత ఎప్పుడూ ఉండదు. ఇదే అన్నపూర్ణ ప్రవృత్తి. ఈ ప్రవృత్తి గాయత్రి ఉపాసకుల స్వభావంలో అంగమవుతుంది.

అన్నపూర్ణ ప్రవృత్తిలో రెండవది మితవ్యయత. పొందినటువంటి సామాగ్రి శారీరిక, కుటుంబ, పరమార్థిక అవసరాలకు ఉపయోగపడాలి. ఇటువంటి సుసంస్కారం లేకపోతే కుబేరుడు కూడా దరిద్రుడు అవుతాడు. వ్యసనాలు, ఫేషన్, ప్రదర్శనలు, చెడు స్నేహాలు, తిరుగుబోతుడనం వంటి దుర్గుణాలలో ఎంత ధనాన్నయినా వ్యర్థం చెయ్యవచ్చు. అలా జరిగినపుడు సంపాదన ఎంత ఉన్నా సరిపోదు, లోటు ఉంటుంది. ఆ లోటును పూడ్చుకునేందుకు లంచగొండులుగా, నమ్మక ద్రోహులుగా తయారవుతారు. ఇంత చేసినా సంతోషం కలుగుతుందా అంటే అదీ ఉండదు. ఆదాయ వ్యయముల సంతులన ఉండదు. సంపన్నత అంటే ఆదాయ వ్యయముల సంతులనే. అంతేగాక సంపన్నత అంటే యోగ్యత పెంచుకోవడం, అలుపులేని శ్రమ చేయడానికి ఉత్సాహంగా ఉండడం. దీనితోపాటు ఒక్కొక్క పైసా సదుపయోగం మితవ్యయం యొక్క మహత్వాన్ని నేర్పుతుంది. అలాంటి వ్యక్తికి పరిమితమైన సంపాదన ఉన్నప్పటికీ క్రమబద్ధంగా ఉపయోగించడం వల్ల ఎలాంటి పరిస్థితులు వస్తాయంటే, వాటిని చూచి సంపన్నులు కూడా ఈర్ష్య పడతారు.

సంపత్తి ఎక్కువగా ఉంటే సంపన్నులుగా భావిస్తారు. కాని ఇది పెద్ద భ్రమ. **ఎంత సంపాదించావనేది ముఖ్యం కాదు, సంపాదించిన ధనమును ఏమి చేశావనేది ముఖ్యం.** చెడు వ్యక్తుల దగ్గర ఉన్న ధనం దురుపయోగం అయి అతను, అతని కుటుంబం, సమాజం అనేక కష్టాలు బాధలు పడవలసివస్తుంది. సంపాదించినది సత్రయోజనాలకు దూరదృష్టితో వినియోగించు కోవాలి. ఈ మానసిక స్థితినే అన్నపూర్ణ అంటారు. అలాంటి మానసికస్థితి ఉన్నవారికి ఎల్లప్పుడు ప్రసన్నమైన పరిస్థితులు దర్శనం ఇస్తూ ఉంటాయి.

- అనువాదం : శ్రీమతి జ్ఞాన ప్రసూన

మనం ఇతరులకు సహాయం చేస్తే భగవంతుడు మనకు సహాయం చేస్తాడు.

పవిత్ర అంతరంగం కలిగినవారే శక్తికి పాత్రులు అవుతారు

ఆదిశక్తియొక్క లీలాగాధలను గురించిన వివిధ తత్వాలను తన కథాసూత్రంలో ఇముడ్చుకున్న శ్రీదుర్గాసప్తశతి యొక్క మొదటి మూడు అంగాలను గురించి చర్చించడం జరిగింది. ఈ మూడు అంగములు శక్తి సాధకుని యొక్క దేహమును దివ్యంగా తయారుచేయగలవు. భౌతికశరీరాన్ని యోగశరీరంగా రూపాంతరం గావించగల మాంత్రిక ప్రక్రియగాకూడా వీనిని పేర్కొనవచ్చు. ఈ మూడు అంగాలను ప్రయోగించే విధి విధానాలను నిర్వహించిన తరువాతనే శ్రీదుర్గాసప్తశతి పారాయణనను ప్రారంభించడం ఒక పద్ధతిగా పేర్కొనబడినది. ఈ పారాయణనను పూర్తిగావించిన పిదప, శ్రీదుర్గాసప్తశతి యొక్క మరియొక మూడు అంగాలను పారాయణ, ప్రయోగించే విధానమున్నది. ఈ మూడు అంగాల యొక్క చర్చ జరిగిన తరువాతనే శ్రీదుర్గాసప్తశతి యొక్క మంత్రాలలోని వివేచనా ప్రక్రియ ప్రారంభం చేయబడుతుందని గమనించవలసిందిగా శక్తిసాధకులతో తాత్త్వికమైన ప్రార్థన చేయుచున్నాము. ఇందువలన ఈ లీలాకథ యొక్క శృంఖలా సూత్రములు స్వాభావికంగా పారాయణ తరువాత వచ్చే ఇతర మూడు అంగములతోనూ జోడింపబడివుంటాయి.

ఈ మూడు అంగాలను మూడువిధములైన రహస్యాలుగా చెప్పువచ్చు. అవి వరుసగా ప్రాధానిక రహస్యం, వైకృతిక రహస్యం, మూర్తిరహస్యం. మామూలుగా చదివేవారికి వీనిలో రహస్యాత్మికమైన ప్రత్యేకత ఏమీ కనబడదు. అయినప్పటికీ వీటి రహస్యములు ఎంతో లోతైనవి, బ్రహ్మాండమునకు సంబంధించినవి. శ్రీదుర్గాసప్తశతి యొక్క మొదటి మూడు అంగాలు భౌతికశరీరమునకు (పిండమునకు) సంబంధించినట్లు గానే, తరువాత వచ్చే మూడు అంగాలు బ్రహ్మాండమునకు సంబంధించినవి. తన శరీరమును సంరక్షించి, సురక్షితం గావించుకుంటూ, దానిని దివ్యం గావించుకునే ప్రయోగ ప్రక్రియలను నిర్వహించుకొని పారాయణ ద్వారా మంత్ర సాధనను పూర్తిగావించుకున్న తరువాతనే సాధకుడు బ్రహ్మాండీయ చేతనత్వంతో జోడింపబడుటకు అర్హుడు కాగలడు. బహుశ: అందువల్లనే మహర్షులు ఈ క్రమం యొక్క విశిష్టతను ఈవిధంగా నిర్ణయించి వుంటారు. బ్రహ్మాండంలోని శక్తికి చెందిన రహస్యాలను తెలుసుకొనగలిగే యోగ్యత అప్పుడే అతనికి లభిస్తుంది.

ఈ మూడు రహస్యములలో ముఖ్యమైనదీ, సర్వప్రథమమైనదీ ప్రాధానికరహస్యం. ఇందులో 31 మంత్రములున్నవి. రాజుయొక్క ప్రశ్నలకు ప్రత్యుత్తరమిచ్చే ఋషి వాక్కుల రూపంలో ఇవి

ప్రకటికృతం గావించబడినవి. ఈ వివరణలో ముఖ్యంగా రెండు భాగాలు కలవు. మొదటిది ఆదిశక్తియొక్క మూల ప్రకృతి అయిన మహాలక్ష్మీమాత యొక్క తాత్త్విక రూపమునకు సంబంధించినది. రెండవ భాగంలో ప్రకృతియొక్క వివిధ శక్తులు అభివృద్ధి చెందిన క్రమమున్నది. ఈ వివరణావిధానం ఎంతో ప్రత్యేకమైనది, విలక్షణమైనది, రహస్యమయమైనదీ కూడా! దీనిగురించి మంత్ర ద్రష్టలైన మహర్షులే స్వయంగా -

చక్షుష్యస్తో ను పశ్యన్తి నెతరైః తద్విదో జనాః । అని చెప్పారు. అనగా - ఈ విషయమును జ్ఞాననేత్రమును కలిగినవారు మాత్రమే అర్థం చేసుకొనగలరు. అజ్ఞానులైన ఇతర జనులు ఈ రహస్యమును తెలుసుకొనలేరు'. ఇక్కడ సాధనారతులైన శక్తి సాధకులకు 'జ్ఞాననేత్రమును కలిగినవారు మాత్రము అర్థం చేసుకొనగలిగిన ఆ రహస్యం, ఇంతకీ ఏమిటి? అన్న సందేహం వస్తుంది. స్వయంగా ఆదిశక్తియే ఈ సృష్టి అంతటికీ పరమతత్వం, చరమతత్వం అన్నదే ఆ మహాప్రశ్నకు సమాధానం. ఆమెకన్న వేరైనది మరొకటి ఏదీ లేదు. ఆమెయే శక్తి, ఆమెయే సనాతని. ఆమెనుండియే వివిధ నామరూపాలు గల ఈ సృష్టి అంతా వికసిస్తున్నది. ఆమెయే ఆది, మధ్య, అంతమూ కూడా! ఆమెకన్నా భిన్నమైనది మరేయేదియునూ లేదు. ఆమె స్వరూపమును వర్ణిస్తూ ఋషులు -

మాతులుజ్ఞం గదాం ఖేటం పానపాత్రం చ బిభ్రతీ ।
నాగం లిక్ష్ణం చ యోనిం చ బిభ్రతీ నృప మూర్ధని ॥
తప్తకాఞ్చనవర్ణాభా తప్తకాఞ్చనభూషణా
శూన్యం తదఖిలం స్వేన పూరయామాస తేజసా ॥(5,6) అని వర్ణించారు.

అనగా - ఆ సచ్చిదానందమూర్తియైన పరమేశ్వరి యొక్క శ్రీమూర్తి యొక్క కాంతి కాల్పబడిన బంగారం వలె యున్నది. ఆమె తనయొక్క నాలుగు చేతులలో గొడ్డలి, గద, డాలు, పానపాత్ర మరియు తలపైన సర్పం, లింగం, యోని ధరించి ఉంటుంది. కాల్పిన బంగారం వంటి శరీరకాంతిని కలిగిన ఆమె అదే వర్ణంలో ఉన్న ఆభరణాలను ధరించియుంటుంది' అని అర్థం.

సంకేతాత్మకమైన ఈ వివరణలోని రహస్యాన్ని భేదిస్తూ 'భువనేశ్వరీసంహిత'లో గొడ్డలి కర్మరాశికి, గద క్రియాశక్తికి, డాలు జ్ఞానశక్తికి, పానపాత్ర తురీయావస్థకి సంకేతాలుగా చెప్పుబడినవి. ఇదేవిధంగా సర్పం కాలమునకూ, యోని ప్రకృతికి, లింగం పురుషులకూ రూపములుగా అర్థం చేసుకొనవలెను. ప్రకృతి -

ప్రయత్నించేవానికి భగవంతుడు చేయూతనిస్తాడు.

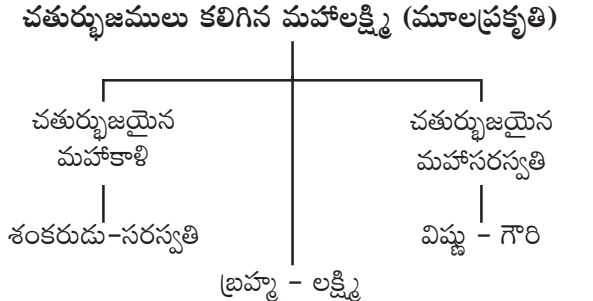
పురుషుడు - కాలం- ఈ మూడింటికీ అధిష్టానదేవత అదిశక్తియైన పరమేశ్వరియే అని అర్థం. వివిధమైన దేవతాశక్తులుకూడా వీనినుండియే ఉద్భవించినవి. ఈ మూడింటివల్లనే యావత్ సృష్టి వివిధ లోకాలు, లోకాంతరములు ఉత్పన్నమైనవి.

ఈవిధమైన ప్రకటికరణములో కొంత రహస్యం ఇమిడి యున్నది. చతుర్భుజయైన మహాలక్ష్మి క్రమక్రమంగా తమోగుణ, సత్త్వగుణాలను ఉపాధిగా చేసుకొని మహాకాళి, మహాసరస్వతి అనే తనయొక్క మరి రెండు రూపాలలో కూడా అభివ్యక్తమైనది. ఈ దేవీమూర్తులనుండి 'స్త్రీ-పురుషుడు'తో కూడిన ఒక్కొక్క జంట ఉత్పన్నమయ్యెను. మహాకాళినుండి శంకరుడు- సరస్వతి; మహాలక్ష్మి నుండి బ్రహ్మ-లక్ష్మి; మహాసరస్వతి నుండి విష్ణువు- గౌరి ఉద్భవించిరి. వీనిలో లక్ష్మిని-విష్ణువు; గౌరిని- శంకరుడు; సరస్వతిని-బ్రహ్మ పొందినారు. తరువాత ఈ ముగ్గురు దేవతలు తమతమ శక్తులతో సృష్టి, స్థితి, లయములకు చెందిన కార్యభారమును నిర్వహించారు.

ఈవిధమైన వికాసక్రమం మూలప్రకృతియొక్క త్రిగుణాత్మక తత్త్వములు, వానినుండి కలిగే అభివృద్ధిగా చెప్పబడినది. భగవతియైన ఆదిశక్తి పరమేశ్వరినుండి ఈ సృష్టి క్రమంగా అభివృద్ధిచెందింది. ఈ తత్త్వమును తెలుసుకున్నవారు ఆమెకన్నా భిన్నమైనదేదీ లేదు' అని అనుభవపూర్వకంగా గ్రహించగలరు. ఈ సమస్తమైన సృష్టి, దానిలోని అంగములన్నీ కూడా ఆమెయొక్క లీల, క్రీడ మాత్రమే!

సృష్టియొక్క ఈ వికాసక్రమంలో శక్తియొక్క వివిధ తత్త్వముల క్రమం చెప్పబడినదన్న విషయాన్ని మనం గ్రహించాలి. దీనిని సాధారణమైన స్త్రీ-పురుషుల లౌకికరూపంలో దర్శించరాదు. బ్రహ్మాండములను సృజించగలిగినటువంటి, దానియొక్క వివిధ స్థాయిలలో వ్యక్తమయ్యే రూపంలో తెలుసుకొనగల్గటమే తెలివైన పని. అందుచేత ఈ అధ్యాయం యొక్క ప్రారంభంలోనే 'కన్నులు కలిగినవారే ఆమెను చూడగలరు, ఇతర జనులు వారు ఎంత విద్వాంసులైనప్పటికీ చూడలేరు' అని చెప్పబడినది.

దేవి ప్రకటికృతం అయినట్టి క్రమమును, కొంతవరకూ ఈ క్రిందివిధంగా రేఖాంకితము గావించవచ్చు.

మూలప్రకృతినుండి ప్రకటికృతమైన ఈ సృష్టిక్రమం గురించి సంకేతపరంగా చెప్పాలంటే దీనియొక్క త్రిగుణాత్మక ప్రవాహం బ్రహ్మాండీయశక్తియొక్క మూడు ధారలుగా చెప్పబడుతుంది. దీనినుండి ఉత్పత్తియైన పురుషుడు - ప్రకృతి క్రమంగా శక్తియొక్క స్థితిగతుల రూపములే. శరీరం(పిండం) - బ్రహ్మాండం ల ఏకత్వమును గురించిన జ్ఞానమును పొందిన శక్తి సాధకుడు మాత్రమే దీనియొక్క సరియైన అనుభూతిని పొందగలడు.

- అఖండ జ్యోతి, ఆగస్టు 2007
అనువాదం : లక్ష్మీ రాజగోపాల్

కలిలించే కళ్లు

41 సీ|| స్థూలదేహంబుతో సూక్ష్మదేహాలకేను
మాధ్యమంబుగ నుండి మాటకలిపి
వారిసన్నలలోన పదిలంగ నడచుచు
శక్తిని చేకొంచు చక్కగాను
ప్రేరణల్ పొందుచు పెద్దల సేవించి
దక్షత సాధించి దండిగాను
దివ్యయాత్ర సలిపి దేవముషులలోన
తలలోని నాల్కగా తనరుచుండి

తే|| గురువులానతిపొందుచున్ గుహను చేరి
సూక్ష్మదేహాల పిలుపుకై చూచువిధము
మానవాళికి దెలుపుట మరువకనుచు
కవిని కదిలించె గురుదేవు కంటిచూపు

42 సీ|| “దబదబ నీవేగి గబ గబ పిల్చుచున్
చేయుచున్న పనిని చెరువబోకు
చేయలేని పనిని చేయించుకొనుటకై
స్వయముగా విచ్చేసి చాటు కొండ్రు
వారు చెప్పు పనులు వాదనల్ లేకుండ
చేసి చూపవలయు చెదరవలదు”
అనియంచు పలుకంగ యాజ్ఞగా భావించి
వినయ భావముతోడ వినుచునుండి

తే|| వలెయంచును నేనంత పరమభక్తి
యాజ్ఞ పాటించి నడచుచు నలరువిధము
మానవాళికి దెలుపుట మరువకనుచు
కవిని కదిలించె గురుదేవు కంటిచూపు

రచన-మధుర కవయిత్రి
పొన్నూరు హైమవతీ శాస్త్రి

ఉత్తముడు మాటల్లో వెనుక, చేతల్లో ముందు ఉంటాడు.

ఈశ్వరోపాసన చేసిన శ్రీరాముడు, హనుమంతుడు

ఎంత దూరంలో ఉన్నా భక్తుని కంఠస్వరం భగవంతుని హృదయంలో మారు మ్రోగుతూనే ఉంటుంది. భక్తుని ఆత్మ చేతన ఎల్లప్పుడూ భగవంతునిలో విలీనం అయ్యే ఉంటుంది. అదేవిధంగా భగవంతుని ఆలోచన భక్తుని చుట్టూ తిరుగుతూనే ఉంటుంది. ఒక్కొక్కసారి భక్తుడు తన ఆరాధ్యదైవాన్ని ఏదో ఒక క్షణంలో మరచిపోవచ్చు. కానీ భగవంతుడు తన భక్తుణ్ణి ఒక్క క్షణం కూడా మరచిపోలేడు, పోడు. ఇక్కడ సదాశివుడు భక్తుని గూర్చి, భక్తిని గూర్చి తెలియచెయ్యాలన్న సంకల్పంతోనే హనుమంతుని రూపంలో అవతరించాడు. హనుమంతుని ఆలోచనలు, ప్రేమ, సమర్పణాభావం, అనురాగం సాటిలేనివి. కాగడాపెట్టి వెదకిచూచినా వాటిలో కోర్కెల కాలుష్యం కనిపించదు. ఈవిధమైన నిష్కామ ప్రేమను గురించి వశిష్ఠుడు చెప్పగానే శ్రీరాముని కన్నులు చెమర్చాయి. భరత, లక్ష్మణ, శత్రుఘ్నులకు కూడా ఇదే అనుభూతి కలిగింది. మేరు గంభీరుడైన శ్రీరామునిలోని ఈ ఆర్ద్రతను చూసి వారు ఆశ్చర్యపోయారు.

శ్రీరాముని కళ్లలో మెరిసే తడి హనుమంతుని హృదయంలో పొంగి పొర్లుతున్న భక్తిరసం అని వశిష్ఠునికి బాగా తెలుసు. బ్రహ్మర్షి భావనలను గ్రహించిన శ్రీరాముడు గురుదేవుల వైపు చూస్తూ చిరునవ్వు చిందించాడు. వశిష్ఠుడు కూడా విషయాన్ని ప్రక్కకు త్రిప్పుతూ భరతునితో “కుమారా! ఇప్పుడు మీ సోదరులందరు కలసి వెళ్లి సరయూ నదిలో స్నానం చెయ్యాలి. గ్రహణం విడిచాక ఇవ్వవలసిన దానాలు ఇవ్వాలి” అని కర్తవ్యాన్ని బోధించాడు. భరతుడు వినయంగా గురువు ఆజ్ఞను స్వీకరించాడు.

ఈ విచిత్ర గ్రహణాన్ని గూర్చి ఆలోచించుకుంటూ అందరూ సరయూ తీరానికి వచ్చి చేరారు. అప్పటికే దశరథ మహారాజు మువ్వరు రాణులతోనూ సుమంతుడు మొదలైన రాజ పురుషులతోనూ కలసి వచ్చి ఎదురుచూస్తూ ఉన్నాడు. శ్రీరాముడు సోదరులతో కలసి తల్లిదండ్రులకు, పెద్దలకు నమస్కరించాడు. ప్రేమతో వారిచ్చిన ఆశీస్సులను

అందుకున్నాడు. వారంతా కులగురువు వశిష్ఠ దంపతులకు నమస్కరించారు. సరయూనదిలోని నీటి తుంపరులు సూర్యకిరణకాంతితో మెరిసిపోతూ ఉన్నాయి. సరయూ మాత శ్రీరామునికి వేలాది ముత్యాలతో స్వాగతం పలుకుతూ ఉన్నట్లుగా భావన కలుగుతుంది.

హనుమంతుడు కూడా తల్లిదండ్రులతో కలసి రాజమహాలుకు చేరుకున్నాడు. అంజనేదేవి కుమారుని చూచుకుంటూ, పార్వతీపరమేశ్వరులకు లోలోపలే కృతజ్ఞతలు చెల్లించుకుంటూ ఉంది. భర్తతో “ప్రభూ! మనం ఈ గ్రహణం సందర్భంగా ప్రసూన తీర్థానికి వెళ్లి స్నానాలు చేయాలి. తర్వాత పూజాదికాలు నిర్వర్తించుకోవాలి” అని గుర్తు చేసింది. అందరూ ఆనందోత్సాహాలతో బయలుదేరారు. త్రోవలో అంజనేమాత భర్తతో ఈశ్వరుణ్ణి సహస్రకమలాలతో అర్పించాలన్న కోరికను వెల్లడించింది. ఈ మాటలను విన్న వెంటనే కేసరి, హనుమాన్ ఇద్దరు కూడా ఎంతగానో ఆనందించారు. ఒక్క సదాశివుడు మాత్రమే తనను శ్రీరాముని సన్నిధికి చేర్చగలుగుతాడని హనుమంతుని విశ్వాసం.

ప్రసూన తీర్థం ఎంతో దూరం లేదు. తొందరగానే చేరుకున్నారు. ఈ తీర్థం ప్రకృతి పరంగా ముగ్ధమనోహరంగా ఉంటుంది. రకరకాల వృక్షాలు, వాటికి అల్లుకుని ఉన్న లతలు-తీగలు, నిండుగా వికసించి ఉన్న పూలమొక్కలు, అందమైన పొదరిళ్లు అన్నీ కలసి ఒకానొక ఉద్యానవనంలా భాసిస్తోంది. పశుపక్ష్యాదులతో నిండి ఉన్న ఆ ప్రాంతం ఉచ్చ కోటికి చెందిన సాధకులతో విలసిల్లుతోంది. కొంచెం దూరం లోపలకు నడిస్తే విశాలమైన ‘ప్రసూన’ సరస్సు ఉంది. దానికి సమీపంలో అందమైన శివమందిరం ఉంది. ఆ మందిరంలోని శివుడు ఎవ్వరినీ ఖాళీ చేతులతో పంపించదు అన్న ఖ్యాతి ఉంది. అక్కడకు వచ్చి అద్భుత ఫలితాలు పొందిన వారు వేల సంఖ్యలో ఉన్నారు.

అటువంటి పవిత్ర జలరాశిలో వానర దంపతులు తమ ప్రియ పుత్రునితో బాటు పుణ్య స్నానాలు చేశారు. సమీపంలో

ఈశ్వరుని భాగస్వామ్యం - అన్నింటా లాభసాటి బేరం.

ఉన్న సాధుసంతులను సత్కరించారు. దానధర్మాలు చేశారు. వారంతా ఆనందంతో హనుమంతుని నిండుగా ఆశీర్వదించారు. “కుమారా! పరమేశ్వరుడు నీకు అక్షయమైన శ్రీరామభక్తిని ప్రసాదించుగాక” అని దీవించారు. ఈ దీవెన వింటూనే హనుమాన్ కంఠం రెండు కళ్ళూ ఆర్ద్రం అయ్యాయి. శ్రీరామచంద్రుడు కనులముందు కదలాడసాగాడు. ఆయన రూపురేఖలను అంతరంగంలో ఊహించుకోసాగాడు. అక్కడ శ్రీరాముడు కూడా తన సోదరులతో కలిసి సరయూ తీరాన దానధర్మాలు ముగించుకున్నాడు. ఆయన మనస్సులో హనుమాన్ మెదలసాగాడు.

గ్రహణానంతర కృత్యాలను ముగించుకుని శ్రీరాముడు శివమందిరం చేరుకున్నాడు. సోదరులతో - సోదరులారా! నేను సహస్రదశ కమలాలతో శివునికి సహస్రార్చన చేయాలని సంకల్పించుకున్నాను. దానికి కావలసిన ఏర్పాట్లు చేయమని గుహునికి చెప్పి ఉంచాను. అతడు ఇప్పటికీ అన్నీ సిద్ధం చేసి ఉండవచ్చు. ఈ పూజను నేను ఒంటరిగా చేయాలని నిర్ణయించుకున్నాను. కనుక మీరెవ్వరూ లోనికి రావద్దు. బయటనే కూర్చుండి నా కోసం ఎదురు చూడండి” అని చెప్పిలోనికి ప్రవేశించాడు.

ఇక్కడ హనుమాన్ హృదయంలో కూడా శివ సహస్రార్చన కోరిక ఉంది. అంజనీ మాత అనుకున్న ప్రకారం పూజను ముగించుకున్నది. హనుమాన్ మెల్లగా తల్లిదగ్గరకు చేరాడు. “అమ్మా! నేను కూడా మహేశ్వరునికి సహస్రార్చన చేసుకుంటాను” అన్నాడు. తల్లి “అలాగే చేసుకో నాయనా” అంది. “నేను ఏకాంతంగా చేసుకోవాలనుకుంటున్నాను.” అన్నాడు మళ్ళీ. “నీకు ఎలా చేసుకోవాలనిపిస్తే అలాగే చేసుకో” అంది అమ్మ. అంతా దైవ నిర్ణయం కాబోలు. అటు శ్రీరాముడు, ఇటు అంజనేయుడు ఒకేసారి ఏకాంతపూజలు ప్రారంభించారు. ఇద్దరూ కూడా వేర్వేరు స్థలాలలో చేస్తున్నా, ఆకాంక్ష మాత్రం ఒక్కటే. పరస్పరం కలుసుకోవాలన్నదే ఇద్దరి కోరిక. ఇద్దరి పూజా ఒకేసారి పూర్తి అయింది. ఇద్దరి హృదయాలలోనూ ఒకేసారి మహేశ్వరుని కృపాస్వరం ప్రతిధ్వనించింది. “తథాస్తు” వినగానే ఇరువురూ పులకితగాత్రులయ్యారు.

- అఖండజ్యోతి 2010, మార్చి

సూక్తులు - హితోక్తులు

1. ఒక నిమిషం కోపంతో - 60 సెకన్ల ఆనందాన్ని కోల్పోతాం.
2. తగవులు లేని సంసారం - తరంగాలు లేని సాగరం ఉండదు.
3. కంటికి రెప్ప కాపలా - కలిమికి ధర్మం కాపలా
4. తపస్సు ఒంటరిగా చేయాలి, పాఠమును ఇరువురు కలిసి చదవాలి, గానమును ముగ్గురు కలిసి పాడాలి, యాత్రను నలుగురు కలిసి చేయాలి, కృషిని ఐదుగురు కలిసి చేయాలి, యుద్ధమును అనేకలు కలిసి చేయాలి.
5. అధిక భోజనం ఆయువును, ఆరోగ్యాన్ని హరిస్తుంది
6. సంపాదించిన ధనానికి దానమే రక్షణ - చెరువులో నీటిని కాలువ ద్వారా బయటకు పంపుటే దానికి రక్షణ, నిల్వ చేసిన నీరు పాచిపట్టి చెడిపోతుంది.
7. పుష్పములో సువాసన, నువ్వులలో నూనె, కట్టెలో అగ్ని, పాలలో నెయ్యి, చెఱుకులో బెల్లం, వివేకములో పరమాత్మ దాగి యున్నాయి.
8. ఆలోచన లేకుండా ధనమును అడ్డగోలుగా వ్యయపరచువాడు, పరుల సహాయములేనివాడు, కలహమందు ఆసక్తికలవాడు, మంచి చెడ్డలెరుంగక సర్వ వర్ణముల స్త్రీలతో సంభోగించు వారు శీఘ్రముగా నశింతురు.
9. సత్యమును తల్లిగా, జ్ఞానమును తండ్రిగా, ధర్మమును సోదరునిగా, దయను సోదరిగా, శాంతిని భార్యగా సహనమును కొడుకుగా పొందాలి.
10. దయ చూపుటలో పువ్వు కన్నా మెత్తగా, నియమముల పాటించుటలో పిడుగు కన్నా కఠినంగా ఉండాలి.
11. గొప్పవారు ఆశయాల సాధన కొరకు జీవిస్తారు - దుర్బలులు ఆశల కొరకు జీవిస్తారు.
12. ఆశయం లేని జీవితం చుక్కాని లేని నావ వంటిది.
13. జీవితం నిరాడంబరంగా, ఆశయములు ఉన్నతంగా ఉండాలి.
14. విచక్షణలేని విజ్ఞానం ప్రాణం లేని శరీరంతో సమానం.
15. ఏ పని చేయకపోవుటే బాధలకు, ఇబ్బందులకు మూలం.
16. నీ జీవితాన్ని సుఖశాంతులతో ఉంచుకోవాలంటే ఇతరుల జీవితాలతో పోల్చుకొనకు.
17. గతాన్ని విశ్లేషించి - భవిష్యత్తుకు అనుసంధానించి వర్తమానంలో పయనించుట విజేతల లక్షణం.

సద్గుణాల వల్లనే సంపద లభిస్తుంది.

బాల్యావస్థ నుండి ప్రస్ఫుటితమౌతున్న సాధన యొక్క బీజాంకురాలు

బాల్యావస్థ నుండే పరమపూజ్య గురుదేవులలోని సాధకుని స్వరూపము యొక్క బీజాలు ప్రస్ఫుటితమౌతూనే ఉన్నాయి. అందువలననే ఆయన దివ్యమార్గదర్శక సత్తాను ఆహ్వానించగలిగే సామర్థ్యమును, పాత్రతను సంపాదించుకోగలిగారు. ఆయనకు పది సంవత్సరాల వయస్సునుండే 'సాధన వలన సిద్ధి' అనే సిద్ధాంతము సరైనదా, కాదా అనే సందేహము మెదులుతూనే ఉండేది. అది పరీక్షించేందుకు స్వయంగా ఆయనే సిద్ధమైనారు. అంతే ఆ సంకల్పము కార్యరూపం దాల్చేందుకు అవసరమైన అవకాశాలన్నీ వాటంతటవే లభించాయి.

గురుదేవుల తండ్రిగారు సంస్కృతమునందు ఉద్ధండ పండితుడు మరియు మహనీయుడైన మదనమోహన మాలవ్యా గారికి ఆప్తమిత్రులు, ఇద్దరూ కలిసి చదువుకున్నారు కూడా. యజ్ఞోపవీత సంస్కార సమయంలో ఆయన గురుదేవులకు ఎన్నో ఉపదేశించారు. కానీ వాటన్నింటిలోకి మాలవ్యా గారు చెప్పిన 'గాయత్రి బ్రాహ్మణులకు కామధేనువు వంటిది. అభీష్ట ఫలితాలను పొందేందుకు శ్రద్ధ, ప్రజ్ఞ, నిష్ఠలను ఆధారంగా చేసుకొనుట అత్యవశ్యకము' అనే వాక్యము ఆయనను నిరంతరము ఆలోచింపజేసే విధంగా ప్రేరేపించింది. ఆ మాటలైతే గుర్తున్నాయి కానీ రెండు మాటలు ఆయనకు అర్థము కాలేదు. అందులో ఒకటి - బ్రాహ్మణుడు కావాలంటే ఏం చెయ్యాలి? ఎందుకంటే గాయత్రి బ్రాహ్మణులకు కామధేనువు వంటిది అని చెప్పబడింది. మరి తను సనాతన బ్రాహ్మణ కుటుంబములోనే జన్మించారు, తండ్రి నేర్పిన విధంగానే బ్రాహ్మణోచిత నిత్యకర్మలు చిన్నతనం నుండి నేర్చుకొని చేస్తూనే వున్నారు. అటువంటప్పుడు తిరిగి బ్రాహ్మణుడుగా మారడమనే ప్రశ్న ఎలా వస్తుంది?

ఆయన మనస్సులో ఉదయించిన రెండవ ప్రశ్న - 'శ్రద్ధ, ప్రజ్ఞ, నిష్ఠలను ఆధారంగా చేసుకొనుట అత్యవశ్యకము'. దీని తాత్పర్యమేమిటి? కాశీ నుండి ఆగ్రాకు తిరిగి వచ్చేప్పుడు వీలున్నప్పుడల్లా ఈ రెండు విషయాలను గురించే ఆయన తన తండ్రిని మరలమరల అడగడము మొదలుపెట్టారు. ఆయన తండ్రిగారు పది సంవత్సరాల బాలుడు జిజ్ఞాసతో అడిగిన ప్రశ్నలకు అతని బుద్ధి ఎంతమేరకు అర్థము చేసుకోగలదో అంతవరకు వివరించారు. అర్థంకాని విషయాలను దాటవేయకుండా పిల్లవాడు తృప్తిపడేంతవరకు ఆయన వివరంగా

చెప్పారు. సంస్కృతమునందు అఖండ ప్రజ్ఞాపాటవాలు గల విద్వాంసుడైన, సరళమైన అంతఃకరణగల తండ్రి పిల్లవాని ప్రతి సందేహానికి సమాధానమిస్తూ సాధనలో అభిరుచి కలిగించడమేకాక గాయత్రి యొక్క మర్మమును అర్థమయ్యేలా వివరిస్తూ యజ్ఞోపవీత సంస్కారము యొక్క సార్థకతను అతని రోమరోమములో నింపిపెట్టారు. ఈ ప్రయత్నము అతను రాబోవు కాలములో గాయత్రి పట్ల ఇష్టము పెంచుకొని కోట్లాదిమంది వ్యక్తులను గాయత్రీసాధన చేయించేందుకు అవసరమైన ప్రేరణను అందించింది. ఈ విధంగా సద్గురు సాక్షాత్కారానికి ముందే జరుగవలసిన కార్యక్రమాన్ని శ్రీరామ్ తండ్రి నిజమైన మార్గదర్శకుని వలె పూర్తిచేశారు.

గాయత్రి కామధేనువు అంటే ఆమె మానవులయొక్క సమస్త కోరికలను పూర్తిచేస్తుంది అని పూజ్యగురుదేవుల తండ్రిగారు చెప్పారు. అది సమస్త మంత్రములకు బీజము, అన్నింటికంటే ప్రముఖమైనది, ఆమెయే వేదమాత. నాలుగు ముఖాలతో బ్రహ్మదేవుడు నాలుగు వేదాలను, ఈ మంత్రమునకు వ్యాఖ్యా రూపంగా తయారుచేశారు. దేవతలు, ఋషులు, బ్రాహ్మణులు, ఉపాసనా పరాయణులైన మహాపురుషులు దీనినే ఆధారంగా చేసుకున్నారు. ఈ దివ్యప్రేరణల యొక్క సారమునకు ప్రతీకగా యజ్ఞోపవీతము ధరింపజేయబడుతుంది. ఆ విధంగా సాక్షాత్తు గాయత్రీ మాతయే భుజములపైన, హృదయముపైన, వక్షస్థలముపైన, నడుములపైన ప్రతిక్షణము విరాజిల్లుతూ ఉంటుంది. అందువల్ల అతను సఫలీకృతుడయ్యేందుకు కావలసిన తత్వజ్ఞానమును అర్థము చేసుకుంటూ తన పాత్రతను పెంచుకుంటూ నిజమైన బ్రాహ్మణుని వలె తయారౌతాడు.

ఏ వ్యక్తియైనా నిజమైన బ్రాహ్మణుడా కాదా అనేది ఎలా అర్థము చేసుకోవాలో గురుదేవుల తండ్రిగారు ఇలా వివరించారు - ఒకటి వంశపరంపర ద్వారా బ్రాహ్మణ కులములో పుట్టి, ఆ వంశానుక్రమంగా వచ్చే ప్రభావము వల్ల కొన్ని విశేషతలు ప్రకటికరింపబడటము వల్ల బ్రాహ్మణుడనిపించుకోవడం, రెండు ఏ వంశములో జన్మించినా శ్రద్ధ, ప్రజ్ఞ, నిష్ఠతో కూడిన మనోభూమి తయారుచేసుకొనుట చేత బ్రాహ్మణుడనిపించుకోవడం. ఈ విధంగా చూస్తే వంశపరంపర అనేది కేవలము మట్టితో తయారైన ఆటబొమ్మవలె ఉండిపోతుంది.

భగవంతునికి దగ్గరగా కూర్చోడమే ఉపాసన.

1949లో పూజ్యగురుదేవులు మధుర వెళ్ళిన తరువాత 6 ధారావాహికలుగా ప్రచురించిన సద్జ్ఞాన పుష్పమాలను గురించి ప్రస్తుతము చెప్పడము సముచితంగా వుంటుంది. ఆ 6 ధారావాహికలలో ఒకటి 'గాయత్రీ బ్రాహ్మణులకు కామధేనువు వంటిది'. ఈ పుస్తకము యొక్క శీర్షికలను చదివిన పాఠకులంతా గాయత్రీ జపము కేవలము బ్రాహ్మణులు మాత్రమే చేయాలా? వారికి మాత్రమే ఫలిస్తుందా? అనే సందేహాలను వ్యక్తం చేశారు. అటువంటి పాఠకులకు అర్థమయ్యే రీతిలో గురుదేవులు మరల పుస్తకము పేరును 'గాయత్రీ కామధేనువు వంటిది' అని మార్చి అందులో కొన్ని కొత్త సంస్కరణలను ప్రవేశపెట్టారు. వాటిల్లో **గాయత్రీకి వంశము, కులము, లింగము, గోత్రము, వర్ణము వంటివి ఏవీ అడ్డుకావు అని విస్తృతంగా వివరించారు.** ఆనాడు సమాజంలో వ్యాపించివున్న మూఢనమ్మకాలు, అజ్ఞానములను చూస్తే అలా మార్చడం సముచితమేననిపిస్తుంది. ఆ తరువాత ఈ పుస్తకాన్ని ఎంతోమంది చదివారు. ఆ తరువాత దీనికి ఎన్నో సంస్కరణలను చేర్చి ప్రచురించారు. కామధేనువు నుండి ప్రత్యక్షంగా సిద్ధులు పొందాలనే కోరిక ప్రతివ్యక్తి మనస్సులోనూ ఉంటుంది. మనోవిజ్ఞానానికి సంబంధించిన ఈ మాయాజాలమే ప్రజలను సమ్మోహితులను చేసి పుస్తకము బాగా అమ్ముడయ్యేలా చేసింది. వారిలో ఎంతమంది బ్రాహ్మణత్వము గురించి నిజంగా అర్థం చేసుకొని పొందగలిగారు, గురుదేవుల ద్వారా గాయత్రీ తత్వదర్శనాన్ని ఆత్మలో ధరించగలిగారు అనేది వేరే విషయం.

కాశీ నుండి తిరుగుప్రయాణంలో గురుదేవుల తండ్రిగారు గాయత్రీని గురించి విస్తారంగా వివరిస్తూ గాయత్రీని త్రిపదా - అనగా మూడు చరణములు కలది కనుకనే అందులో మూడు వ్యాహుతులు వున్నాయి అని చెప్పారు. త్రిపదా అంటే చాలా అర్థాలున్నాయి కానీ అధ్యాత్మ తత్వదర్శనములో భావింపబడే అభిప్రాయము ఏమంటే జీవితంలో శ్రద్ధ, ప్రజ్ఞ, నిష్ఠలను లోతుగా పెంపొందించేసుకోవాలి. పండిత రూపకేశోర్ గారు జిజ్ఞాసువైన తన కుమారునికి మాలవ్యాగారి ద్వారా ఇవ్వబడిన సంకేతాలను చక్కగా హృదయంగమము అయ్యేలాగా వివరించారు. రైలు ప్రయాణమంతా దీనికి సంబంధించిన చర్చతోనే గడిచింది.

“శ్రద్ధ’ అంటే పరిపూర్ణమైన విశ్వాసము అని ఆయన చెప్పారు. ఆ విశ్వాసములో అనుమానాలు, తర్క-వితర్కాల వంటి వాటి ప్రసక్తేరాదు. ‘ప్రజ్ఞ’ అంటే - స్వ వివేకము. ఇది ఎంత దృఢంగా వుండాలంటే సంకల్పాన్ని సాకారం చేసి తీరాలి. ఎవరినో అడగాలి అనే ప్రసక్తే రాకూడదు. తనకు తాను ఎంత తృప్తిగా వుండాలంటే తన విశ్వాసాన్ని యథార్థరూపంగా చూడగలగాలి. ‘నిష్ఠ’ అంటే

నియమిత క్రియ కలాపాలు. ఈ సునిశ్చిత క్రియకు అన్నింటికంటే ఎక్కువ గొప్పతనం ఇవ్వబడింది. ఏ విధంగా నిద్రలేవగానే అన్నపానాదుల కొరకు మనస్సు పీకుతుందో, అంతకంటే ఎక్కువగా నిర్ధారిత ఉపాసనా కర్మకాండ చేసుకునేందుకు వ్యాకులపడాలి. నిత్యమూ వుండే శారీరక అవసరాలను ఎలా తీర్చుకుంటామో అలాగే మలినమైన మనస్సును పవిత్రం చేసుకునేందుకు, ఆత్మ యొక్క ఆకలిని తీర్చేందుకు అవసరమైన సాధనా కృత్యములను పూర్తిచేసుకోవాలి”.

తండ్రి అంతరాంతరాళాలను స్పృశించే విధంగా ఇస్తున్న వివరణను బాలుడైన శ్రీరామ్ వింటున్నాడు. ‘మనిషికి మూడు శరీరాలున్నాయి. కారణశరీరము, సూక్ష్మశరీరము, స్థూలశరీరము. కారణశరీరము భావనలకు ఉద్గమస్థానము. దీనినే భావశరీరమని కూడా అంటారు. భావనలతోనే పాషాణము కూడా దేవతగా మారుతుంది. మీరా యొక్క గిరిధర గోపాలుడు, రామకృష్ణ పరమహంస యొక్క కాళీమాత చమత్కారాలు చూపించగలిగారంటే వారితో పాటు సాధకుని యొక్క శ్రద్ధ, భావనలు అత్యంత గాఢంగా జోడింపబడుటయే కారణం. అధ్యాత్మకంలో చమత్కారాలన్నీ శ్రద్ధవే. అందుచేతనే మహనీయుడైన మాలవ్యాగారు కారణ శరీరాన్ని అత్యంత బలిష్ఠంగా తయారుచేసుకోవాలని నిర్దేశించారు.

ప్రజ్ఞ సూక్ష్మశరీరంలో వుంటుంది. ప్రజ్ఞ అనగా ప్రతి విషయం యొక్క లోతుల్లోకి ప్రవేశించి తన తర్కశక్తినంతా ప్రయోగించి ఒక నిర్ణయానికి రావాలి. విశ్వాసము బాగా బలపడి అవతలివారు ఎంత కదిలించాలి అని ప్రయత్నించినా వారి ప్రభావము పడని విధముగా తయారవగలిగితే అతనిలో ‘ఋతుంభరాప్రజ్ఞ’ జాగృతమైనదని భావించాలి. ఆ తరువాత విశ్వాసము నశించదు, నమ్మకాలు చలించవు.

స్థూలశరీరంలో నిష్ఠ వికసించింది అంటే అతని కార్య కలాపాలలో నియమబద్ధత, సువ్యవస్థ గోచరిస్తాయి. శరీరములోని ప్రతి అవయవము వనిని సరైనరీతిలో చేయకపోతే ఒప్పుకోనంతగా అలవాటుపడిపోతుంది. శంఖనాదం వింటూనే సైనికులు డ్యూటీలోకి హాజరు ఎలా అవుతారో అంతలాగా ప్రతి అవయవము అలవాటు పడిపోతుంది. ఏ కార్యమునందు అనన్యమైన నిష్ఠ వుంటుందో అందులో మనస్సు కుదరకపోవడం, నమయం లేకపోవడం అనే తప్పించుకునే ధోరణికి అవకాశముండదు.

ఆత్మిక ప్రగతికి కావలసిన మూడు తత్వములను జీవితంలో ఎలా సమన్వయపరుచుకోవాలో అర్థము చేసుకున్న బాలుడైన శ్రీరామ్ యొక్క జిజ్ఞాస అధ్యాత్మ తత్వజ్ఞానము వైపు పరుగులు

ప్రయత్నశీలుడు ఎప్పుడూ ధనవంతుడే.

తీసింది. 'గాయత్రీ కామధేనువే, అమృతతుల్యమైన పాలనిస్తుంది కానీ దానికపసరమైన దాణా, నీరును కూడా సమకూర్చాలి. అలా చేయకపోతే ఆకలితోవున్న ఆవు దగ్గర పాత్ర నిండా పాలు తీసుకోవాలి అనే కోరిక వృధా అవుతుంది' అని తండ్రిగారు చెప్పారు.

పూజ్యగురుదేవులు తన యాత్ర యొక్క సంపూర్ణ వివరాలను గురించి ఇలా అంటారు.

'మహానీయుడైన మాలవ్యాగారి యొక్క సూత్రాల గురించి నాన్నగారు ఇచ్చిన వ్యాఖ్యానం మస్తిష్కము మొదలు అంతఃకరణ యొక్క మూలమూలల్లోకి ఇంకిపోయింది. ఇందుకు సంబంధించి

ఎన్నో అనుమానాలు చాలాసార్లు వచ్చినా లోపలినుండి వాటికి సమాధానాలు వచ్చేవి'. ఇంత సారగర్భితమైన అధ్యాత్మవివేచన ఆయనకు బాల్యమునందే అందింది. యజ్ఞోపవీత సంస్కారముతో పాటు ద్విజత్వము కూడా లభిస్తుంది. అది అంతర్జ్ఞాన రూపంలో, తండ్రిగారి వాణి రూపంలో లభించింది. ఆ తరువాత రెండు సంవత్సరాలకు తండ్రిగారు స్వర్ణస్థలైన తరువాత దానికి సంబంధించిన పరీక్షలను ఎదుర్కోవలసి వచ్చింది. చివరికి 15 సంవత్సరాల వయస్సులో ఆయన యొక్క మార్గదర్శకుడైన గురుసత్తా వెదుక్కుంటూ ఆయన దగ్గరకు వచ్చి చేరింది.

- అఖండజ్యోతి, సెప్టెంబర్ 1990
అనువాదం : శ్రీమతి వల్లీశ్రీనివాస్

పశుపక్ష్యాదులు కూడా మనుష్యులకు మార్గదర్శకములే

చాణక్య నీతి నుండి సంగ్రహము

మిత్రమా!

మనలను సంస్కరించి, మనలను వివేకవంతులుగా తీర్చిదిద్దుటకై ఆ ప్రకృతి మనకెన్ని అందించినదో, కన్నులు తెరచి, మనస్సు విప్పి మనచుట్టూ ఉన్న వానిని పరికించి, పరిశీలించుట అవసరం. దీనిని చదవండి, ఆచరణలో పెట్టండి, విజేతలు కండి.

శ్లో|| సింహదేకం బకాదేకం శిక్షేచ్ఛిత్సారికుక్కుటాత్ |

వాయసాత్పంచ శిక్షేచ్ఛుషట్ శునస్త్రేణి గర్భభాత్ ||

భావార్థము : మనుష్యుడు సింహము నుండి ఒకటి, కొంగ నుండి ఒకటి, కోడి నుండి నాలుగు, కాకి నుండి ఐదు, కుక్క నుండి ఆరు మరియు గాడిద నుండి మూడు గుణములు నేర్చుకొనవలెను.

వివరణ :

సింహం : "సింహం" వలె సర్వశక్తులు ఒడ్డి చిన్న పనినైనా, పెద్ద పనినైనా సాధించాలి.

కొంగ : బుద్ధిమంతుడైనవాడు కొంగ వలె ఏకాగ్ర చిత్తుడై ఇంద్రియములను వశంనందుంచుకొని దేశమును, కాలమును మరియు బలమును గుర్రెరిగి సమస్త కార్యముల సాధించాలి.

కోడి : నిర్ణీత వేళకు మేల్కొనుట, సదాపోరునకు సిద్ధముగ నుండుట, సంపదలో బంధువుల కీయదగిన భాగమును ఇచ్చుట, స్వయముగా ఆక్రమించుకొని, లాగుకొని భుజించుట అను ఈ నాలుగు గుణములను కోడి నుండి నేర్వాలి.

కాకి : రహస్యముగా సంభోగించుట, కార్యసాధనలో మొండితనం, సమయానుకూలంగా తన పనిని సాధించుకొనుట, సదా జాగరూకతోనుండుట, ఇతరులను తేలికగా నమ్మకుండుట, అనెడి ఐదు గుణముల కాకి నుండి నేర్వాలి.

కుక్క : ఎక్కువ తినగలిగెడి శక్తి కలిగి యుండియూ, లభించినదానితోనే తృప్తి పడుట, బాగుగా నిద్రించుట, స్వల్పధ్వనులకు కూడా మేల్కొనుట, యజమాని విషయంలో నమ్మకంగా నుండుట, శౌర్యము కలిగి యుండుట అను ఈ ఆరు గుణములను కుక్క నుండి నేర్వాలి.

గార్భభము : అలసియున్ననూ, భారమును సంతోషముగా మోయుచూ, శీతోష్ణములు లెక్క చేయకుండుట, సర్వదా సంతోషముతో జీవితాన్ని గడుపుట అనెడి మూడు గుణాలను గాడిద నుండే నేర్వాలి.

మనిషి పై ఇరువది గుణముల ఆచరణలో పెట్ట గల్గినచో సమస్తకార్యములందూ, సమస్తావస్థలయందు తప్పక విజయమునొందగలడు.

మంచి ఆలోచనలే అభివృద్ధికి ఆధారాలు.

బలివైశ్య ప్రాముఖ్యత

యజ్ఞప్రక్రియలు ప్రారంభమైన నాటినుండి నేటివరకు బలివైశ్యం ప్రాముఖ్యతను సంతరించుకొన్నది. పూజ్య గురుదేవులు యజ్ఞకార్యక్రమములతో పాటు బలివైశ్య విధానము వెలుగులోకి తీసుకొని రావడం జరిగింది. సులభతరమైన ఈ విధానము అనంతమైన లాభములను అందివ్వగలదు. ఈ విధానము తెలియని రోజులలో సాత్విక ఆహారమును భుజించువారి ఇళ్ళల్లో వంట చేయు గృహిణి వండుటకు కావలసిన బియ్యములో కొంత తడిసిన బియ్యమును చేత తీసుకొని 'ఓం కృష్ణా అక్షయమస్తు' అని పలికి మంచుచున్న అగ్నిలో వేయడం జరిగేది. తద్వారా ఆ కుటుంబసభ్యులందరికి అన్నసమృద్ధి కలిగి జీవించేవారు. నేటికి సుఖశాంతులతో జీవిస్తున్నారు. కొందరి ఇళ్ళలో నేటికి ఈ విధానము కొనసాగుతున్నది. బలివైశ్యం చేయక తిను మూఢుడు కాలసూత్రనరకమందు కూలునని దేవీభాగవతము 11వ స్కందములో స్పష్టముగా వ్రాయబడివున్నది. మనము ప్రారంభించు బలివైశ్యము నేటితరము వారికేగాక రాబోవు తరముల వారికిని అన్నసమృద్ధితో జీవించగలరు.

బలివైశ్యములోని పంచ ఆహుతులను పరమపూజ్య గురుదేవులు పంచ మహాయజ్ఞములుగా అభివర్ణించారు. ఇక్కడ మహా అన్న శబ్దముతో ప్రాముఖ్యత చెప్పబడినది. కానీ ఇంత చిన్న పనిని గురుదేవులు మహా యజ్ఞముగా ఎందుకు చెప్పారు? ఈ పంచ మహా యజ్ఞములో వివరించబడిన బ్రహ్మ, దేవ, ఋషి, నర, భూత యజ్ఞములకు ఆహుతులు ఇవ్వటంలో పరమార్థం వారిని అదృశ్యమైన వ్యక్తులుగా భావించి భోజనం పెట్టటం కాదు. ఆ పదముల ద్వారా సూచించబడిన దేవ ప్రవృత్తులను మరియు సత్ప్రవృత్తులను అభివర్ణన చేసుకోవాలి అని అర్థం. ఈ గుణములను పెంపొందించుటకు తగినంత అంశదానములను కేటాయించాలి.

1. **బ్రహ్మ యజ్ఞము** - బ్రహ్మ యజ్ఞమనగా బ్రహ్మజ్ఞానము మరియు ఆత్మజ్ఞానము వైపు ప్రేరణ పొందుట. ఈశ్వరుడు మరియు జీవుని మధ్య జరిగే పరస్పర ఆదాన ప్రదానముల ప్రక్రియను ఈ యజ్ఞము సూచిస్తుంది.
2. **దేవ యజ్ఞము** - దేవ యజ్ఞము యొక్క ఉద్దేశ్యము పశు ప్రవృత్తుల నుండి మానవీయ ప్రవృత్తుల వైపు ప్రగతి సాధించే క్రమము. దేవత్వమునకు అనుగుణ్యముగా గుణ, కర్మ, స్వభావములను మలచుకోవాలి. వీలైనంత ఎక్కువగా పవిత్రత మరియు ఉదారత పెంపొందించుకోవాలి.

3. **ఋషి యజ్ఞము** - ఋషి యజ్ఞము అనగా వెనుకబడిన వారిని కరుణార్థహృదయముతో చేయూత ఇచ్చే ధృక్పథం అలవరచుకోవాలి, సదాశయాలను పెంపొందించుకోవాలి. పూర్వపు ఋషుల, మహాత్ముల యొక్క ఆదర్శాలను మన జీవితములో అలవరచుకోవాలి.

4. **నర యజ్ఞము** - మానవీయ గరిమకు అనురూపముగా వాతావరణం, సమాజ వ్యవస్థను నిర్మించుట. మానవీయ గరిమను సంరక్షించుకొనుట మరియు సమాజ నియమాలను పాటించుతూ నరుడి నుండి నారాయణుడిగా అభివృద్ధి చెందుట దీని లక్ష్యము, మానవుడు విశ్వ మానవునిగా ఎదగాలి.

5. **భూత యజ్ఞము** - మన ఆత్మీయత ఇతర మానవుల వరకే పరిమితము కాక ఇతర జీవధారుల ఎడ కూడా సద్భావనా పూర్ణ వ్యవహారము గావించుట. వృక్ష, పనస్పతుల యొక్క వికాసమునకు కూడా ప్రయత్నశీలురు కావాలి.

వండిన అన్నం కొంచెం తీసుకుని దానిలో కొంచెం బెల్లం, నెయ్యి వేసి కలపి 5 చిన్న చిన్న ఉండలుగా చేసుకొని ఈ క్రింది 5 మంత్రములతో పాటు 5 ఆహుతులను అగ్నిలో భావనాపూర్వకముగా సమర్పించాలి. చిన్న చిన్న చితుకులతో అగ్ని స్థాపన గావించి ఆహుతులు ఇవ్వవచ్చు. లేదా ఒక చిల్లుల గరిటను గ్యాస్ స్టావ్ మీద పెట్టి కూడా ఆహుతులు సమర్పించవచ్చు.

1. ఓం భూర్భువః స్వః తత్సవితుర్వరేణ్యమ్
భర్గోదేవస్యధీమహి ధియోయోనః ప్రచోదయాత్ |
స్వాహా ఇదం బ్రాహ్మణే ఇదం నమమ ||
2. ఓం భూర్భువః స్వః తత్సవితుర్వరేణ్యమ్
భర్గోదేవస్యధీమహి ధియోయోనః ప్రచోదయాత్ |
స్వాహా ఇదం దేవేభ్యః ఇదం నమమ ||
3. ఓం భూర్భువః స్వః తత్సవితుర్వరేణ్యమ్
భర్గోదేవస్యధీమహి ధియోయోనః ప్రచోదయాత్ |
స్వాహా ఇదం ఋషిభ్యః ఇదం నమమ ||
4. ఓం భూర్భువః స్వః తత్సవితుర్వరేణ్యమ్
భర్గోదేవస్యధీమహి ధియోయోనః ప్రచోదయాత్ |
స్వాహా ఇదం నరేభ్యః ఇదం నమమ ||
5. ఓం భూర్భువః స్వః తత్సవితుర్వరేణ్యమ్
భర్గోదేవస్యధీమహి ధియోయోనః ప్రచోదయాత్ |
స్వాహా ఇదం భూతేభ్యః ఇదం నమమ ||

బలివైశ్యం ప్రతిరోజు చేయండి. జీవితాన్ని ధన్యం చేసుకోండి.

గృహస్థ జీవనం కూడా ఒక యోగ సాధనే.

ప్రాణాగ్నిహోత్ర విధి

మన వేద వాఙ్మయములో మన శరీరాన్ని పంచ భూతాత్మిక శరీరమని పేర్కొన్నారు. బాహ్యప్రపంచములో గోచరించు పృథ్వి, జల, అగ్ని, వాయు, ఆకాశ తత్వములతో నిర్మితమైన శరీరము కనుక దీనిని పాంచభౌతిక శరీరమని పిలుస్తారు. జనన మరణములు ఈ తత్వములపై ఆధారపడి ఉన్నాయి. మరియు దేవతా శక్తులతో అనుసంధానమై ఉన్నాయి. మనము పీల్చు గాలి అనగా (సప్తవ్యాప్యతులతో కూడిన ప్రాణాయామము, మంత్ర పూరిత స్వాహా శబ్దముతో భుజించు ఆహారము భగవత్ శక్తిగా అనగా చైతన్యశక్తిగా మార్పుచెంది సాధకులకు ఉపాసన, సాధన, ఆరాధనలకు అనుకూల వాతావరణాన్ని కల్పిస్తాయి. మంత్ర పూరితముగా మనము భుజించు ఆహారము ద్వారా సామాన్య శరీరము యజ్ఞమయ శరీరముగా మార్పుచెందగలదు. ఈ విశ్వాసముతోనే మన పూర్వులు మనకందించిన అనేక నియమములలో ఆహారనియమము అత్యంత ప్రాధాన్యత వహించినది.

సాత్విక ఆహారముతో సత్వగుణములు అభివృద్ధి చెందును. సత్వగుణము వలన మంచిచెడుల వివేచనాశక్తి కలిగి సన్మార్గములో అనగా సత్యమార్గములో నడచుటకు మనము తీసుకునే ఆహారము మనకు ఉపకరించును. దైవీశక్తుల అనుగ్రహము సత్వగుణ సంపన్నులకు త్వరగా చేరగలదు.

మనము ఈ పవిత్ర ఆహారమును స్వీకరించుటకు మన చేతివ్రేళ్ల సముదాయములతో ఏర్పడిన ముద్రలు అత్యంత ప్రాధాన్యత వహించియున్నవి. కనుక మనము ఈ ముద్రల ద్వారా స్వీకరించిన ఆహారమును ఆయాదేవతలు స్వీకరించి మనకు సంపూర్ణ ఆరోగ్యమును ప్రసాదించగలరు.

ఆహారనియమములలో మొదటిది భూశుద్ధి కార్యక్రమము - మనము భుజించుటకు అనువైన స్థలమును ఎన్నుకుని గాయత్రీ మంత్రోచ్ఛరణతో కొంత జలమును నేలపై చల్లుకొనినచో భూవాతావరణమును ఆక్రమించిన కొన్ని దుష్టశక్తులు నశించి తద్వారా మంచి ఆహారమును స్వీకరించుటకు కావలసిన అనుకూల వాతావరణము ఏర్పడును. రెండవది దేహశుద్ధి కార్యము - కాళ్లు, చేతులు శుభ్రపరచుకుని నిర్ణీత స్థలములో కూర్చుని ఏడు పర్యాయములు మూలబంధము వేసికొనినచో ఆహారము త్వరితముగా జీర్ణము కాగలదు. భుజించుటకు పూర్వము ధ్యానమనస్సులై విశ్వేశ్వర సహిత శ్రీ కాశీ అన్నపూర్ణేశ్వరిని

ధ్యానించాలి. మంచినీటి గ్లాసు మనకు కుడి వైపున పెట్టుకోవాలి. దీనినే సవ్యదిశ అంటారు. కుడి చేతిలో కొద్దిగా నీళ్లు తీసుకుని గాయత్రీ మంత్రోచ్ఛరణ చేయుచూ మనము భుజించు ఆహార పదార్థాలన్నింటిపైన మంత్ర జలమును చల్లాలి. తద్వారా పదార్థములపై అదృశ్యమాలిన్యముల నిర్మూలనము కాగలవు.

అన్నముపైన కొంచెం నేతిని వేసుకొని తత్ సంబంధిత ముద్రలో ఆ అన్నమును కొద్దిగా తీసుకుని పంచ ప్రాణాహుతులను ఈ క్రింది విధముగా భావనతో తమ నోటిలో వేసుకోవాలి. వీటికి మూలము 'దేవీభాగవతము'లోని ఏకాదశ స్కందము, 22వ అధ్యాయములో వివరించబడిన విధివిధానాలు:

- సర్వయజ్ఞఫలప్రాప్తి: సర్వలోకేషు గచ్ఛతి
హృత్పుండరీకమరణిర్మనో మంథాన సంజ్ఞకమ్ || 26
- వాయురజ్ఞా మధేదగ్నిం చక్షురధ్వర్యురేవచ
తర్జనీ మధ్యమాంగుష్ఠై: ప్రాణస్వైవాహుతిం క్షిపేత్ || 27
- మధ్యమానామికాంగుష్ఠై రుదానస్యాహుతిం క్షిపేత్ |
కనిష్ఠానామికాంగుష్ఠై ర్వాసస్య తదనంతరమ్ || 28
- కనిష్ఠాతర్జస్యంగుష్ఠై రుదానస్యాహుతి క్షిపేత్ |
సర్వాంగుశ్చైర్భ్రహ్మీత్వాన్నం సమానస్యాతిం క్షిపేత్ || 29
- స్వాహోంతా వ్రుణవాద్యాం శ్చ నామ మంత్రాశ్చ వై పరేత్ |
ముఖే చాహవసీయ స్తు హృదయే గార్హపత్యక: || 30

భావము : ఈ హృదయ కమలము క్రింది అరణి; మనస్సు పై రెండవ అరణి - వాయువు త్రాడుగాచేసి అగ్నిని మధించ వలయును, కన్నులధర్వుడు.

తరువాత శ్లోకములలో ఐదు ఆహుతులకు కావలసిన ముద్రలను వివరించడం జరిగింది.

1. ప్రాణ ఆహుతి :

ముద్ర : బ్రౌటన వేలు, తర్జనీ (చూపుడు వేలు) మరియు మధ్యమ వేలును కలపాలి. ఈ ముద్రలో నేతితో కలిపిన అన్నమును తీసుకుని

ధ్యాన భావన : రంగు - బంగారు వర్ణము, ఋషి - క్షుదాగ్ని, దేవత - సూర్యుడు, ఛందము - గాయత్రీ

తరతమ భేదాలే అన్యాయానికి మూలాలు.

ఓం ప్రాణాయస్వాహా - అంటూ నోటిలో వేసుకోవాలి.

పిదప 'ఇదమాది దేవాయ న మమ' అని పలకాలి. ఈ ఆహుతిని స్వీకరించు దేవత సవిత. తద్వారా మంచి వర్షస్సు ఏర్పడును. గాయత్రీ మంత్ర జపమునకు శరీరము అనుకూలించును. మంచి ఆకలి కలుగును, అనాహత చక్రము ప్రభావితమగును.

2. అపాన ఆహుతి :

ముద్ర : మధ్య వేలు, ఉంగరపు వేలు, బ్రౌటన వేళ్ళను కలపాలి.

ధ్యాన భావన : రంగు - ఆవుపాల రంగు, ఋషి - శ్రాద్ధాగ్ని, దేవత - సోముడు, ఛందము - ఉష్ణిక్

ఓం అపానాయస్వాహా - అంటూ నోటిలో వేసుకోవాలి.

పిదప 'ఇదం సోమాయ న మమ' అని పలకాలి.

ఈ ఆహుతిని స్వీకరించు దేవత చంద్రుడు. ప్రాణశక్తి సోమునితో కలిసినప్పుడు శాంతిని, పుష్టిని కలిగించే శక్తిగా మారుతున్నట్లు భావించాలి. మూలాధార చక్రమును ప్రభావితము చేయును.

3. వ్యాన ఆహుతి :

ముద్ర : ఉంగరపు వేలు, చిటికిన వేలు, బ్రౌటన వేళ్ళను కలపాలి.

ధ్యాన భావన : రంగు - పద్మము, ఋషి - హుతాశనాగ్ని, దేవత - అగ్ని, ఛందము - అనుష్టుప్

ఓం వ్యానాయస్వాహా - అంటూ నోటిలో వేసుకోవాలి.

పిదప 'ఇదమగ్నయే న మమ' అని పలకాలి.

ఈ వ్యాన ముద్ర ద్వారా స్వీకరించిన ఆహారము స్వాధిష్ఠానమును ప్రభావితము చేయగలదు. నాభి నుండి కాలి బ్రౌటన వేలు వరకు ఈ శక్తి ప్రవహించి మనకు కలిగే వ్యాధుల నుండి రక్షించగలదు.

4. ఉదాన ఆహుతి :

ముద్ర : చూపుడు వేలు, చిటికిన వేలు మరియు బ్రౌటన వేళ్ళను కలపాలి.

ధ్యాన భావన : రంగు - ఆరుద్రము, ఋషి - అగ్ని, దేవత - వాయువు, ఛందము - బృహతీ

ఓం ఉదానాయస్వాహా - అంటూ నోటిలో వేసుకోవాలి.

పిదప 'ఇదం వాయవే న మమ' అని పలకాలి.

ఈ ముద్ర విశుద్ధి చక్రమును ప్రభావితము చేయును. గొంతు నుండి తల వరకు ఈ మంత్రపూరిత ఆహారము పని చేసి మంచి శ్రావ్యమైన కంఠమును ప్రసాదించును.

5. సమాన ఆహుతి :

ముద్ర : అన్ని వేళ్ళ చివరి భాగములను కలపాలి.

ధ్యాన భావన : రంగు - ఎరుపు, ఋషి - అగ్ని, దేవత - పర్ణస్యూడు, ఛందము - పంక్తి

ఓం సమానాయస్వాహా - అంటూ నోటిలో వేసుకోవాలి.

పిదప 'ఇదం పర్ణస్యాయ న మమ' అని పలకాలి. ఈ మంత్రాహుతి మణిపూరక చక్రమును ప్రభావితము చేయును. తద్వారా హృదయము నుండి నాభి వరకు గల ప్రదేశమంతయు రోగరహితమై ఉండగలదు. మంచి శ్వాస ప్రక్రియ జరుగగలదు.

పై నియమములను పాటించి ఆహారమును స్వీకరించుట ద్వారా సంపూర్ణ ఆరోగ్యమును పొందగలరు. ఆత్మోన్నతి కొరకై చేయు ఈ కార్యక్రమము ద్వారా ఖచ్చితంగా దేవమానవులుగా మారగలరు.

పరమహంస ఆశ్రుధార

శ్రీరామకృష్ణ పరమహంస మొదటి నుండి బ్రహ్మచర్యం పాటించేవారు. ఈయనను పరీక్షించాలని రాసమణిదేవి అల్లుడు ఈయనను ఒక వేశ్య ఇంటికి తీసుకువెళ్ళాడు. అక్కడ పరమహంస ఒంటరిగా వదలి అతను ప్రక్కకు తప్పుకున్నాడు. ముందుగా వేసుకున్న ప్రణాళిక ప్రకారం వేశ్య ఈయన ముందుకు ప్రణయాన్ని ఒలికించసాగింది. అయినా ఏ మాత్రం చలించక అమ్మా! అమ్మా! అంటూ సంబోధించే పరమహంస ధోరణి వేశ్యకు భయం కలిగించింది. అపరాధ భావనతో వణుకుతున్న ఆమెను చూచేసరికి పరమహంస కన్నుల వెంట అశ్రుధారలు ప్రవహించసాగాయి. ఈ విధంగా వారి నాటకం ముగిసింది.

- ప్రజ్ఞా పురాణం నుండి

మంచి విద్య, మంచి మాట సదాచారాన్ని పెంచుతాయి.

పూజ్య గురుదేవుల అమృతవాణి

యుగపరివర్తన కాలములో పంచశీలములను పాటించండి

ఇది అసాధారణమైన సమయము

ఇది యుగపరివర్తన సమయం. మీకది కనిపించుట లేదు. కానీ నేను మీకు కచ్చితంగా చెప్పవల్సిన విషయం ఏమిటంటే - మీరు జన్మించిన కాలం సాధారణ సమయం కాదు, అసాధారణ సమయము. ఈ సమయంలో యుగం వేగంగా పరివర్తన చెందుతున్నది. ఏవిధంగా ప్రపంచంలోని సమస్యలలో మార్పులు-చేర్పులు, పరిణతులు జరుగుతున్నాయో మీరు చూడటం లేదా?

పనికిరాని జాతి వినాశనం కలుగజేస్తుంది

వినాశనం కలుగజేసే వరిస్థితులు వేగంతో విరుచుకుపడుతున్నటువంటి కాలంలో మీరు జన్మించారు. మనిషి స్వభావరీత్యా ఎంత దిగజారిపోయాడంటే ఇంతగా ఎప్పుడూ దిగజారలేదు. ప్రపంచ పటం మీద చరిత్ర చెప్తున్నది ఏమనగా-మానవుడు ఇంత దిగజారిన స్థితిలో ఎప్పుడూ లేడు. తెలివితేటల పరంగా చూస్తే మనిషి తెలివి బాగానే పెరుగుతున్నది. విద్య అతనికి అధికంగా అందుబాటులోకి వస్తున్నది, తెలివితేటలు పెరుగుతున్నాయి, డబ్బులు, మంచి ఇల్లు, సమస్త వస్తువులు అధికంగానే లభిస్తున్నాయి, కానీ నిజాయితీ మరియు దృష్టికోణపరంగా మనిషి అత్యంత బలహీనుడుగా, చౌకబారుగా, స్వార్థపరునిగా, జిత్తులమారిగా, అధర్మపరునిగా, లోభిగా మారిపోతున్నాడు. ఈ కాలంలో మనిషి ధూర్తునిగా తయారవుతున్నాడు. తత్ఫలితంగా వచ్చిన మోసపు ప్రవర్తన, లోభత్వం మరియు స్వార్థపరత ఈనాడు మనందరిమీద ఎంతగా కమ్ముకున్నాయంటే ఒకవేళ అవి ఇదేవిధంగా ఇంతే స్థాయిలో కొనసాగినట్లయితే ఒక మనిషి మరో మనిషిని కొద్దిరోజులలోనే చంపివేసేటం మొదలెడతాడేమో, సాటి మనిషిని ప్రాణాలతోనే మ్రింగివేస్తాడేమో అన్న అనుమానం కలుగుతున్నది.

ఈనాడు యూరప్ లో ఇదే పరిస్థితి ఉంది. దాంపత్య జీవితంలో ఎన్నో కష్టాలు వస్తున్నాయి. దంపతులు కలిసి జీవిస్తున్నప్పటికీ వారి మధ్య ఎంత దూరం పెరిగిందంటే ఒకరు మరొకరిని అంతం చేస్తారేమో అన్న భయంతో, అనుమానంతో ఒకరిపట్ల మరొకరు జాగరూకులై మెలగుతున్నారు. ఇద్దరూ అప్రమత్తులైవుంటూనే, ప్రేమనుకూడా పంచుకుంటున్నారు. ఇద్దరూ కలిసి ఎన్నో విషయాల గురించి చర్చించుకుంటున్నా, ఒకరి చేతిలో మరొకరు

హత్య చేయబడతారేమో అన్న అనుమానంతో సాటివారి ప్రవర్తన పట్ల అప్రమత్తతతో వ్యవహరిస్తున్నారు.

భౌతికవాద స్వార్థపరత్వము

మనం ఎటూ చెప్పలేని పరిస్థితి ఈనాడు నెలకొనివుంది. ప్రపంచంలోని విచిత్రమైన భయానక పరిస్థితి మీ ముందున్నది. యుగంలోని ఒక పక్షం వినాశనమునకు విజృంభిస్తున్నది. అయితే మనం నడుస్తున్న ఈ దారిలోనే, ఈ విధానంలోనే మనం ముందుకు సాగుతూవుంటే వైజ్ఞానిక ప్రగతిని సాధిస్తూవుంటే, మానవులలో స్వార్థపరత పెరుగుతూవుంటే, మానవుల సంతానోత్పత్తిమీద నియంత్రణ లేకపోతే ప్రపంచం నశించిపోతుంది అన్న విషయాన్ని గమనించాలి. 100 సంవత్సరాల తర్వాత మనం జీవించివుండం. కానీ మీలో ఎవరైనా జీవించివుంటే ప్రపంచం ఏ పరిస్థితులలో ఉంటుందో చూడండి. రెండవ భాగం మనం కలలుగన్న మరో ప్రపంచం. అది బహుసుందరమైనది. ఆ ప్రపంచంలో ప్రేమ, స్నేహం, విశ్వాసం, పరస్పర సహకారం-సేవా భావనలు నిండివున్నాయి. మా ఆలోచనలలో సుడులు తిరుగుతున్న ఆ ప్రపంచం ఎంతో మధురమైనది. మా కలలు బహుశ సాకారమయినట్లయితే, ఈ పెరిగిన విజ్ఞానం, ధనం, విద్య, మనిషి అనుభవిస్తున్న లేక పొందుతున్న సుఖసౌకర్యాలు ఇవన్నీ కలిసి భూమిమీదకు స్వర్గీయ వాతావరణమును తేగలవు అని మేము అనుకుంటున్నాం. వేల, లక్షల సంవత్సరాలకు పూర్వం రహదారులు, విద్యుత్తు, వెలుగు, టెలిఫోన్, పోస్టాఫీసు మొదలైనవి ఏమీ లేవు. అటువంటి అభావగ్రస్త పరిస్థితులలో కూడ జనులు స్వర్గీయ వాతావరణంలో జీవిస్తే నేడున్న శ్రేష్ఠమైన పరిస్థితులు ప్రపంచమంతటా ఎంత శాంతి, సరసత, సుఖం, సౌందర్యమును నింపగలవో, ఉత్పత్తి చేయగలవో మేము చెప్పలేము.

మానవత్వము ఒక కూడలి వద్ద ఉంది

నేడు మానవాళి నుంచున్న కూడలికి ఒక వైపు వినాశకరమైన మార్గం, మరో వైపు ఉన్నతిని కలిగించే మార్గం ఉంది. ఈ ఉన్నతిపథంలో ముందుకు సాగితే ఏమి జరుగబోవుచున్నదో దానికొరకు మీరు మీ పాత్రను పోషించాలి. లోక్ సభలో ఎన్నిక జరిగినప్పుడు ఇరుపక్షాల వారికి సమమైన ఓట్లు వస్తే అప్పుడు

తనను తాను అదుపులో పెట్టుకోలేనివాడు అందరికన్నా బలహీనుడు.

రాష్ట్రపతి తన ఓటును ఎవరికి వేస్తే వారు గెలిచినట్లుగా మీరు వినాశనం కలిగించే వైపుకూ వెళ్ళవచ్చును లేదా సుఖశాంతులను ప్రసాదించే మార్గము వైపుకూ వెళ్ళవచ్చును. తుది నిర్ణయం మీదే. మీరు సుఖశాంతులను ఒనగూర్చే మార్గమునే ఎన్నుకోవాలి అని; జంతువుల వలె వృధాగా జీవితమును గడుపరాదు అని, మీరు మీ వర్తమాన జీవితమును మనుష్యుల వలె, ఆలోచనాపరుల వలె, తెలివిగలవారి వలె గడపాలి అన్నదే నా ఆలోచన.

శ్రీరామునితోపాటు దేవతలు నడచారు

మరి ఇలాంటి సమయం తిరిగిరాదు. ఎటువంటి కాలంలో శ్రీరాముడు రావణుని రాజ్యమును నిర్మూలించటానికి అవతరించాడో బహుశా మీకు తెలియదు. రావణుడు ఒక వ్యక్తి కాదు, ఒక ఆలోచనావిధానము, ఒక సంస్కృతి. పంచవటి మొదలుకొని హిందూస్థానంలో అర్ధభాగం మీద రావణుడు తన ఆలోచనావిధానమును వ్యాపింపజేశాడు. ఆ సంస్కృతిని పెకలించివేయటానికి రామచంద్రమూర్తి ఒంటరిగా ఏమీ చెయ్యలేడు. శ్రీరామచంద్రుని ఒక్క ధనుర్బాణములు ఏమీ చెయ్యగలవు? దానిని తొలగించి నశింపజేయటానికి అసంఖ్యాకులు పనిచేయవలసిన అవసరమున్నది. ఇప్పుడు కూడా అటువంటి పరిస్థితి ఉంది. రామచంద్రుడు అవతరించాలి అనుకున్నప్పుడు దేవతలు ఆయనతో ఇలా అన్నారు. 'మీతోపాటు మేమూ వస్తాము, ఎందుకంటే మీరు ఒంటరిగా చేపట్టిన కార్యమును పూర్తిచేయలేరు'. అప్పుడు శ్రీరాముడు వారితో ఇలా అన్నాడు. 'మానవులు బహు చతురులు, అధర్మపరులు, స్వార్థపరులు, ఉన్నతమైన గుణములు లేనివారు కనుక మీరు మానవ శరీరంతో జన్మించినట్లయితే మీరు కూడా ఆ జననముద్రంలో కలిసిపోయి మీరూ వారి వలెనే తయారై, మనుష్యుల వలె ప్రవర్తిస్తూ, చతురులుగా మెలగటం తప్ప మరేమీ చెయ్యలేరు. మీలో ఈ దుర్గుణాలు తలెత్తవన్న భరోసా ఏమున్నది? శ్రేష్ఠకార్యముల కొరకు మీరు బలిదానం చెయ్యలేరు. అందువలన మీరంతా మానవులుగా జన్మించుట బదులు ఇతర యోనులలో జన్మించినట్లయితే మంచిది'.

ఒకరిని మించి ఒకరు

దేవతలు కోతులు, ఎలుగుబంటులుగా జన్మించుటకు ఇష్టపడ్డారు. రామచంద్రుడు ధర్మస్థాపన-అధర్మ నిర్మూలన అనే కార్యం నిర్వహించుటకు వచ్చినప్పుడు దేవతలు కూడా కోతులు, ఎలుగుబంటు వంటి జంతువుల రూపంలో జన్మించారు. తర్వాత పరిస్థితులు ఏవిధంగా పరిణమించాయి? చివరికి ఫలితమేమిటి?

అనేది చదివేవుంటారు. మీకందరకు రామాయణ చరిత్ర తెలుసు. తదనంతరము రామరాజ్యం స్థాపించబడినది, దేవతలు వికసించినది. అవినీతి నశించిపోయినది. శ్రీరాముని తర్వాత శ్రీకృష్ణుడు అవతరించినప్పుడు కూడా దేవతలు గోపాలురు, పాండవుల రూపంలో ఆయనతోపాటు వచ్చారు. పాండవుల కథ మీకు తెలుసు. పాండవులు యమ, వాయు, ఇంద్రాది దేవతల పుత్రులు. గోపాలురు, గోపికలు దేవీదేవతలకు ప్రతీకలు. వారితోపాటు మనుష్యులు కూడా భుజం భుజం కలిపి పనిచేసేందుకు వచ్చారు. భగవానుడు బుద్ధునిగా జన్మించి ఒక క్రొత్త యుగమును తీసుకురావటానికి ప్రయత్నించినప్పుడు ఆయనతోపాటు అటువంటి జీవంతమైన వ్యక్తులే వచ్చారన్నది నా ఆలోచన. ఆనందుడు, కుమారజీవుడు మున్నగువారు అటువంటి దృఢసంకల్పబలురే. గడచిన కాలంలో ఒకరిని మించి ఒకరుగా అఖండ సంకల్పబలురు జన్మించారు. వారు కేవలం భారతదేశమేకాదు, ఆసియా అంతటికీ కాయకల్పం చేశారు. అంతేకాక యూరప్, ఆఫ్రికాలోని పలు ప్రాంతాలకు వెళ్ళారు. ఆ ప్రాంతాలలో నేడుకూడా మన భారతీయ సంస్కృతి-సభ్యత జాడలు, సంకేతాలు లభిస్తున్నాయి. వారు ఆ కాలంలో అమెరికా కూడా వెళ్ళారు. భారతభూమిలో బౌద్ధధర్మం ఉన్నప్పుడు, అక్కడ మయ సంస్కృతి ఉంది. ఈవిధమైన యాత్రలు చేసినవారంతా అత్యంత బలవంతులు. వారు నెలల తరబడి నావలో సముద్ర ప్రయాణం చేశారు. చిన్ని-చిన్ని పడవలలో ప్రయాణిస్తూ సుదీర్ఘయాత్రలు చేశారు. అటు-పోటులను ఎదుర్కొంటు, బురదతో కూడిన ప్రదేశాలను దాటుతూ, పర్వతశిఖరాలను అధిగమిస్తూ ప్రపంచంలోని ఒక అంచునుండి మరో అంచుకు చేరుకున్నారు. బుద్ధునితోపాటు వచ్చిన మనుష్యుల పేర్లను దేవతల పేర్లలో లెక్కించాలి అన్నది నా భావన. గాంధీగారితోపాటు వచ్చిన మనుష్యులుకూడా ప్రపంచమునకు కాయకల్పం చేయుటయేగాక, భారతదేశమునకు వందలాది సంవత్సరాలుగా ఉన్న బానిసత్వపు బంధనాలను త్రొపివేసిన విలక్షణ వ్యక్తులు.

మనం ఒక విశేష సమయంలో వచ్చాము

ఒక విశేషమైన కార్యమును పూర్తిచేయుటకు, ప్రత్యేక బాధ్యతలను నిర్వహించుటకు ఒక్క వ్యక్తే రాదు. అసంఖ్యాకులు వస్తారు. వర్తమానం కాలం అటువంటిదే అన్న విషయాన్ని నేను మీకు గుర్తుచేస్తున్నాను. మనమందరం సామాన్యులమని అనిపించవచ్చు. కోతులు, ఎలుగుబంటును గూర్చి ఆనాటి ప్రజలు ఇలానే భావించి ఉండి ఉండవచ్చు. మనలను సామాన్యులు అని భావిస్తున్నట్లుగానే శ్రీకృష్ణుని, ఆయనతో పాటు జన్మించిన గోపిక-

ఆత్మ పరిశీలనతో దుర్మార్గుడు కూడా సన్మార్గుడు అవుతాడు.

గోపాలురను సామాన్యులుగా భావించారు. కానీ మనమందరం ఒక విశేష కార్యమును పూర్తిచేయుటకు, ప్రత్యేక బాధ్యతలను నిర్వహించుటకు ఒక విలక్షణ సమయంలో జన్మించాము. సమస్త మానవాళి భాగ్యం లేక నాశనం జరిగే సమయము ఇదే. సమస్త మానవజాతి సామూహిక ఆత్మహత్య చేసుకోవచ్చు లేకపోతే బంగారుభవిష్యత్తును దర్శించే, మారిన యుగమును చూసే, సత్యయుగమును వీక్షించే, రామరాజ్యములో సుఖశాంతులను అనుభవించే స్వర్గీయ వాతావరణమును దర్శించే పరిస్థితులను నిర్మించుకోనూవచ్చు. బంగారు భవిష్యత్తును నిర్మించవలసిన మహత్తరమైన బాధ్యత మన భుజస్థంధముల మీద ఉంది. సృజన-వినాశనము రెండూ జరిగే అవకాశము ఈ కాలంలో ఉంది.

మీరు నర-పశువుల వలె జీవించకండి

మీరు మీ వర్తమానకాలాన్ని సృజన కార్యములు చేయుటలో వెచ్చించే నిర్ణయమును తీసుకోవాలి. ఈ సమయం గడిచిపోతుందితప్ప నిలువదు. 'ఈ పనిని మేము చెయ్యము' అని మీరన్నా కూడా పని జరిగిపోతుంది. భగవంతుడు సంకల్పించిన కార్యమును మీరు చేయకపోతే మరెవ్వరి ద్వారానైనా పూర్తిచేయొస్తాడు. అప్పుడు మీ జీవితంలోని అతి దురదృష్టకరమైన సంఘటన అదే అవుతుంది. జంతువులు, క్రిమి-కీటకాలు జీవిస్తున్నట్లుగానే, ఈ కాలంలో మీరూ జీవిస్తుంటే చేసేదేముంది? జంతువులు, క్రిమికీటకాదులకు పొట్టనింపుకోవటం, సంతానోత్పత్తి అనే రెండు లక్ష్యములు తప్ప మూడవ లక్ష్యం లేదు. అన్ని కోరికలు వీటితోనే కల్పింపుంటాయి. మానవులు తెలివైనవారు. కడుపు నింపుకోవటాన్ని-సంపాదించుట అని; కామవాసనల పెంపుదలను-విలాస జీవితానుభవం అని చెప్పవచ్చు. సుఖభోగాలను అనుభవించుట అనే లక్ష్యము తప్ప కుక్కలు, కోతులు, చీమలకు మరే లక్ష్యమూ లేదు. అలాగే నర-పశువులకు సుఖాలు, ధనోపార్జన, విలాసాలు ఈ మూడు తప్ప మరే లక్ష్యమూ ఉండదు.

ఏ సిద్ధాంతముగాని, దర్శనముగానీ లేవు

కేవలం పొట్టకూటికోసం తిప్పలు, సంతానోత్పత్తి అనే రెండు లక్ష్యాలుతప్ప మూడవ విషయం ఆలోచనలోకి చొరబడనివారికి ఏ సిద్ధాంతమూ, దర్శనమూ ఉండదు, ఏ ఆదర్శమూ వారిని స్పృశించదు. ఉన్నతమైన విషయాలేవీ వారిని దరిచేరవు. అటువంటి వారు నిరర్థకులు. వారు రామనామాన్ని జపించరు. ఎక్కడికి వెళ్ళినా ఈ రెండే ఆలోచనలు ఉంటాయి. మంశా దేవి ఆలయమునకు వెళ్ళి, అగరుబత్తీలను వెలిగించి, చెట్టు చుట్టూ

దారం కట్టి తన మనోకామనను పూర్తిచేయమని, అలా చేసినట్లయితే తిరిగి మరోసారి వచ్చి దర్శనం చేసుకుంటామని మొక్కుకుంటారు చాలామంది. వీరికి డబ్బులు, సంతానం, కామనలు, తృప్తులు - ఈ నాలుగు కోరికలూ తప్ప మరే ఉద్దేశ్యమూ, లక్ష్యమూ ఉండవు.

అవన్నీ చౌకబారైనవి. చిన్నవాటికంటే చిన్నవి, అత్యంత తుచ్చమైనవి, పనికిమాలినవి అయిన ప్రాణులుకూడా వీటిని తీర్చుకోగలవు. ఇవన్నీ మానవ గరిమకు సంకేతాలు కాదు. మానవుల ఔన్నత్యం, గరిమ, గొప్పతనం కేవలం వారి ఆలోచనలు, దృష్టికోణం మీద ఆధారపడి పరీక్షించబడతాయి తప్ప రూపురేఖలు, ధనం, విద్య, ఆయుధాలు, పదవులు మున్నగువాని లెక్కింపు ఆధారంగా పరీక్షించబడవు. మనం ఏ వ్యక్తి గొప్పతనాన్నీ కేవలం అతని ఆలోచనావిధానం ఏమిటి? అతని భావనలేమిటి? అతని లక్ష్యమేమిటి? అతని ఉద్దేశ్యమేమిటి? అన్నవాని ఆధారంగా నిర్ధారించాలితప్ప మరో మార్గంలో కాదు.

జీవితాన్ని ధన్యం చేసుకోండి

వర్తమాన జన్మ ఉన్నతోద్దేశ్యముల కొరకు ముందడుగు వేస్తావుంటే మీ జీవితం మరియు మా ప్రయత్నం సార్థకమైతీరుతాయి. విశేషసమయంలో ప్రత్యేక కార్యం కొరకు ప్రత్యేకించి అవతరించిన జీవాత్మలలో మీరూ ఒకరుగా ఉంటారు. ఇటువంటి కాలం మళ్ళీమళ్ళీ రాదు అన్న విషయమును అర్థం చేసుకుంటే మంచిది. స్వాతంత్రోద్యమ కాలంలో వందలాదిమంది వ్యక్తులు కారాగారవాసం అనుభవించారు. వారిలో కొందరి చిత్రపటాలు పత్రికలలో ప్రచురిస్తుంటే, కొందరి జన్మదిన వేడుకలు జరుపుతున్నారు. కొందరు రాష్ట్రపతి, ప్రధానమంత్రి మున్నగు పదవులను పొందారు. వారందరూ 6 నెలలపాటు కారాగార జీవితాన్ని అనుభవించారు. కనుక మేముకూడా ఇప్పుడు కారాగారవాసం చేస్తాము, మమ్మల్ని మంత్రులుగా చెయ్యండి అని ఎంత వేడుకున్నా అలా చెయ్యటం సాధ్యం కాదు. ఎందుకంటే ఆ సమయం గడిచిపోయింది.

ఆకాంక్షలు ఉన్నతంగా-ఉల్లాసంగా ఉండాలి

ఇది యుగసంధి సమయం. మీరు ఆ విషయమును గుర్తించగలిగితే, చూడగలిగితే, అవగాహన చేసుకోగలిగితే 'ఈ జీవితం చౌకబారు పనులు, ఉద్దేశ్యములు నెరవేర్చుకొనుటకు కాదు' అన్న నిష్ఠ మీ మనస్సులలో ఉత్పన్నం కావాలి. సంతానం, డబ్బు, వాసనలు, తృప్తులు మొదలైనవన్నీ చౌకబారు, నిరర్థకమైన అంశాలు. మీరు ఇవే గొప్పవి అనుకుంటే అనుకోండి. దానికి

కష్టాలకు భయపడకూడదు - వాటిని ఎదిరించాలి.

నేనేం చేయగలను? నేను మనిషి గొప్పతనమును డబ్బుతో, విద్యతో కొలవలేను. మనిషి ఔన్నత్యం, గౌరవం అన్నవి మనిషి ఏమి ఆలోచిస్తున్నాడు? ఏమని భావిస్తున్నాడు? అతని ఆకాంక్షలు ఏమిటి? ఉద్దేశ్యము ఏమిటి? అనే విషయాలు ఆధారంగా లెక్కించబడతాయి. ఈవిధంగా చేస్తే మీరూ ధన్యులౌతారు. మీరు సమయం యొక్క ఆవశ్యకతను గుర్తించినట్లయితే, మీ బాధ్యతలను గుర్తించినట్లయితే వెనువెంటనే మీ అంతరంగంనుండి ఒక బాధ, ఆవేశం, ఉల్లాసం ఉప్పొంగి అవి మీ జీవిత దిశను మార్చుకొనుటకు మిమ్మల్ని వివశులను చేస్తాయి. ఇప్పటివరకు మీరు ఏవిధమైన జీవితాన్ని గడుపుతున్నారో అది నిర్లక్ష్యమైనది. మీ మిగిలిన జీవితాన్ని ఉన్నతకార్యాలలో వెచ్చించండి. అలా జీవిస్తే మాకు భుక్తి ఎలా సమకూడుతుంది? అన్న ప్రశ్నకు సమాధానం ఏమిటంటే-చీమలాంటి పలు ప్రాణుల కడుపు నిండుతున్నప్పుడు మీ చిన్ని పొట్ట కూడా నిండుతుంది అన్న నమ్మకం మాకు ఉంది.

ఈ అధ్యాత్మం నిజమైన అధ్యాత్మం కాదు

మీ అందరూ చేస్తున్న భజన, ఆలోచనల, ధ్యానం, అధ్యాత్మముల వలన భగవంతుని కృపతో మీ అంతరంగం నుండి కొన్ని సిద్ధాంతాలు, ఆదర్శములు ఆచరించేందుకు తగిన ఉల్లాసం పెల్లుబకాలి అనేదే నా ఆకాంక్ష. అలా ఉల్లాసం ఉప్పొంగనప్పుడు మీ అధ్యాత్మికతను నేను ప్రశంసించలేను. హనుమాన్ చాలీసా పారాయణ, 3 మాలల గాయత్రీ జపం చెయ్యమనే మీ ఆధ్యాత్మిక విధానం చెబితే దానిని నేను తిరస్కరిస్తున్నాను. ఆధ్యాత్మికత పారాయణ చెయ్యమని, కొన్ని మాలల జపం చెయ్యమనే నిర్దేశిస్తే, మనుష్యులలో సిద్ధాంతాలు, ఆదర్శాలు, గొప్ప గొప్ప పనులు చేయాలనే ఆకాంక్ష ఉత్సాహం రేకెత్తించకపోతే దాన్నేమని అనగలము? అటువంటి అధ్యాత్మికతకు నా మనస్సులో స్థానం లేదు, మానవుని అంతరాళమును మధించి కదలిక తేలేని ఆధ్యాత్మికతను నేను ఎప్పుడూ ప్రశంసించను.

ఈ అమూల్యమైన జీవితాన్ని అత్యుత్తమంగా ఉపయోగించుకోవాలి అన్న విషయం మీకు ఎల్లప్పుడూ గుర్తుండాలి అనేది నా కోరిక. నేడో-రేపో మీరు భగవంతుని సభకు చేరుతారు. అక్కడ మిమ్మల్ని 'నీకు ఇంతటి అమూల్యమైన జీవితమును ఏ పని కొరకు ఇవ్వబడినదో దాన్ని నీవు పూర్తిచేశావా? చెయ్యలేదా?' అన్న ఒకే ప్రశ్న అడుగుతారు. అప్పుడు మీరు 'నేను 3 మాలల హనుమాన్ జపం, ఒక మాల గణేశుని జపం చేశాను అని జవాబు చెప్పి ప్రాణాలను

రక్షించుకోవాలని చూస్తే, ఆ జవాబును వినేందుకు ఎవ్వరూ సిద్ధంగా ఉండరు, తీరికా ఉండదు. నేను చెప్పిన ఈ మాటలను ఎప్పుడూ గుర్తుంచుకోండి. మాలతో జపం చేయుట అనేది మెషిన్ గన్ తో సమానము. జపం చేస్తున్నప్పుడు మనలో ఉన్న మనో మాలిన్యాలను శుభ్రం చేసుకోవాలి. అప్పుడు జీవితోద్దేశ్యం, దృష్టికోణం పరిశుభ్రంగా తీర్చిదిద్దబడతాయి. ఇదే జపం చేయుట వెనుక గల ముఖ్య లక్ష్యము, దీన్ని మించిన ఉద్దేశ్యం మరొకటి లేదు.

జపంతోనూ, ముఖస్తుతితోనూ ఏమీ జరుగదు

జపంతోనూ, భగవంతుని పొగడటం వలన, ఏదైనా వస్తువును లంచమిచ్చుట వలన భగవంతుడు మీకు ఏదైనా ఉపకారం చేస్తాడు, మిమ్మల్ని రక్షిస్తాడు అని నేను భావించుటలేదు. అలా ఎన్నడూ జరుగదు. మీరు భజన చేసినా, చేయకపోయినా మీ కోరిక నెరవేరుతుంది. కానీ కర్తవ్యాలను, బాధ్యతలను అవహేళన చేసి, 'ఏ జపం చేయుట వలన భగవంతుడు ప్రసన్నుడౌతాడు' అని ఆలోచిస్తూ కూర్చోవటం వలన లాభం లేదు.

పంచశీలముల ద్వారా భావి ప్రణాళికను రూపొందించుకోండి

నేను చెప్పిన విషయాలు అర్థమైనట్లయితే 'గడచిన జీవితం ఏదోవిధంగా గడిచిపోయింది, ఇక భావి జీవితమును ఎలా గడపాలి, దేనికొరకు వెచ్చించాలి? అన్న మార్పు హృదయంలో రావాలి. ఆ మార్పు వచ్చినట్లయితే ఆనందం కలుగుతుంది. 'భావి జీవితపు రూపురేఖలు ఏమిటి? ప్రణాళిక ఏమిటి?' అన్న ఆలోచనా వ్యధ మీ మనస్సు లోతులలో పొడసూపుతుంది. పంచవర్ష ప్రణాళికలు రూపొందించబడినట్లు గానే, మీరు మీ మిగిలిన జీవితానికి పంచవర్ష ప్రణాళికను, భావి జీవనవిధానమును పంచశీలముల ద్వారా రూపొందించుకుని అమలుపరచినట్లయితే మీ జీవితాలు ధన్యమౌతాయి. ఇది విశేష సమయం. మీరు విశేష ఉద్దేశ్యం కొరకు, ప్రత్యేక బాధ్యతలను నిర్వర్తించటానికి వచ్చారు. మీరు వీటిని పూర్తిచేయగలిగితే చెయ్యండి, ఆలోచించగలిగితే ఆలోచించండి, భావించగలిగితే భావించండి, సిద్ధపడగలిగితే సిద్ధపడండి, ధైర్యాన్ని కూడదీసుకోగలిగితే కూడదీసుకోండి. మీకు విషయం అవగాహన అయితే చెప్పిన వాటిని ఆచరించి, సత్ఫలితమును పొందండి. లేదా ఆపైన మీ ఇష్టము. (సశేషం)

- అఖండజ్యోతి, అక్టోబరు 2009
అనువాదం : శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాల్

కష్టాలే మనిషిని తీర్చిదిద్దుతాయి.

జన్మశతాబ్ది వసంతపంచమికి మేము కోరుకుంటున్నది

శతాబ్దిపురుషుని అసలైన స్వరూపమును తెలుసుకోండి

నమోస్తు గురవే తస్మై గాయత్రీ రూపిణే సదా ।
యస్య వాగమృతంహన్తి విషం సంసారసంజ్ఞకమ్ ॥

ఈ శ్లోకంలో గాయత్రీరూపంలో మనపై కృపను వర్షిస్తున్న గురుదేవులకు నమస్కారములు తెలుపుకుంటున్నాము. ఆది కాలమునుండి ఈ శ్లోకము ప్రచారంలో ఉంటూ మనకు సద్గురువుని మహిమను గురించి తెలుపుతుంది. గాయత్రీరూపము అనగా జ్ఞానమునకు అధిష్టాత్రీ దేవతయని, యోగత్రయము ద్వారా మనకు జీవించే విధానమును నేర్పించేది అని, ప్రాణములను రక్షించేది అని అర్థము. గాయత్రీ ప్రాణములను రక్షించే విద్య. సాధనలన్నింటికీ మకుటాయ మానమైనది గాయత్రీసాధన. అందుచేతనే కాబోలు గురుదేవులు సమస్త ప్రతికూలతలను, పారంపరిక అవరోధాలను అధిగమించి గాయత్రీమంత్రమును తీసుకుని దానికున్న ప్రతిబంధకాలను తొలగించేందుకు అద్భుతమైన ప్రయత్నం చేశారు. బ్రాహ్మణుడైన కారణంగా ఆయనకు శాస్త్రోక్తంగా గాయత్రీ చేసే అధికారము లభించింది. అందుకుగాను ఆయనపై ఎటువంటి ఆంక్షలూ లేవు కానీ ఎప్పుడైతే ఆయన హిమాలయాల లోని సూక్ష్మశరీరధారుల, తనపై కృపను ప్రసరింపజేసేందుకు వచ్చిన గురుసత్తా ఆదేశము మేరకు ఈ సాధన ద్వారా ప్రతివ్యక్తినీ బ్రాహ్మణునిగా మార్చాలనే మహాప్రయత్నం మొదలు పెట్టారో అది ఎంతటి అసంభవమైన కార్యమో ఆనాటి సమాజ వ్యవస్థను చూస్తే తెలుస్తుంది.

గాయత్రీ మహాశక్తి రూపమును ధరించి గాయత్రీ పరివార్ను స్థాపించిన ఆయన అసలైన సద్గురువు. సామన్యప్రజలు, దిగ్గజాలైన మహానుభావులు గాయత్రీ యొక్క మహిమను గానం చేసి ఊరుకున్నారు కానీ దానిని సరైన అర్థంలో అందరికీ సంపూర్ణంగా హృదయంగమం అయ్యేలాగా వివరించి గాయత్రీని ఒక మహావిజ్ఞానంగా రూపొందించి సాధారణ ప్రజలందరికీ అందుబాటులోకి తీసుకువచ్చేందుకు ప్రయత్నము పరమపూజ్య గురుదేవులు మాత్రమే చేశారు. ఆయన శతాబ్ది సంవత్సరాన్నే మనము ఒక చారిత్రాత్మక వసంతపంచమి వేళ జరుపుకుంటున్నాము. ప్రస్తుత శ్లోకంలో గాయత్రీరూపుడైన

గురువుకు నమస్కరిస్తున్నాము, అమృతతుల్యమైన ఆయన వాక్కు సంసారంలో వున్న విషమును హరించివేస్తుంది. ఎంతటి సుందరమైన అభివ్యక్తికరణో కదా! ఏ ప్రపంచమైతే దుఃఖముతో నిండివున్నదో, ఏ ప్రపంచమైతే విషమయమైపోయిందో ఆ ప్రపంచమునకు తన అమృతమయమైన వాక్కు ద్వారా, తన శక్తి ద్వారా యోగ్యతను కలిగించి, ఆధ్యాత్మికతను అందులో నింపి, ప్రతి శ్వాసలోనూ జీవించే విధానమును నేర్పించుటయే సద్గురుని కార్యము.

ఈనాడు గాయత్రీపరివార్లోని ప్రతి ఒక్క సభ్యుడూ గురుసత్తా ఋణమును తీర్చుకోవాలి. వీరు మాత్రమే కాదు ఈనాటి విషమ పరిస్థితులలో గాయత్రీ దివ్యజ్ఞానమును, శక్తిప్రవాహమును అందరికీ సులభతరమయ్యేలా చేసి, 'అందరికీ సద్బుద్ధి-అందరి కొరకు ఉజ్వల భవిష్యత్తు' అనే ప్రార్థనా రూపమును ఇచ్చిన ఆయనకు ఈ పుణ్యపై నివసించే ప్రతి పౌరుడు కృతజ్ఞుడై ఉండాలి. ఇదే సత్యముగానికి మూలమంత్రం. అందరికీ సద్బుద్ధి కావాలనే ప్రార్థన ప్రతి ఒక్కరూ చేయాలి, ఆ గాయత్రీయే అతడిని కూడా కాపాడుతుంది. గురుశిష్య సంబంధాల విషయానికొస్తే మనము ఎన్నోసార్లు సమస్యలు ఏర్పడినప్పుడు దుఃఖితులమౌతూ ఉంటాము. గురువు ఒక షరతు మీద శిష్యుని ప్రార్థనాన్ని తనపై వేసుకుంటాడు అనే విషయం మర్చిపోతాము. శిష్యుడు పాత్ర తనను పెంపొందింపజేసుకొని గాయత్రీ రహస్యమును జీవించజేస్తాను అని ఒప్పుకోవాలి. మనము ఇది అంతా చేయగలిగి, ఆయన చెప్పినది చేసినట్లయితే ఆయన ప్రతి క్షణం నవ్వుతూ మన దగ్గరే ఉంటారు.

ఈ వసంతపంచమి ఎన్నో రకాలుగా విలక్షణమైనది, దుర్లభమైన అవకాశమును మనకు ఇస్తున్నది. మనము మన శిష్యత్వమును పరీక్షించుకొని ఈ వసంత వేదన మనలో ఉద్భవించిందా లేదా అని ఆత్మావలోకనం చేసుకోవాలి. ఇలా చేయగలిగితే కనుక మనము ఆ వసంతపు వెలుగులో కలసిపోయి ప్రతిశ్వాసలో గురుదేవులను నింపుకుని జీవిస్తున్నామని అర్థం చేసుకోవాలి. ఆయన చెప్పిన ప్రతి మాటను అర్థం చేసుకొని జీవితంలో ఆచరించగలిగితే ఆయన పట్ల మన సమర్పణా భావము పెరుగుతూ ఉంటుంది. మన జీవితము మిగిలిన వారికంటే వేరుగా

ఆర్థిక ఉన్నతి ఒక భ్రాంతి - అసలైన ఉన్నతి నైతిక క్రాంతి.

ఉండాలి. సామాన్యజనం ఏవైపు వెళ్తున్నారు అనేది చూడకుండా గురుదేవులు మనకు అందించిన రీతినీతులనే మన జీవితంలో నిర్ధారించుకోవాలి. నిజమైన బ్రాహ్మణుని వలె - సాదాజీవితము, ఉచ్చ ఆలోచనలను అవలంబించి లోకసేవకుని వలె తయారవ్వాలి. ప్రపంచంలో వుంటూనే మన జీవితశైలిని ఈ విధంగా వికసించుకోవాలి. ఇటువంటి ఆలోచనలతో కూడిన సంకల్పం ఈ వసంతపంచమి పర్వదినములలో మీకు వచ్చింది అంటే మీమీద ఆయన శక్తిపాతము జరిగిందనే అనుకోవాలి.

ఈ సంచికను చదివిన తరువాత మీ మనస్సులో ఏదైనా సంకల్పము కలిగి గురుదేవుల కొరకు మీరు ఏదైనా చేయాలని అనుకుంటున్నారా? మీరు అనేక కోణాలున్న ఆయన జీవితం గురించి తెలుసుకొని అందుకొరకు ఏవైనా చేయాలనుకుంటున్నారా? దాని వల్ల మీకు ఏమి లభిస్తుందో అనేది నేను నా గురువు ద్వారా లభించిన శక్తి ఆధారంగా చెప్తున్నాను, మీరు ఈ 21 వశతాబ్ది యొక్క ఈ రెండవ దశకంలో ఒక మహామానవుని వలె వికసిస్తారు. మీరు యువకులు కావచ్చు, విదార్థి కావచ్చు, గ్రామీణ ప్రాంతాలలో పనిపాటలు చేసుకునే సాధారణ వ్యక్తి కావచ్చు, వ్యాపారి కావచ్చు, ప్రభుత్వ ఆఫీసులో పనిచేస్తూ ఉండవచ్చు, సీనియర్ సిటిజన్ కావచ్చు, గృహిణి కావచ్చు, సమాజసేవకులు కావచ్చు, విజ్ఞానవేత్త కావచ్చు, అధ్యాపకవృత్తిలో ఉండి ఉండవచ్చు, ధర్మతంత్రమునకు ఆధార స్తంభము వంటివారు కావచ్చు, ఆయనను గురించి అర్థం చేసుకునేందుకు మీకు ఇదే సరైన సమయం. మేము ఆయన జీవితానికి సంబంధించిన 10 రకాల పక్షాలను గురించి, అందుకు అనుబంధంగా చేస్తున్న కార్యక్రమాల గురించి మీకు తెలియచేస్తాము. మీకు ఇందులో ఏది నచ్చితే ఆ క్షేత్రానికి సంబంధించిన పనులను ఈ నెలనుండే మొదలుపెట్టవచ్చు.

1. ఆయన వ్యావహారిక అధ్యాత్మికతను స్థాపించేందుకు వచ్చారు. దానిని జీవితాన్ని జీవించే కళ రూపంలో అందించారు. అధ్యాత్మికత అనేది చాలా జటిలమైనదని, ఎన్నో రకాల బంధనాలతో ముడిపడి వుంటుందని అందరూ అనుకుంటారు. దానిని సంస్కరించి ప్రతివ్యక్తి దగ్గరికీ చేర్చేందుకు ఆయన భగీరథుని వంటి తీవ్రమైన ప్రయత్నము చేశారు. ఆయన జీవనశైలిని గురించిన శిక్షణనిచ్చారు. మనము ఒత్తిడి లేకుండా జీవిస్తూ, అందరికీ మార్గదర్శనం చేయగలిగే, ప్రపంచాన్ని ప్రభావితం చేసే, సంపాదనయందు ఎటువంటి ఇబ్బందిలేని జీవితవిధానమును అవలంబించాలి. మనము కూడా ఆ జీవితశైలిని అనుసరించి

‘ఆచార్యుల’ వారి ఆచరణను శిక్షణ ఇచ్చేవారిగా తయారవగలమా? ఇలా కనుక మనము చేయగలిగితే ఆయన పట్ల మనము నిజమైన శ్రద్ధాంజలి ఇచ్చిన వారమౌతాము.

2. పూజ్యవరులు సాధనా సూత్రాలను పరిశోధించి జీవితంలో సాధనను నిర్ధారించారు. 24 గంటల జీవన సాధన ఏమిటి, రహస్యమయమైన గాయత్రీసాధన , పంచకోశజాగరణ మూడు శరీరాలను జాగృతము చేసే సాధనలు ఏమిటి అనేది సాధారణ ప్రజలకు అర్థంకాదు. ఆయన పెద్దపెద్ద శాస్త్రాల సత్యమును చిన్న చిన్న పదాలతో అర్థమయ్యేలా వివరించారు. 3,000 పుస్తకాలు, వేలకొలది ప్రవచనాలు - అమృతవాణి ద్వారా ఈనాడు సాధన ఇంటింటికీ అందించబడుతున్నది. మనము మరి ఆ దిశలోనే ముందుకు సాగగలమా? మనతో పాటు కొంతమందిని కూడా ఈ దిశగా ముందుకు తీసుకుపోగలమా? ఎంతోమందిని కాకపోయినా కనీసం ఒక్కొక్కరు పదిమంది సాధనాపరులను తయారు చేయగలమా? ధ్యానసాధన ద్వారా స్వసంకేతాలను ఇంటింటా నింపగలిగే ప్రయోగము చేయవచ్చు.

3. ఆయన ఒక వైజ్ఞానిక మనీషి. విజ్ఞానమునకు సంబంధించి చదువులు చదవకపోయిన ఆయన విజ్ఞానమునకు సంబంధించిన లోతైన సత్యములకు, అధ్యాత్మికతతో కలిపారు. ‘వైజ్ఞానిక అధ్యాత్మికత’కు ఆయనను ఆదిపురుషుడుగా చెప్పవచ్చు. ఇంతకుముందు ఎవరైనా చెప్పి ఉండవచ్చేమో కానీ ఈనాడు అందరి నోటా ఈ మాటలు వస్తున్నాయంటే అందుకు శ్రీరామశర్మఆచార్య గారి వల్లేనని చెప్పాలి. ప్రజలు ఆయనను వైజ్ఞానిక అధ్యాత్మవాదమునకు పర్యాయపదముగా చెప్తారు. 21వ శతాబ్దిలో ఉజ్వల భవిష్యత్తు ఏర్పడబోతోందని మీకు తెలుసా? ఈనాటి యువతరం ఈ సత్యాన్ని అర్థం చేసుకోవాలి. ఈనాటి ఈ వసంతపర్వములో యువకులు - యువతులు, కిశోరావస్థలో వున్న మగవారు-ఆడవారు అధ్యాత్మికతను విజ్ఞానసమృతమైనదిగా నిరూపించి అర్థమయ్యేలా అందరికీ వివరించి, ధర్మధారణ యొక్క ఈ విస్తృత యాత్రలో దీనికి కూడా భాగస్వామ్యం కల్పించే ప్రయత్నం చేయాలి. మన దేశంలో 60 కోట్ల యువతరం వుంది. వారు కనుక ప్రగతిశీల అధ్యాత్మముతో కూడిన ఈ విజ్ఞానమును వికసించుకోవేసుకునే ఈ యుగంతో కలిస్తే అద్భుతమైన క్రాంతి వస్తుంది. ఎక్కువమందిని అవసరం లేదు కనీసం పదిమంది కొత్తవారిని గాయత్రీపరివార్తో కలిపితే చాలు.

4. నారి యుగం అనేది ఒక అసంభవమైన విషయంగా అనిపిస్తుంది. కానీ నారీశక్తికి నిజమైన సంరక్షకుని రూపంలో

మన మాటలకు చేతలకు తేడాలుంటే మన మాటలను ఎవరు విశ్వసించరు.

గురుదేవులు ముందుకు వచ్చారు. ఈనాడు 21వ శతాబ్ది-నారి శతాబ్ది అనే ఉద్భోష విసపడుతున్నది అంటే దీని వెనుక చాలా కారణాలు ఉన్నాయి. ఆయన నారిశక్తి కోసమే తపన పడ్డారు. జీవితమంతా అందుకోసమే పోరాడారు. కట్నాలు లేని వివాహాలు చేయాలని, అమ్మాయి-అబ్బాయి మధ్య భేదము చూపించకూడదని ఆయన చేసిన ప్రయత్నాల ఫలితమే ఈనాడు మనముందున్నది. మనము నిజంగా మన ఇంటిలో వున్న నారిశక్తిని ముందుకు పోనిస్తున్నామా? గురుసత్తా కార్యక్రమాలు నిర్వహించేందుకు వారికి అవకాశమిస్తున్నామా? ఈ ప్రశ్న మిమ్మల్ని మీరే వేసుకోవాలి. వివాహాలయందు అనసరపు ఖర్చును తగ్గించేందుకు, వరకట్నాన్ని ఆపేందుకు మీవంతు ప్రయత్నం ఏమి చేశారనేది మీరే ఆలోచించుకోవాలి.

5. 21వ శతాబ్ది ఉజ్వలభవిష్యత్తుకు ఆయన ప్రవక్తగా మారారు. ఆధారాన్ని నిలబెట్టారు. ఇక మన వంతు వచ్చింది. క్రాంతిధర్మి ఆలోచనా విధానములో జీవిస్తున్నామా? ఉజ్వలభవిష్యత్తు కొరకు ఎదురుచూసే ఆశావాదులుగా జీవించగలుగుతున్నామా లేదా అనేది ఎవరికి వారే ఆలోచించుకోవాలి. నిరాశాపూరితమైన మానసిక స్థితిని చక్కదిద్ది 'వి ఫర్ విక్టరీ' వలె '21వ శతాబ్ది-ఉజ్వల భవిష్యత్' అనే జయఘోష లేదా స్లోగన్‌ను ఇంటింటా వినబడాలి. ఇటువంటి పరిస్థితి తీసుకువచ్చే ప్రయత్నం చేయాలి.

6. ఆయన సంస్కృతి పురుషుడు. గాయత్రీ, యజ్ఞము మరియు సంస్కారములనే త్రివేణీసంగమంలో ఆయన ప్రతినిత్యం స్నానం చేశారు. భారతీయసంస్కృతిని ప్రతివ్యక్తి దగ్గరికీ చేర్చారు. విదేశీకరణ జరుగుతున్న ఈ యుగంలో భారతీయసంస్కృతి ఇంకా జీవించేవుంది అంటే ఆ కీర్తి గాయత్రీపరివార్ కే దక్కుతుంది. ఇప్పుడు మన బాధ్యత ఏమిటి అంటే దేవసంస్కృతికి మంచి వాహకులుగా మనం పనిచేయాలి. ప్రతివ్యక్తి దగ్గరికీ ఈ సందేశాన్ని తీసుకువెళ్ళాలి. దేవసంస్కృతి విశ్వ విద్యాలయం గురించి వారికి తెలియపరచాలి. మన పిల్లల్ని దీనితో కలపాలి.

7. నూతన సమాజమును నిర్మించేందుకు '18 సత్సంకల్పాలను' తయారుచేశారు, వీటి ద్వారా నూతనసమాజ నిర్మాణం జరుగుతుంది. వీటిని మనం పఠించడమే కాకుండా నిత్య జీవితంలో ఆచరించడం మొదలుపెట్టాలి. వీలైనంత ఎక్కువగా విభిన్న ధర్మాలు- సముదాయాలు-వర్గాలు కూడా ఈ యుగనిర్మాణ సత్సంకల్పం తీసుకునే విధంగా తయారుచెయ్యాలి. జ్ఞానయజ్ఞపు ఎర్రకాగడాను ప్రతి దేవాలయంలోనూ ఆఫీసుల్లోనూ స్థాపించాలి.

8. గురుదేవులు ఆధ్యాత్మిక, మానసిక చికిత్సకులు-తన కౌశల్యముతో ప్రజలందరికీ చికిత్స చేయగలిగే ఒక నిపుణుడైన వైద్యుడు. మానసిక ఆరోగ్యానికి ఉపయోగపడే సమగ్ర సూత్రాలన్నింటినీ ఆయన మనకిచ్చారు. దీని ఆధారంగానే శారీరిక ఆరోగ్యం నిర్ధారించబడుతుంది. మనము కూడా ఆయన యొక్క అంశలుగా మారి ముందు మనల్ని మనం, తరువాత ఇతరులను మంచి ఆలోచనతో, స్నేహమనే సంజీవని ద్వారా చికిత్స చేయలేమా! ఇలా చేస్తే పీడిత మానవజాతికి నిజమైన సేవ చేసినవాళ్ళమౌతాము. ఇందుకొరకు మీరు చికిత్సకులు అవ్వవలసిన అవసరం లేదు, కేవలం భావ సంవేదనాపరులైన లోకసేవకులుగా మారితే చాలు.

9. అత్యంత గొప్ప రచయిత : తన భాషాశైలి ద్వారా అందరి హృదయాలపై రాజ్యం చేస్తున్న ఆయన ఒక శ్రేష్ట సాహిత్యకారుడు. ఆలోచనలే ఆయన అస్త్రశస్త్రాలు. మనము ఆయన క్రాంతికారి ఆలోచనల, ప్రాణచేతన వాహకంగా నడుస్తున్న 'అఖండజ్యోతి, యుగనిర్మాణ యోజన, యుగశక్తి గాయత్రీ' పత్రికలను ఇంటింటికీ చేరుస్తామనే ప్రతీక్షను తీసుకోవాలి. ఈ సంవత్సరం పత్రికల సంఖ్యను కనీసం 10 రెట్లు పెంచగలిగితే అది కొంత వరకు విశేషమైన కార్యముగా చెప్పుకోవచ్చు.

10. ఆయన గాయత్రీపరివార్ రూపంలో ఒక సంస్థ తయారుచేశారు. ఈ సంస్థను ఎందుకు తయారుచేశారనేది కార్యకర్తలు, లోకసేవకులు, గృహస్తులు, అధికారులు అర్థం చేసుకోవలసిన అవసరం వుంది. ఆయన తన శిష్యులందరినీ తన అంగ అవయవములుగా భావించి అపరిమితమైన ప్రేమను పంచారు. ఆయన ఒక కన్నుతో ప్రేమను చూపిస్తూ, మరో కన్నుతో సంస్కరించారు. మనం ఈ రోజు ఏదైనా నేర్చుకోవాలి అనుకుంటే ఆయన అంగ అవయవములుగా మారి మనతో వచ్చే వారిని కూడా గురుదేవుల అంగఅవయవములుగా తయారుచేయాలి. ఆత్మీయతను విస్తరింపచేస్తేనే ఏ సంగఠనకైనా మనుగడ వుంటుంది.

ఈ వసంతపంచమి పర్వదినాన మిమ్మల్ని కోరేదేమంటే మూర్ఛావస్థనుండి తేరుకోండి, మిమ్మల్ని మీరు తెలుసుకోండి. ఉత్సవాలు జరుగుతాయి, పెద్దపెద్ద కార్యక్రమాలు జరుగుతాయి కానీ నిజమైన జన్మశతాబ్ది అంటే మన జీవితంలో మనం సఫలీకృతులమవ్వాలి. అప్పుడు గురుదేవులు మన రోమ రోమములో విరాజిల్లి మనల్ని కృతకృత్యులను చేస్తారు.

- అఖండ జ్యోతి, ఫిబ్రవరి 2011
అనువాదం : శ్రీమతి వల్లీశ్రీనివాస్

తోటివారికి సహాయం చేయని మనిషి మనిషేనా?

హోమియో వైద్య సేవ

నా వయస్సు 36 సం॥లు. నాకు ఈ మధ్య మెడ బాగా నొప్పి వచ్చి కళ్ళు తిరుగుతున్నాయి. భుజం ఎడమ చేయి విపరీతంగా లాగుతుంది. ఎక్కడికైనా వెళ్ళాలంటే కళ్ళు తిరిగి పడిపోతానేమో అని భయం మిగతా ఏ అనారోగ్యం లేదు. దీని వలన కొంచెం దిగులుగా ఉంటుంది. న్యూరాలజిస్టు దగ్గరకు వెళితే సర్వైకల్ స్పాండిలోసిస్ అన్నారు. ఈ సమస్యకు హోమియోలో పరిష్కారం సూచించగలరు.

- దయాకర్, కాకినాడ

స్పాండిలోసిస్ అనేది వెన్నుపూసల జాయింట్లకు వచ్చే సమస్య. దీనివలన నొప్పి, తిమ్మిర్లు, మంటలు, తలతిరగడం వంటి సమస్యలు వస్తాయి. మనం రోజు సాధారణంగా చేసే పనులు ఉదా డ్రైవింగ్ చేయటం, కంప్యూటర్ ముందు ఎక్కువ సేపు పనిచేయటం, ప్రతిరోజు సరైన శరీర భంగిమ లేకపోవడం వల్ల వెన్నుపూసలకు ఒత్తిడి పెరుగుతుంది. ఈ ఒత్తిడి వలన స్పాండిలోసిస్ వస్తుంది. చికిత్సలో పలురకాలు ఉన్నాయి. నొప్పిని తగ్గించటానికి తాత్కాలిక ఉపశమనం ఇచ్చే మందులు పెయిన్ కిల్లర్స్. శరీర భంగిమను సరిగ్గా ఉంచుకోవడం.

యోగలో చేయతగిన ఆసనములు. వజ్రాసనం, పవన ముక్తాసనం, మకరాసనం, ధనురాసనం, భుజంగాసనం మరియు ప్రాణాయామము. ఇవి నిపుణులైన యోగాచార్యుల ఆధ్వర్యంలో నేర్చుకొని చేసినచో మంచి ఫలితములిస్తాయి.

మీరు చెప్పిన లక్షణాలను బట్టి మీరు కోనియం 200 వారానికి రెండు సార్లు చొప్పున వాడుకుంటూ, కాలేరియా ఫ్లోర్ 6 x మాత్రలు 3 ఉదయం పూట ప్రతిరోజు వాడండి శాశ్వత పరిష్కారానికి కాన్స్టిట్యూషనల్ ట్రీట్మెంట్ తీసుకోవాలి.

నా వయస్సు 40 సం॥లు. నాకు మలబద్ధకం ఎన్నో ఏళ్ళుగా ఉంది. శారీరక శ్రమ అనేది మా వ్యాపారంలో ఉండదు. ఎక్కువగా కూర్చునే ఉంటాను. టెన్షన్ ఎక్కువగా ఉంటుంది. కోపం కూడా ఎక్కువగానే వుంటుంది. దీనికి హోమియోలో పరిష్కారం చూపగలరు.

- కోటేశ్వరరావు, ఆదిలాబాద్

మలబద్ధకం అనేది చాలా జబ్బులకి మూలకారణం. ఆహారంలో పీచుపదార్థాలు తక్కువగా ఉండటం, సరైన మోతాదులో నీరు త్రాగకపోవడం, శారీరక శ్రమ లేక పోవడం దీనికి కారణాలు. వ్యాయామం, నడక, యోగ చేస్తూ, పచ్చి

కూరగాయలు, పండ్లు ఎక్కువగా తీసుకోండి. మీకు నక్స్ వామికా-200 అనే హోమియో మందు బాగా పనిచేస్తుంది. రోజుకు ఒకసారి రాత్రిపూట వారం రోజులు వాడండి. దైనందిన జీవితంలో శారీరక శ్రమ ఉండేలా చూడటం ముఖ్యం.

మా బాబు వయస్సు 5 సం॥లు. ఎప్పుడూ కోపంగా చిరాకుగా ఉంటాడు. బాగా మొండితనం ఎక్కువ. ముక్కులో వేలుపెట్టి కెలుకుతూ ఉంటాడు. మలద్వారం వద్ద జిలగా ఉంది అంటాడు. కడుపులో నులిపురుగులు ఉన్నాయని డాక్టర్ అన్నారు. డి వార్మింగ్ సిరప్ కూడా వేశాము. ఇలా మూడు నెలలకు ఒకసారి చేస్తున్నా పూర్తి పరిష్కారం రాలేదు.

- రాజశ్రీ, హైదరాబాద్

మీ బాబు సమస్య నులిపురుగులు కడుపులో చేరాయి. ఈ పురుగులు చాలా రకాలు వుంటాయి. బైట తినుబండారాలు తినటం వలన, రోడ్డు మీద ఉండే ఆహారాలు, ఓపెన్ డ్రైనేజి వలన, వ్యక్తి పరిశుభ్రత సరిగ్గా పాటించక పోవడం దీనికి కారణాలు. దీనివలన నోటిలో కురుపులు, ముక్కుకారటం, నిద్రలో పళ్ళు కొరకడం, కళ్ళ చుట్టూ నల్లటి వలయాలు, పక్క తడపటం, తలనొప్పి, కాంతిని చూడలేకపోవడం, మలద్వారం వద్ద జిల వంటి లక్షణాలు ఉండవచ్చు. సాధారణంగా డి వార్మింగ్ సిరప్ లు వాడినపుడు అది పురుగులను పడిపోయేలా చేస్తుంది. కాని హోమియో మందులు వాడినచో మన జీర్ణవ్యవస్థ బలోపేతమై ఆరోగ్యవంతముగా మారుటవలన ఆ పురుగులు ఆరోగ్యవంతమైన శరీరంలో మనలేవు, జీవించలేవు. అందువలన సమస్య పూర్తిస్థాయిలో తగ్గిపోతుంది. మందులతో పాటు పరిశుభ్రత పాటించటం చాలా అవసరం. మల విసర్జన తరువాత చేతులు బాగా శుభ్రపరుచుకోవాలి. తినే ముందు తరువాత సబ్బుతో బాగా చేతులు కడుక్కోవాలి. వీలైనంతవరకు బయటి పదార్థాలను తినకుండా ఉండాలి. మీ బాబుకు సిసా-200 మందు వారానికి ఒకసారి చొప్పున నెలరోజులు వాడండి. ఒకసారి హోమియో కాన్స్టిట్యూషనల్ చికిత్స వైద్యుని వద్ద తీసుకోండి.

మా బాబు వయస్సు 8 సం॥లు. మా బాబు రోజూ రాత్రి పక్కతడుపుతాడు. ఎంత వయస్సు వరకు ఇది సాధారణం కొంతమంది దానికిదే తగ్గుతుంది అంటారు. నిజమేనా దీని గురించి వివరంగా తెలియజేయండి.

- విమలాదేవి, గుంటూరు

పరులకు చెప్పే నీతులు పాటించడం నేర్చుకో.

ఈ సమస్య అమ్మాయిల కన్నా అబ్బాయిలలో ఎక్కువగా ఉంటుంది. 5-6 సం||ల వయస్సు వచ్చేసరికి దాదాపు 90% మంది పిల్లలు పక్క తడపటం మానేస్తారు కొంత మంది 10 సం||ల తరువాత మానుతారు. దీనికి కారణాలు యూరిన్ ఇన్ఫెక్షన్, నరాల ఎదుగుదలలో సమస్య, జెనిటిక్స్, మలబద్ధకం కూడా కారణాలు కావచ్చు. రాత్రిపూట బాగా గాఢనిద్ర వచ్చే పిల్లలో కూడా ఈ సమస్య కనిపిస్తుంది. ఇంట్లోగాని, బళ్ళోగాని పిల్లలు ఉద్యోగపరమైన సమస్యలను ఎదుర్కొనట్లయితే ముందుగా ఆ కారణాలను తొలగించడానికి ప్రయత్నించాలి.

లక్షణాలను బట్టి మందులు వాడి వారి బాధను, నివారించవచ్చు. క్రింది ఔషధాలు లక్షణాలను బట్టి వాడవచ్చు. కాని ఒకసారి హోమియో వైద్యుని సలహా తీసుకొనుట మంచిది.

బెల్లడోనా : నిద్రలో మాత్రం బొట్లు బొట్లుగా పడుతుంది. నడిచేటప్పుడు మాత్రం చుక్కలు చుక్కలుగా బట్టల్లో పడుతుంది. వాతావరణం చల్లగా ఉంటే పక్క తడుపుతుంటారు. సాధారణంగా పడుకోగానే పక్క తడుపుతారు.

పల్లటిల్లా : మెత్తటి స్వభావం గల పిల్లలు. ముఖ్యంగా ఆడ పిల్లలు తెలియకుండానే మాత్రం పడుతుంటుంది. పక్క తడుపుతుంటారు. మనసు నిలకడగా ఉండదు. తేలికగా ఏడుస్తారు. ఓదార్పు ఇష్టపడుతారు. అసూయ ఎక్కువ. చల్లటి వాతావరణం కావాలి.

కాస్టికం : పడుకోగానే మాత్రం పోసే పిల్లలకు ఇది మంచి మందు. చల్లటి పొడిగాలులు వీచినప్పుడు వీరు బాధకు గురవుతుంటారు. చాలా జాలి మనస్సు, వర్షాకాలంలో ఎక్కువగా పక్కతడపరు.

పిల్లలకు రాత్రి 7 గం||ల తరువాత ద్రవపదార్థాలు ఇవ్వడం తగ్గించాలి.

సలహాల కొరకు సంప్రదించవచ్చిన చిరునామా

డా॥ టి. నీలవేణి, బి.హెచ్.ఎమ్.ఎస్.
ఆర్.ఎన్.జి. అడ్వాన్స్డ్ హోమియో క్లినిక్
ఇ.నెం. 3-211, యశోద గార్డెన్స్ దగ్గర,
శాంతినగర్, కూకట్‌పల్లి, హైదరాబాద్ - 500 072.
ఇ-మెయిల్: drneelaveni@gmail.com

ఈ శీర్షిక హోమియో వైద్య విధానం మీద అవగాహన పెంచుకోవడానికే దయచేసి స్వంత వైద్యం ప్రయత్నించవద్దని మనవి.

సాహసంతో వితంతు వివాహం

స్త్రీలను స్వావలంబులుగా చేయుటకు, ఉన్నతమైన స్థితి కల్పించేందుకు తమ సంపద, సామర్థ్యాలను సదుపయోగం చేసిన వారు ఉన్నారు. అవసరం వచ్చినపుడు దురాచారాల నుండి సమాజానికి విముక్తి కలిగించేందుకు సాహసం ప్రదర్శించారు.

సేల్ దాస్ మల్ గుజరాత్ లో ఒక ప్రముఖ వ్యాపారి. 22 సంవత్సరముల కుమారుడు హఠాత్తుగా చనిపోయాడు. వివాహం వై అప్పటికి ఒక సంవత్సరమే అయింది. పుత్రశోకంతో పాటు తన కోడలు జీవితం ఎలా గడుస్తుందనేదే ఆయనను వేధిస్తున్నది. సానుభూతి చూపించటానికి బంధువులు, తోటి వ్యాపారాలు వచ్చి వెళ్తున్నారు. తన కోడలి పునర్వివాహం గురించి చర్చిస్తే అలాంటి సాంప్రదాయం లేనందున ఎవరు అంగీకరించలేదు. సేల్ తన రెండవ కొడుకును ఒప్పించి, కోడలు అనుమతితో తన ఇంటిలోనే వివాహం జరిపించాడు. సమాజంలో చర్చ మొదలయింది. కొందరు మంచిదన్నారు. కొందరు మంచిది కాదన్నారు. కాని అదే సంవత్సరం వారి కులములోనే అనేక వితంతు వివాహాలు జరిగినప్పుడు సమాజం దానిని స్వీకరించినట్లు అర్థమయింది.

- ప్రజ్ఞా పురాణం నుండి

జ్ఞాన చక్షువు

పశ్చిమ బెంగాలులో జన్మించిన సుబోధ రాయ్ కి 7 సంవత్సరాల కాలంలోనే కంటి చూపు పోయింది. ఈయన ఏ మాత్రం విచారించకుండా సాధారణ చక్షువులు పోతేనేమి జ్ఞాన చక్షువులను ఉపయోగించుకుందామని నిర్ణయించుకున్నాడు. అంధ విద్యాలయంలో చేరి పట్టభద్రుడై స్కాలర్ షిప్ పొందటంతో ఇంగ్లాండు, అమెరికా దేశాలకు వెళ్ళి విద్యాభ్యాసం చేశాడు. ఈయన మేధా సంపత్తికి చకితురాలైన ఒక బెంగాలీ విదూషిమణి ఈయనను కోరి వివాహం చేసుకున్నది. ఈయన డాక్టరేటు పట్టాను పొందిన అనంతరం ఒక అంధ విద్యాలయం నిర్మించి, దాని అభివృద్ధికి సతీసమేతంగా తన కాలాన్ని, సామర్థ్యాన్ని వినియోగించాడు. అంతరంగంలోని జ్యోతిని దర్శించగలిగిన వారు కంటి చూపు గురించి కన్నీరు కార్చరు.

- ప్రజ్ఞా పురాణం నుండి

సద్బుద్ధి సదాచారాలే సత్యయుగానికి ఆనవాళ్ళు.

వేమన వేదం-జీవన నాదం - 4

మనుష్యుల స్వభావాలను, లోకము యొక్క తీరు తెన్నులను క్షుణ్ణంగా పరిశీలించిన వేమన, తన అనుభవాన్ని, తద్వారా కల్గిన జ్ఞానాన్ని ఇతరులకు అందించాలన్న తపనతో ఎన్నో పద్యాలు వెలువరించాడు. వాటిలో కొన్నింటిని గురించి తెలుసుకుందాం.

**ఆశచేత మనుజులాయువు గలనాళ్ళు
తిరుగుచుండు భ్రమను ద్రిప్పలేక
మురికి భాండమందు ముసురునీగలభంగి
విశ్వదాభిరామ విసురవేమ !**

ఆశ, మోహములనేవి పయోముఖ విషకుంభములు. అంటే కుండలో తొంభై శాతం విషం ఉండి, పైకి మాత్రం (మిగిలిన పదిశాతం) పాలవలే అగుపిస్తాయి. మనిషి వాటిని పాలే కదా! అనుకుని త్రాగితే ఎంత ప్రమాదమో, ఆశ, మోహములు కూడా అలాగే ఆకర్షిస్తాయి. వాటి వలలో పడకుండా ఉంటే, ఖచ్చితంగా అతను పరిపూర్ణ వ్యక్తిగా పిలవబడతాడు. కానీ సాధారణంగా ఎక్కువమంది (95శాతం) వీటి వలలో చిక్కుకుని, ఆ భ్రమ నుండి బయటపడలేక జీవితాన్ని యాంత్రికంగా మలుచుకుంటున్నారు నేటి మానవుడు. అసలు సత్యం తెలుసుకునేటప్పటికీ, ఆయువు తీరిపోవడమో లేక వృద్ధాప్యం వల్ల దైహికపరమైన వ్యాధులతో బాధ పడుతూ, ఏమి సాధించలేకపోయానన్న దుఃఖాన్ని పొందుతున్నాడు.

ఆశ పట్ల వ్యామోహము ఎలా ఉంటుందంటే, ఈగలు మురికి నీటిపట్ల ఆకర్షణతో అవే అమృతంగా అనుకుంటూ, వాటిచుట్టూనే తిరుగుతూ ఉంటాయి. అలాగే ఆశ, మోహములు మురికి కూపాలే తప్ప ముక్తి మార్గాలు కావు అన్న సత్యాన్ని గ్రహించాలంటాడు వేమన.

తాను మంచిపని చేయకపోవడం కొంత తప్పితే, మంచిపని చేసేవాణ్ణి చేయనీకపోవడం మరోతప్ప. అటువంటి వారిని గురించి వివరిస్తూ వేమన ఇలా అన్నాడు.

**ఇచ్చువాని యొద్ద, నీయనివాడున్న
జచ్చుగాని యీవి సాగనీడ
కల్పతరువు క్రింద గచ్చ చెట్టున్నట్లు
విశ్వదాభిరామ విసురవేమ !**

లోభి ఇతరులను దానమివ్వడానికి ఇష్టపడడు. అతని అంతరాత్మ కూడా అలాగే ప్రబోధిస్తుంది. కానీ అతడు దాతల వద్ద ఉన్నప్పుడు కూడా, ఆ దాతలు చేసే దానాలను అడ్డుకుంటూ ఉంటాడు. దానమును ఇవ్వనివ్వడు. ఆ విషయంలో లోభి మరణశిక్షకైనా సిద్ధపడతాడే తప్ప, మంచిపనిని మాత్రం చేయనివ్వడు. అది ఎలాగంటే,

కల్పవృక్షం అందరికీ కోరిన ఫలాలను ఇచ్చే మహావృక్షం. ఆ చెట్టు క్రింద గచ్చకాయల చెట్టు (ముళ్ళతో కూడినట్టి పొద) ఉంటే, కల్పవృక్ష ఫలాలన్నీ ఆ ముళ్ళలోనే పడిపోయి, వాటిని తీసుకునే అవకాశం ఇతరులకు ఈయదు. ఆ విధంగా కల్పవృక్షం ఫలాలను ఇచ్చినప్పటికీ, గచ్చ చెట్టు అడ్డుగా ఉండడం వల్ల ఆ ఫలాలు చేరవలసిన చోటు చేరుటలేదు.

దేవుడు వరమిచ్చినా పూజారి వరమీయని చందాన దాతకు దానం చేయవలెనన్న ఆసక్తి ఉన్నప్పటికీ, లోభి తన సహజ ప్రవర్తన వల్ల దానిని అడ్డగిస్తూ ఉంటాడు. ఇటువంటి బోడి పెత్తనం వల్ల దానం ఇవ్వాలనుకున్న దాతకు, ఆ దానం వల్ల లభిని పొందాలనుకున్న గ్రహీతకు అశాంతిని కల్గించే లోభులకు ఎటువంటి ప్రతిఫలం లేనప్పటికీ, అదో విధమైన పైశాచిక ఆనందం పొందేవారు మనకు సమాజంలో తరచు కనపడుతూ ఉంటారు.

మానవులకు ఉండే మాయా మోహాలను గురించి వేమన ఇలా వివరించాడు. ఈ క్రింది పద్యంలో

**ఈషణ త్రయంబు నెడపంగ నేరు
మోహరాశిలోన మునిగియుండు,
జనులకెట్లు మోక్షసౌఖ్యంబు గల్గును
విశ్వదాభిరామ విసురవేమ !**

ఈ ప్రపంచమంతా 'మాయామయం' అనే మాట ప్రతిరోజూ వినేదే. వేమన కూడా

**“సతులు, సుతులు మాయ, సంసారములు మాయ
ధనము మాయ, తనువు మాయ
మాయగెల్చువాడు మర్మజ్ఞుడగు మోగి”**

అని పలుసందర్భాలలో తెలిపినట్టి జ్ఞానయోగి. “మాయ”

మానవునిలో దైవత్వం ఉదయిస్తే భూమి స్వర్గం అవుతుంది.

అనే పదాన్ని “భ్రాంతి” అనే అర్థంలో ప్రయోగించాడు. ప్రతి పురుషునికి “ఈషణ త్రయాల” ఒత్తిడి తప్పదు, అవి 1) దారేషణ 2) పుత్రేషణ 3) ధనేషణ. అనగా భార్యయందు మక్కువ, పుత్రులయందు మక్కువ మరియు సంపాదించే ధనము నందు మక్కువ. ఇవి సముద్రతరంగాలవలే పురుషుని వెంటే ఉంటాయి. అవి తొలగిపోయాక ముక్తికి ప్రయత్నించడమే భ్రమ. ప్రస్తుతం భార్యాపిల్లల కోసం చేసే ఆర్జన, ఆ తర్వాత మనుషులు, ముని మనుమల కోసం సంపాదించి, వాళ్ళ సుఖం కోసం తాపత్రయం చెందంవల్ల, మనిషి జీవితంలో ఎటువంటి లక్ష్య సాధనకు అవకాశం లేక, నామమాత్రపు జీవితానికే అంకితమై పోవడమే తప్ప, ప్రశాంత జీవనానికి నోచుకోదు. కాబట్టి ఈ భ్రాంతులకు దూరంగా, అతీతంగా ఉన్నవారే అసలైన కర్మయోగి.

**ఈత కన్నలోతు నెంచంగ బనిలేదు
చావుకన్న కీడు జగతి లేదు
గోచి పాత కన్న కొంచెంబికను లేదు
విశ్వదాభిరామ వినురవేమ !**

గజ ఈతగాడు ఈడేటప్పుడు లోతును గురించి ఆలోచించడు. ఎందువలననగా లోతు ఎంతున్నా, ఈతను సాధనంగా చేసుకుని అవతలి గట్టు చేరగలడు. అంటే సాధనవల్ల ఎంతటి లోతునైన అవలీలగా దాటగలడు.

“కీడెంచి మేలెంచు” అన్న ఉక్తి ప్రకారం ఎలాంటి కీడు అయినా చావును మించిన కీడు ఉండదు. కాబట్టి ఈ ప్రపంచంలో చావుకంటే గొప్ప ప్రమాదం వేరే ఏమీ లేదు. ప్రతిమనిషికి మృత్యువు తధ్యం. అందువల్ల లోకంలో కలిగే కీడులను భూతర్దంలో చూసి భయపడకంటే, ఇవి చావుకంటే గొప్పవి కావుగదా! అని ఆలోచించి, ఆత్మస్థైర్యంతో ముందుకేగాలి.

“గోచి” యే చిట్టచివరిగా మాన సంరక్షణ చేయగలిగేది. అటువంటి హేయ స్థితి రాకుండా చూచుకోవాలి. అటువంటి స్థితి వచ్చినప్పుడు అంతకు మించిన వేదాంతతత్వం వేరొకటి లేదని భావించాలి. “పుట్టినప్పుడు లేని బట్ట, పోయేటప్పుడు కూడా ఉండదు.” నట్టనడుమన వచ్చేదే ఈ నడమంత్రపు సిరి. అది కూడా పోయినప్పుడు దిగంబరతత్వంతో “విశ్వంభర” జ్ఞానాన్ని పొందగలడని వేమన ఆచరణాత్మకంగా బోధించాడు.

**ఉప్పులేని కూర యొప్పుడు రుచులకు
పప్పులేని తిండి ఫలములేదు
అప్పులేని వాడే అధికసంపన్నుడు
విశ్వదాభిరామ వినురవేమ !**

కూరకు రుచిపరంగా సార్థక్యం కావాలంటే ఉప్పు అవసరం. ఉప్పులేని కూర చప్పగా ఉండి, జీవం లేని ప్రాణిగా ఉంటుంది. అలాగే భోజనం కూడా వంట పట్టాలంటే ‘పప్పు’ (పప్పు దినుసులు) ఉంటే అది పుష్టిని కల్గించి పౌష్టిక ఆహారం అవుతుంది. లేకుంటే చప్పిడి భోజనం అవుతుంది. అలాగే మనిషి సుఖశాంతులతో ఉండి, హాయిగా ఉండాలంటే అతనికి అప్పుల బాధ ఉండరాదు. ‘అప్పు’ లేనివాడే అసలైన సంపన్నుడనే జీవన సత్యాన్ని తెల్పిన లోకజ్ఞుడు వేమన.

ఇతరుల నుండి ఏదైనా వస్తువును కానీ, ఋణాన్ని గానీ స్వీకరించేటప్పుడు ఆ ఇచ్చే వ్యక్తి ప్రత్యక్ష పరమాత్మగా అగుపిస్తాడు. కానీ గడువు తీరాక లేదా తిరిగి చెల్లించవలసివచ్చినప్పుడు ఏదో నిర్లిప్తత కలిగి “తర్వాత ఇద్దాం లే” అన్న నిర్లక్ష్యం ఏర్పడుతుంది. అప్పుడు అప్పు ఇచ్చిన వ్యక్తి ఆ విషయాన్ని ప్రస్తావిస్తే అతను యమ ధర్మరాజులాగ, శత్రువులాగ అనిపించడం లోకంలో తరుచుగా అగుపించే సన్నివేశం. దానిని వేమన ఇలా వివరించారు ఈ పద్యంలో...

**ఋణమొసంగు నా తఁడినుఁడగుఁదొలు దొల్ల
నదియు మరల నడుగ యముఁడుగనగు
నప్పు చేసి తీర్చనరయనివారికి
విశ్వదాభిరామ వినురవేమ !**

కావున లోకంలో చేబదులుగా తీసుకున్న ఋణాన్ని అవతలి వ్యక్తి ఖచ్చితంగా లేకుండా, మంచితనంతో వ్యవహరిస్తుంటే, అది అసమర్థతగా భావించే వ్యక్తులు ఉంటారన్న హిత బోధ చేశారు వేమన.

ఇలా ఎన్నో ఎన్నెన్నో లోకోక్తులను, మనుష్యుల స్వభావాలను, సమాజం తీరు తెన్నులను పరిశీలించి, భావితరాలకు అందించిన మార్గదర్శి మన వేమన.

- సాధన నరసింహాచార్య

**యుగేశక్తి గాయత్రి
మాస పత్రిక చదవండి !
చదివించండి !!**

తన దోషాలను గుర్తించగలిగితే కొద్దిపాటి శ్రమతో సరిదిద్దుకోవచ్చు.

రాష్ట్రమంతటా జరిగిన వివిధ కార్యక్రమాలు

కామారెడ్డిలో

యుగ ఋషి పూజ్య గురుదేవులు పండిత శ్రీరామశర్మ ఆచార్య జన్మ శతాబ్ది సమారోహాన్ని పురస్కరించుకొని గాయత్రీ ప్రజ్ఞా పీఠము, కామారెడ్డి, నిజామాబాద్ జిల్లా ఆంగ్ల నూతన సంవత్సర సందర్భమున నిజామాబాద్ జిల్లాలోని కామారెడ్డిలోని గాయత్రీ ప్రజ్ఞాపీఠము గురుదేవులను ఇంటింటి చేర్చేడి కార్యక్రమంలో భాగంగా గాయత్రీ చేతనా కేంద్రము ద్వారా ముద్రించబడిన 2011 వార్షిక క్యాలెండర్లను 14 వేలకు పైగా గృహాలకు చేర్చినది. దీని ద్వారా యుగ ఋషి జన్మశతాబ్దిని గురించి, యుగ ఋషి ప్రత్యేకతను కామారెడ్డి ప్రజ్ఞాపీఠాన్ని గురించి అతి స్వల్ప కాలములో ఇన్ని వేల మందికి తెలియజేయుట అత్యంత ముదావహము, క్యాలండర్తోపాటు 1000 యుగశక్తి గాయత్రీ పత్రికలను కూడా అందించి నూతన చందాదారులను చేర్పించుటకు మార్గము సుగమము గావించినది. గాయత్రీ ప్రజ్ఞాపీఠ ప్రముఖ సంచాలకులైన శ్రీ రంగారావుగారిని మరియు శ్రీ ఉపేంద్ర గార్లను గాయత్రీ చేతనా కేంద్రము హృదయపూర్వకంగా అభినందించుతూ వారికి పూజ్య గురుదేవులు మరియు వందనీయ మాతాజీల ఆశీస్సులు ప్రేరణలు సర్వవేళలా లభించాలని కోరుకునుచున్నది.

విజయనగరంలో

యుగ ఋషి పూజ్య గురుదేవులు పండిత శ్రీరామశర్మ ఆచార్య జన్మశతాబ్దిని పురస్కరించుకొని, విజయనగరం నివాసి, గాయత్రీ పరివార్ ప్రముఖ ప్రచారక శ్రీ పి.వి.చలపతిరావుగారు గురుదేవులకు నూతన గృహాలకు పరిచయం చేసే కార్యక్రమంలో భాగంగా, విజయనగర పట్టణ వాణిజ్య వేత్తల సహకారముతో 1200 నూతన సంవత్సర క్యాలెండర్లు పంపిణీని దిగ్విజయముగా పూర్తి చేసిన సందర్భంగా గాయత్రీ చేతనా కేంద్రము వారిని అభినందించుచున్నది. వారికి వారి కుటుంబానికి, సహకరించిన అందరికీ పూజ్య గురుదేవులు మరియు వందనీయ మాతాజీల ఆశీస్సులు లభించుగాక.

నర్సరావుపేటలో

నర్సరావుపేట రెవెన్యూ పరిధిలోని గ్రామాలలో యుగశక్తి గాయత్రీ మాసపత్రికకు 1250 నూతన చందాదారులను జనవరి

2011లో చేర్పించిన ప్రముఖ కార్యకర్త శ్రీ పేరిశాస్త్రిగారిని, వారి న మాచరులనందరిని గాయత్రీ చేతనా కేంద్రము అభినందించుచున్నది. పూజ్య గురుదేవులు మరియు వందనీయ మాతాజీలు ఆశీస్సులు వారందరికి మరియు వారికి సహకరించినవారికి లభించుగాక.

కడపలో గాయత్రీ పరివార్ కార్యాలయము

10.12.2010 కడప కొత్త బస్టాండు దగ్గర ఉన్న శ్రీ గోలి ఆంజనేయస్వామి దేవాలయంనందు శ్రీ బైరెడ్డి రామకృష్ణారెడ్డి (శ్రీ నాగార్జునా మహిళ కళాశాల వ్యవస్థాపకులు) సహకారంతో గాయత్రీ పరివార్ కడప కార్యాలయం స్థాపించబడింది. కార్యాలయం ప్రారంభించటానికి విశేష కృషి చేసినవారు శ్రీ టి.వి.బ్రహ్మానందరెడ్డి, శ్రీ మోహనసింగ్ రాజపురోహిత్ గార్లు.

హైదరాబాదులో

హైదరాబాద్ మియాపూర్లో ఉంటున్న శ్రీమతి సుబ్బులుగారు గురుదేవుల జన్మశతాబ్ది సందర్భంగా 1000 ఇళ్ళలో గురుదేవుల గురించి, శాంతికుంజ్ గురించి, దేవసంస్కృతి విశ్వవిద్యాలయం గురించి, గాయత్రీ గురించి, యజ్ఞం గురించి యుగనిర్మాణ యోజన గురించి తెలియజేయాలన్న సంకల్పంతో కరపత్రాలు తయారుచేసుకొని ఇంటింటికి వెళ్ళి కరపత్రముతో పాటు గాయత్రీమంత్రం కార్డు, గురుదేవుల మాతాజీల ఫోటో ఇచ్చి వివరణ ఇస్తూ వారి సంకల్పం పూర్తి చేసుకున్నారు. శ్రీమతి సుబ్బులు గారికి ఈ కార్యనిర్వహణలో ఎస్. పావని, గీతరాధిక, నారాయణరావు, ఎస్. కొండలరావు, నాగకుమారి, ఐశ్వర్య సహాయ సహకారాలు అందించారు. శ్రీమతి సుబ్బులు గారి ప్రయత్నం ఆచరణీయం. వారికి అభినందనలు.

కొండకల్లో

రంగారెడ్డి జిల్లా, శంకర్పల్లి మండలంలోని ప్రైమరీ స్కూలు నందుగల వందమంది విద్యార్థులచే ప్రతిరోజు ప్రార్థన సమయంలో గురుదేవుల వాణిలో గాయత్రీ మంత్రమును 2009 గాయత్రీ జయంతి నుండి 24సార్లు చేయిస్తున్నారు. దీనివల్ల పిల్లలో కొద్ది రోజులలోనే మార్పు వచ్చిందని పిల్లలలో అన్ని రకాలుగా

సహనానికి, సాధనకు మూలం గృహస్థ జీవనం

ఉత్సాహంగా పెరిగిందని ఆ స్కూలు హెడ్ మాస్టరు ఎ. అనురాధగారు తెలియజేశారుని శ్రీమతి సుబ్బలు గారు తెలియజేస్తున్నారు, ప్రక్కనే ఉన్న ఇంటర్నేషనల్ స్కూలు వారు ఈ విద్యార్థులకు కంప్యూటర్ నేర్పించడంలో సహాయం చేశారని, డ్యాక్ట్రా గ్రూపు వారికి కట్టిన వసతి గదులను ఈ పిల్లలకి ఇచ్చి, పాత స్కూలు వారికి ఇచ్చారని ఇదంతా గురుదేవుల వాణితో 24 సార్లు గాయత్రి మంత్రం చేసిన ఫలితమేనని శ్రీమతి ఎ. అనురాధగారి అభిప్రాయం, విశ్వాసం.

రాయలసీమ జిల్లాలలో గాయత్రీ మహా యజ్ఞముల పరంపర

రత్నాలసీమగా వెలుగొందిన రాయలసీమకు పూర్వ వైభవం తీసుకురావడానికి గాయత్రీ మహా యజ్ఞములు నిర్వహించబడినవి.

ఈ కార్యక్రమాలను శ్రీ వి.వెంకటేశులు, రాయలసీమ రీజినల్ కో-ఆర్డినేటర్ గారి ఆధ్వర్యంలో శాంతికుంజ్ ప్రతినీధి శ్రీ తోషన్ సాహు, హైదరాబాద్ గాయత్రీ చేతనా కేంద్రం నుండి శ్రీ రఘు, శ్రీ ఫూల్ సింగ్, శ్రీ చంద్రశేఖర్, శ్రీ హీర్సింగ్ రాజపురోహిత్ నిర్వహించారు. 32000 రూపాయల సాహిత్యం విక్రయమయ్యింది. సుమారు 5000 మంది ఈ కార్యక్రమములలో పాల్గొన్నారు.

కర్నూలులో కార్యకర్తల సమావేశం

29.11.2010 న కర్నూలు జిల్లాలో 24 కుండముల గాయత్రీ మహా యజ్ఞములు నిర్వహించుటకు శ్రీ వెంకటేశులు, రాయలసీమ కన్వీనర్ ఆధ్వర్యంలో కార్యకర్తల సమావేశం జరిగింది. దీనిలో శ్రీ కె. గురురాజారావు జిల్లా కన్వీనర్, శ్రీ ఎన్.వి. కుమార్, శ్రీ వర్మ, శ్రీ బాలకృష్ణ, కె. వసుంధర, శ్రీ రఘురామయ్య, శ్రీమతి మమత, శ్రీ శశిధర్ పాల్గొన్నారు. కర్నూలు, నంది కొట్కూర్, కొడుమూరు, ఆదోని, ఎమ్మిగనూరు, డోన్, నంధ్యాలలో 24 యజ్ఞ కుండముల యజ్ఞము నిర్వహించాలని నిర్ణయించారు.

దొంగలు లేరు

దేశాలలో చిన్నదేశమైన జపాన్ యొక్క ఉన్నతి, సాఫల్యం కేవలం ఆ దేశస్థుల క్రమశిక్షణపైనే ఆధారపడి ఉన్నది. ఒకసారి జపాన్ దేశస్థులు బస్సులో సామాన్లను వదలి ఒక కొండ ఎక్కడం ఆరంభించారు. వెనుక నుండి వచ్చిన అమెరికా బస్సులోని విద్యార్థులు సామానులు బస్సులో కాపల లేకుండా పడి ఉన్నాయని హెచ్చరిస్తారు. దానికి జపాన్ విద్యార్థులు జపాన్ లో దొంగతనం జరిగే భయం లేదు అని చెప్పారు. ఆ దేశం అంతటి ప్రగతిశీలక దేశంగా ఖ్యాతి చెందడానికి కారణము క్రమశిక్షణయే. - ప్రజ్ఞా పురాణం నుండి

తేది	నిర్వహించబడిన ప్రదేశం	కుండముల సంఖ్య	సహకరించిన కార్యకర్తలు
14.10.2010	బ్రహ్మాంగారి మఠం (కడప జిల్లా)	24	శ్రీ చంద్ర ఓబుల్ రెడ్డి, శ్రీ టి.వి. బ్రహ్మానందరెడ్డి, శ్రీ డిష్ సత్యం, శ్రీ నెలటూరు సుబ్బారెడ్డి
16.10.2010	పెదపుత్త (వల్లూరు మండలం) కడప జిల్లా	24	శ్రీ టి.వి.బ్రహ్మానందరెడ్డి, శ్రీ పి.వెంకట నారాయణరెడ్డి, శ్రీ టి. తిమ్మారెడ్డి, శ్రీ దస్తగిరి యాదవ్
17.10.2010	ఆర్.టి.టి.పి. ధర్మల్ కడప జిల్లా	24	శ్రీ సి.వి.ఉదయభాస్కర్, శ్రీ వి.వి.పి. రాజు, శ్రీ గోపాలకృష్ణ, శ్రీ టి.వి. బ్రహ్మానందరెడ్డి
19.10.2010	ప్రొద్దుటూరు, కడప జిల్లా	9	శ్రీ సత్యన్నారాయణరెడ్డి, శ్రీ రామిరెడ్డి (జీవన జ్యోతి స్కూలు), శ్రీ రత్నాకర్ రెడ్డి, శ్రీ గోపినాథ్ రెడ్డి
20.10.2010	పులివెందుల	27	శ్రీ బి. వెంకట సుబ్బయ్య, శ్రీ వెంకటశివ, శ్రీ రామసుబ్బారెడ్డి, శ్రీ టి.వి.బ్రహ్మానందరెడ్డి
22.10.2010	వేంపల్లె	24	శ్రీ వీరయ్య, శ్రీమతి విజయలక్ష్మి
24.10.2010	కడప	24	శ్రీ బైరెడ్డి కృష్ణారెడ్డి, శ్రీ టి.వి.బ్రహ్మానందరెడ్డి, శ్రీమతి జ్యోతి, శ్రీ మోహన్సింగ్ రాజపురోహిత్
29.10.2010	ధర్మవరం (అనంతపురం జిల్లా)	24	శ్రీ ప్రసాద్, శ్రీ రాఘవేంద్ర

కర్మ ఫలితాన్ని ఈరోజు కాకున్న రేపైనా అనుభవించక తప్పదు.

అక్షరాల ఆట
పదగాయత్రి-4

నిర్వహణ : సాధన నరసింహాచార్య

1	2	3		4	5		6
7							
						8	9
						10	
11	12			13	14		
	15				16		
	17						
18		19		20			

పదగాయత్రి-3 సమాధానాలు

1	2	3	4	5	6
ప	సం	త	పం	చ	మి
7				8	
ల	య	మ		తు	లి
9				10	
య	శ	స్సు		ర	క
11	12				13
ము	ము		శ్రీ		మే
				14	
		న		డు	ము
15	16				17
లే	ప	ము	న		ర
	18				
	ల	య		తి	మి
19					రి
20	21		22	23	
మ	క	ర	సం	క్రాం	తి

పేరు :

చిరునామా :

..... పిన్ కోడ్ :

ఫోన్ నెం :

ఆధారాలు

అడ్డం

1. సరస్వతీ క్షేత్రం (3)
3. తప్పొప్పుల నిర్ణయం (4)
7. శమము లాంటిదే (3)
9. “మీరజాలగలదా” అన్న నాయిక (అటునుండి) భర్తను అధీనంలో ఉంచుకున్న నాయిక (6)
10. అనవరతంలో చివరి రెండక్షరాలు (2)
11. పాలకునకు దక్షిణ అవసరం (2)
13. భాసుని నాటకంలో మొదటి అంకం (2)
15. మన్మథుడులో చివర లోపించింది (2)
16. నారీ నారీ మురారీ (3)
17. దేవతలు మ్రోగించేది (అటునుండి) (3)
18. ఇవి ఉంటేనే పక్షి కానీ ఇక్కడ ఏకపచనం (3)
20. శ్రీపతికి వికృతి (4)

నిలువు

1. బాధ్యతకు మరోపేరు (5)
2. చివర లోపించిన సమత (2)
3. తిరగబడి, తికమకపడ్డ వరాహం (4)
5. నివేదనలోని బాధ (3)
6. నాడు మనువు చెప్పిన సూక్తి (8)
8. నాయకులలో రకాలు లలిత, శాంత (2) ధీరోద్ధత మొ||నవి
12. ఉరిశిక్ష విధించిన ఖైదీకి రాష్ట్రపతి ప్రసాదించేది (4)

14. “రోజువారీ” (వేతన విషయంలో వాడుక) (4)
19. లేత బెండకాయ కాదు (3) (క్రింద నుండి)

నిబంధనలు :

1. సమాధానాలు “కీ”తో సరిపోవాలి.
2. కూపస్లు చేరవలసిన చివరి తేది 18-02-2011
3. పత్రికలో పైన ఇచ్చిన కూపస్నే పంపవలెను.
4. దిద్దుబాట్లు / కొట్టివేతలు / తుడుపులు ఉండరాదు.
5. తెల్లకాగితాలు / జిరాక్స్ కాపీలు అనుమతించబడవు.
6. అన్ని కరెక్టు అయిన ఎంట్రీలు ఎక్కువ సంఖ్యలో ఉన్నచో లాటరీ ద్వారా ఎంపికచేసి ప్రథమ బహుమతి రూ. 100/-లు, ద్వితీయ బహుమతి రూ. 50/-లు ఇవ్వబడును.
7. తపాలశాఖవారి ఆలస్యానికి పత్రిక బాధ్యత వహించదు.
8. బహుమతుల విషయంలో తుది నిర్ణయం సంపాదకులదే. ఎలాంటి వివాదాలకు తావులేదు.
9. పేరు, చిరునామాలు స్పష్టంగా, పిన్కోడ్తో ఫోన్ నెంబరుతో సహా వ్రాయాలి.

పదగాయత్రి-3 విజేతల వివరాలు

“కీ” సొల్యూషన్ ప్రకారం మాకు అన్ని కరెక్టుగా ఉన్న సమాధానాలు రాలేదు. అయితే “6” నిలువులో ఇచ్చిన ఆధారానికి “ప్రమిదలు” అన్న సమాధానం “కీ” లో ఉన్నది. అయితే గడువులోగా మాకు అందిన వాటిలో దీపములు అన్న సమాధానం దగ్గరగా ఉన్న కారణంగా ఒక తప్పును పరిగణనలోనికి తీసుకుని రెండవ బహుమతిగా రూ. 50/-లు “శ్రీ పి.యస్.ఆర్.మూర్తి, ఎస్.వి.ఎన్.కాలనీ, గుంటూరు” వారికి ప్రకటిస్తున్నాం. - సంపాదకమండలి

ఎంట్రీలు పంపవలసిన చిరునామా

పదగాయత్రి c/o. యుగశక్తి గాయత్రి, అశ్విని హౌస్ ప్రక్కన, గాయత్రి చేతనా కేంద్రం, మూసాపేట, హైదరాబాద్-18.